

مه‌سعوود محهمه‌د

چاره‌سه‌ر كردنى گىروگرفته‌كانى

رېنوووس و ئەلفوبىي كوردى

گۆفارى كۆرى زانىارى عىراق

دهسته‌ى كورد، به‌رگى نۆهه‌م، سالى 1982

مه‌سعوود محهمه‌د

چاره‌سه‌ر كردنى گيروگرفته‌كانى ريتنوووس و ئەلفوييى كوردى¹

وه‌شانى يه‌كه‌م: گۆفارى كۆرى زانيارى عيراق – ده‌سته‌ى كورد، به‌رگى
نۆه‌ه‌م، سالى 1982

وه‌شانى دووم: سايتى www.mamosta.net – سالى 2009

¹ - ئەم گوتاره‌ى مامۆستا مه‌سعوود به‌ ريتنوووسى قه‌رارداده‌ى كۆرى زانيارى كورد له‌ گۆفاره‌كه‌دا نووسراوه‌، له‌ ريتنوووسى كۆردا واوى دريژ هه‌روه‌ها يى دريژ به‌ يه‌ك پيت نووسراون و خه‌تيكى كورت له‌سه‌ر پيته‌كه‌يه‌، به‌لام له‌م نمونه‌يه‌دا ره‌چاوى نووسيني باو كراوه‌.

دهشیا بئ ئەوێ بلكیم به نهخشهێ ناو بانگه‌وازه‌كه‌ی دهسته‌ی كوردی كۆری زانیاری عێراق له‌ خۆمه‌وه نه‌خشه‌یه‌کی لیکۆلینه‌وه له‌ گه‌روگرتی ریتووسی كوردی بگرمه‌ به‌ر و له‌سه‌ری برۆم، به‌لام وا ده‌زانم نه‌خشه‌ی ئەو بانگه‌وازه، كه‌م و زۆر، وێنه‌یه‌کی خۆی له‌ هه‌ست و نه‌ستی خۆینه‌ری كورددا ره‌نگرێژ كردوه و له‌ خۆی راهیناون. له‌به‌ر ئەمه‌ وام به‌ چاك زانی منیش له‌و كه‌له‌به‌رانە‌ی كه‌ بانگه‌وازه‌كه‌ به‌ره‌و كیشه‌ی ریتووس تیشکی پرسیاره‌كانی به‌ری كردوه سه‌ره‌تاتكه‌ی وه‌رام دانوه بكه‌م هه‌رچه‌ند، وه‌ك ورده‌ ورده‌ ده‌رده‌كه‌وئ، به‌شی هه‌ره‌ زۆری پرسیاره‌كان كه‌م و كه‌سری و، ناوانوه هه‌له‌شیان تیدایه. به‌هه‌مه‌حال پیرۆزبایی له‌ ده‌سته‌ی كوردی كۆری زانیاری عێراق ده‌كه‌م له‌ پیکه‌یتانی كۆبونه‌وه‌ی رۆشنه‌یرانی كورد بۆ گه‌یشتن به‌و ئامانجه‌ گرنگ و گه‌شه‌ی یه‌كه‌ستنی ریتووسمان كه‌ وا تا ئێستا، به‌ داخه‌وه، ده‌سگیری خۆیتدن و نووسینی كوردی نه‌بوه.

ئەوێ راستی بئ کاتی خۆی كۆری زانیاری كوردیش له‌ په‌راوێژیکێ ته‌سکتردا ئەم رێبازی پرس کردن به‌ لیزانانی گرت ته‌ به‌ر كه‌ هات و پیش هه‌موو شتیک لیزنه‌ی تاییه‌تی ریکخست بۆ دانانی ئەلفوبی و ریتووس به‌ ئەندامه‌تی چه‌ندین لیزانی ئەو کاره‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی جغزی کۆر كه‌ ئەوسا ده‌رفه‌تی له‌وه‌ فره‌وانتری نه‌بوو بۆ ئەنجام دانی کاره‌كه‌ به‌ پێی حالوباریک كه‌ له‌ یه‌كه‌م رۆژی په‌یدا بوونیه‌وه‌ خۆی تیدا دیته‌وه. به‌ش به‌ حالی خۆم كه‌ هه‌میشه‌ چاوه‌چاوه‌ی هه‌لی یه‌كه‌ستنی ئەلفوبی و ریتووسی كوردی بۆتم ته‌نها داخوایم له‌ سه‌روکی نوێی كۆری زانیاری عێراق دۆستی به‌ ریز و دێرین دکتۆر «صالح أحمد العلي» ئەوه‌ بوو كه‌ تیکۆشیت بۆ یه‌كه‌ستنی ئەلفوبی و ریتووسی كوردی چونكه‌ ریتووس ده‌فری نووسین و خۆیتدن و رۆشنه‌یریه‌ و هه‌ر ته‌قه‌لێکی هه‌له‌وه‌شیته‌وه‌ كه‌لین ده‌دا بۆ فره‌وان بوونی مه‌ودای له‌گه‌ل یه‌كه‌یدا نه‌گونجانی نووسه‌ران. میلله‌تیک هینده‌ی كورد پیوستی به‌ یه‌کیه‌تی هه‌بیت ناشی خۆیتده‌واره‌کانی له‌ هه‌وه‌ل هه‌نگاوی خامه‌گیریه‌نه‌وه، كه‌ ریتووسه‌، له‌ یه‌كدی بترازین. ئیمه‌ كه‌ له‌سه‌ر چۆنیه‌تی نووسینی

«كەرەباب»ى بەرى سۇران و «ئەفەنگى» بەرى بابان پىك نەيەن چۇن لە ئاست شتە ژىوہرە گرنگە كان تىك دەگەن.

لەم نووسىنەمدا وا دەبى زاراوہى زمانى بىگانە لە برى ھى كوردى بەكار دەھىنم بە نىازى تىگە ياندنى ئەوانەى راھاتووى نووسىنى تازە بابەتى كوردى نىن، ناوناوہش جىگۆر كى بە رىزى ھىندى خالە كانى ناو نەخشەى بانگەوازە كە دەكەم ئەویش بە پى داخوازى لەيەك چونی باسە كان. چەند خالىكى جودا لە ھى بانگەوازە كەش باس دەكەم بە نىازى چارەسەر كەردنى گەرتە كانيان، وەك دەرىش دەكەوى گەلىك لە تىكرای ئەو خالانە پىوستىيان بە لىكۆلىنەوہى رىزمانى و فۆنە تىكى و فیلۆلۇژى و بەراوردى ھەيە بو ئەوہى بگەن بە قەناعەت لەو پىشنىازانەى بويان بەدى دەكرى. بە راستى ترسى درىژە كىشانى وەرسكەر لە گەلىك شوپىدا وازى پى لە شرىتە كىشانى نووسىنەكەم ھىناوہ.

بو خاترى ئەوہى خويئەر لە دەرەوہى ئەم كۆرە بزانی نووسىنەكەم بە ديار چ جۆرە بابە تىكەوہ خەرىكى لىكۆلىنەوہ بوہ لىرەدا نەخشەى خالە كانى ناو بانگەوازە كە دەنووسمەوہ دواترىش پىبە پى وەرامى پرسىارە كانيان دەدەمەوہ. ئەمەيە نەخشەى ئەو خالانە وەك كە لە بانگەوازە كەدا نووسراوہ:

1- گىروگرفتى نووسىنى دەنگە كان

أ- ئەوانەى نىشانە دارن «بزوين و نەبزوين».

ب- ئەوانەى پىتيان بو دانەندراوہ.

ج- پلەى دەنگە بزوينە كان.

د- دىفتۇنگە كان «وئى، نگ».

2- گىروگرفتى وشەى سادە و دارىژراو

أ- ناوى عەرەبى.

ب- پیشگر - پاشگری «پیناسین و کو».

3- وشه ی ناساده

أ- دیاردهی داتاشین و قووتدانی هه ندی دهنگ.

ب- گیروگرفتی نووسینی ژماره کان له «11» وه تا «19».

4- گیروگرفتی نووسینی کردار له گه ل ٲاناو له ٲرووی ٲیکه وه نووسان و ٲیکه وه نه نووسانه وه.

5- گیروگرفتی نووسینی ئامرازه لیکده ره کان «حروف العطف».

6- گیروگرفتی چۆنیه تی نووسینی وشه لیکدراوه کان له باره ی ٲیکه وه نووساندن و نه نووساندنه وه.

7- گیروگرفتی دانانی نیشانه کان.

بهشی 1: گیروگرفتی نووسینی دهنگه کان

دباره مه‌به‌ست له شکلی ئه‌و پیتانه‌یه که بۆ دهنگه کان قه‌رارداده بکری، دهنه دهنگ وه‌کوو دهنگ نووسین هه‌لناگری. به پیتی نه‌خشه‌که‌ش وا پیتی ده‌چی ئه‌و پیتانه‌ی به‌ر یه‌کیک له‌و چوار خالانه‌ی که گیروگرفتی دهنگی به‌سه‌ردا دابه‌ش کراوه، نه‌که‌وئ، گیروگرفتی تیدا نه‌بی وه‌ک پیتی «ا، س، ش، ف، ن...». جا که ئه‌مه وه‌ها بی دیاره پیتی «هه‌مزه» و «ه» که کهوتنه حاله‌تی به‌ته‌نھا نووسراوه ده‌بی «ئ ه» بنووسریت وه‌ک «نه‌ئ مه‌ه ئه‌للاه...» له‌مه‌شدا من هیچ گرفت نابینم کاتی خوشی بریاری کۆر هه‌روه‌ها بوو.

1- گیروگرفتی ئه‌وانه‌ی نیشانه‌دارن

• «ل» پیتی لامی قه‌له‌و بی‌ت وه‌ک «دل، حه‌لال».

• «ئ» پیتی یی کراوه بی‌ت وه‌ک «لێژ، ڕاوێژ».

• «ۆ» پیتی واوی کراوه بی‌ت وه‌ک «زۆر، بالۆره».

ده‌می‌نیته‌وه‌ واوی تیژی درێژ و یی تیژی درێژ و ڕیی قه‌له‌و و ئه‌و داله کلۆره‌ی که له‌ سلیمانی له‌ دالی عاده‌تی ده‌شۆری واش ده‌بی به‌جاری ده‌سوێ. له‌ په‌نا ئه‌م داله‌دا دهنگی «ت» ش وا ده‌بی له‌ ئاخواتنی سلیمانی‌دا کلۆر ده‌کری وه‌یا دهنگه‌که‌ی ده‌گۆری.

له باره ی رڼی قهله وهوه

تا ئیستا بو ئهم دهنګه سی جوړ پیت هه بوه، یه کیان ئه وه بو که به دوو «ر» دهنووسرا، دوه میان ئه وه یه که نیشانه ی «حهوت» ی ده خریته ژیره وه، سییه میشیان ئه وه بوو که کوړی زانیاری کورد پیشیازی کردبوو له سه ره وه ی رڼیه که نیشانه ی «حهوت» دابندرئ.

له لایه ن نووسینی دوو «ر» له بری رڼی قهله و، من به ش به حالی خوُم له هیچ حالوباردا ره و نایینم بو تاکه دهنګ دوو پیت قه راردا ده بکړئ چونکه تاکه یه ک هو و به لګه پشگیری لی ناکات. دهنګه کان، جګه له دیفتونګ، قهله و بن و لاواز بن تاکه دهنګن له وه شدا کاف و میم و هی له رڼ و لام جودا ناکریته وه. ئیمه ده زانین وشه هه یه له شیوه ئاخوتنی کوردستانی خواروودا وه ک «صه د، صه گ» به سینی قهله وی وه ک صادی عهره بی ده ست پنده که ن. له شیوه ئاخوتنی بادینیشدا ئهم سینه قهله وه زور باوه که چی که س نه هات بلې با ئه ویش به دوو «س» بنووسرئ. لامی قهله ویش هینده ی دوو لامی له ره که چی به دوو پیت نانووسرئ ئیتر بو ده بی له نیوان کونستانته کاندا ته نها دهنګی رڼی قهله و دوو پیتی بو دابندرئ. راستیه که ی ته نها له حاله تی گوشتینی دهنګدا که به ته وای ده بیته دوو دهنګی تیکچرمساو ره وایه، به لکوو پیویسته دوو دهنګ بنووسرئ وه ک «که لله، گولله، شه ننه ومه ننه». ئیمه ئه گهر رڼی قهله ومان به دوو پیت نووسی و ویستمان وشه ی «کره» ی عهره بی به یتینه سهر رڼووسی کوردی ده بی بیکه یه «که ررره». ئه گهر ئه مه ش نه که ین له به ر ناقولای نووسینی چوار پیت به دوا یه کدا ده بی بېرای بېرای هیچ دهنګیکی گوشراوی بیګانه به گوشراوی نه یتینه سهر رڼووسی کوردی دهناییلزوم ده بیته ماملت جودای. به لای منه وه نووسینی دوو «ر» له بری رڼی قهله و نارې وایه. ده میتته وه نووسینی دهنګی رڼی قهله و به پیتی نیشانه دار و جیګه ی دانانی نیشانه که.

کاتی خۆی کۆری زانیاری کورد له چه‌ند ڕۆیکه‌وه په‌سه‌ندی سه‌روی
پیته‌که‌ی کرد بو دانانی ئەو نیشانه‌یه.

یه‌که‌م: ڕیار درا سه‌رله‌به‌ری نیشانه‌کان بکه‌ونه‌ لایه‌ک نه‌ک هه‌ندیک له
ژێره‌وه و هه‌ندیک له سه‌ره‌وه بن. چونکه نیشانه‌ی پیته‌کانی «هه‌مه‌زه، لامی
قه‌له‌و، واو، یی» له‌ کۆنه‌وه له سه‌ره‌وه بوون وا به‌باش زاندر نیشانه‌ی پیتی
ڕێی قه‌له‌و و پیتی دیکه‌ش که هه‌بی هه‌ر له سه‌ره‌وه بی.

دووهم: پیتی دیکه‌ زۆرن له‌وانه‌ی خالیان له سه‌ره‌وه یا له ژێره‌وه هه‌به و
شیوه‌یان له یه‌کدی ده‌کات به ئاسانیش خۆتدراونه‌وه وه‌ک «ز، ژ» «ت،
ن» «ی، ب، پ» «ج، چ» «ف، ق» «ه‌واته ناشی ترسی سه‌ر
لێشیوان له‌ نۆژن یه‌خه‌ی لیکدانه‌وه‌ی چاره‌سه‌رکردنی گرتی ڕینووس بگرن
و ڕیارمان لی هه‌لوه‌شینیته‌وه.

سییه‌م: به وردبوونه‌وه‌ی ژیرانه ده‌رده‌که‌وی وه‌ها چاکه هه‌تا بلوی مه‌ودای
ژێره‌وه‌ی هه‌موو دێرێک بو دێری خوارووتر به‌جی به‌یئرێ. وه‌ک ئاشکرایشه
هه‌موو که‌وانه‌ی پیتی «ر» له‌ خه‌تی دێره‌که‌ی داده‌کشی ئنجا که
نیشانه‌که‌ش خرایه ژێره‌وه له‌وانه‌یه له‌ کاتی نووسیندا نیشانه‌که‌ی تیکه‌ل به
دێری خواره‌وه بیت. ئەم تێبینیه به‌وه‌دا پتر هێز وه‌رده‌گرێ که ده‌بینین هێچ
کامیک له‌و پیتانه‌ی نوخته‌کانیان له ژێریان هه‌یه له‌ خه‌ته‌که‌یان داناکشین
ته‌نها پیتی «ی» نه‌بی که بکه‌ویته‌ کوتایی وشه وه‌یا به‌ته‌نی بنووسری
ئه‌وساش له‌ نووسیندا نوخته‌ی بو دانانین. ئە‌گه‌ر ڕێ هه‌با ئە‌لفوبییه‌کی
سه‌رله‌به‌ر نوی دابندرێ وا باش بو هێچ پیتیکی، نه‌ خۆی نه‌ خاله‌کانی له
خه‌تی خۆی به‌ره‌ژێر نه‌چیت تاکوو له‌ نووسینی دێری دواتر دا هه‌موو مه‌ودای
سه‌رووی خۆی به‌ر خۆی بکه‌وی، به‌لام ئە‌مه‌ کاری کرده‌نی نییه.

له گه‌ل ئەم تېببىيانەشدا چ فەرقىك نابىنم له نىوان سەرخستن و ژىرخستنى نىشانەى «ر» ى قەلەو. له هەر دوو بىر ياردا رازىم. بەلام كه بىر يار بۆ نىشانە كه درا پتووستە هەميشە له گەلدا بنووسرى نەك كه هات و كهوتە بەرايى وشەو نىشانە كهى پشتگوئ بخرى بە نامەى ئەوەى كه رىي پىشەوەى وشە هەميشە قەلەو چونكه ئەم مەلومات فروشپىه رى دەدات بەوەى نووسەر بە هەوەس هەموو لامەكانى بەرايى وشە بە لامى قەلەو بنووسىت كه دەزانين لامى پىشەوەى وشە هەميشە لاوازه. بەهەمەحال له چاپەمەندا ئەركى رىي بە نىشانە و بى نىشانە وەك يەكدييه چونكه قالىي حازر بە دەست بۆ هەردوو كيان هەيه و له ژىر پەنجەى رىكخەرە كه شيان وەكوو يەكن.

له بارەى واوى تىزى درىژەو

وەك ديارە دوو رىنگەمان له پىشە بۆ بىر ياردان لەو كىشەيەدا، يەكيان ئەوەيه بە دوو واو بنووسرى، دوهاميشيان ئەوەيه نىشانەى بۆ دابندريت. ئەوانەى بە دوو واوى دەنووسن دەلین چونكه واوى درىژ دوو هيندەى كورته بزويى بۆرە، «ضمة» ى عەرەبى، بۆرىش بە يەك واو دەنووسين جىي خۆيەتى ئەويان بە دوو واو بنووسرى. ئەم لىكدانەوەيه راستى گەورەتر و گرنگترى له بىر چووه:

يەكەم: دەبوو له رىي قياسەو ئەلفىش بە دوو نىشانەى سەر «فەتەحەى عەرەبى» بنووسرى چونكه دەلین دەنگى ئەلف دوو هيندى دەنگى فەتەحە درىژە:

دووهم: واوى درىژ چ كراوە بىت «و» و چ تىژ بىت يەك دەنگە نەك دوو دەنگ بەو پىشەى واوى كراوەش بە دوو پىت بنووسرى يا واوى تىژ

نیشانه‌ی بۆ دابندرئ. راستیه‌که‌ی تیکرای ده‌نگه ته‌واوه‌کان به کۆنستانت و بزوتیه‌وه مافی ئه‌وه‌ی ده‌بی به دوو پیت بنووسرئ.

سێیه‌م: که کورته بزوین نیو هینده‌ی واوی تیژ بی پتویسته خۆی به نیو پیت بنووسرئ. مه‌نتیق داوا ده‌کات نیو ده‌نگ نیو پیتی پی بدرئ نه‌ک یه‌ک ده‌نگ دوو پیتی پی بدرئ. وه‌ک ده‌زانین له‌ عه‌ره‌بیدا ئه‌م مامله‌ته له‌گه‌ڵ کورته بزوتیه‌کاندا کراوه که هاتوه نیشانه‌ی بۆ داناون نه‌ک پیت. من ئالیم کورته بزوین بیه‌ته نیشانه، به‌لام مه‌به‌ستم هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌و رایه‌یه که له‌ پتی قیاسه‌وه بۆ واوی درێژ دوو پیت داده‌نی چونکه ئه‌و رایه‌ی داوانی دوو پیت بۆ یه‌ک ده‌نگ له‌ بیر ده‌چی که هه‌ر به‌ پتی لیکدانه‌وه‌ی خۆی کورته بزوین نیو ده‌نگه و ده‌بوو نیو پیتی پی ره‌وا بیه‌نیت. ئه‌م کورتیی و درێژییه‌ی ده‌نگی واو، به‌ دوا ئه‌ویشدا یی، ناچارم ده‌کات پتر درێژه به‌ موناقه‌شه‌که‌م بده‌م و بلیم ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌وئ خه‌ریکی ئه‌لفووبی و رینووس بی له‌سه‌ریه‌تی شاره‌زای ده‌ستووره‌ بنجیه‌کانی ده‌نگسازی و وشه‌سازی و پێزمان به‌ تیکرای و هی زمانی خۆی به‌ تایبه‌تی بی چونکه پته‌کان یه‌کسه‌ر پێوه‌ندیان به‌ ده‌نگه‌کان و خاسیه‌تی هه‌ریه‌که‌یانوه‌ هه‌یه‌ تیکبه‌ستن و لیک ترازاندنی وشه و ده‌سته‌واژه‌ش پێوه‌ندی به‌ وشه‌سازی و ریزمانه‌وه‌ هه‌یه‌. ئیمه که ده‌لێن واوی درێژ دوو هینده‌ی کورته بزوتیی بۆره، ده‌بی بزاین کورته بزوتیه‌کان هه‌یچیان له‌ شیوه‌ی کورته‌بزوتیدا درێژ کردنه‌وه‌ هه‌لناگرن، که درێژ بوونه‌وه‌ ده‌گۆرین به‌ بزوتیی درێژ. هه‌رچی بزوتیی ته‌واوه‌ ده‌شی به‌قه‌ده‌ر توانای ئاخپوه‌ر درێژ بیه‌ته‌وه‌.

به‌شی هه‌ره‌زۆری کۆنسانته‌کانیش درێژ کردنه‌وه‌ هه‌لده‌گرن. ده‌نگه‌کانی «خ، ڕ، ز، ژ، س، ش، غ، ف، ل، ل، م، ن – ده‌نگی ح، ه» جیی ده‌مه‌ته‌قه‌ن ده‌شی به‌ ئاره‌زۆی ئاخپوه‌ر درێژ بیه‌ته‌وه‌. ده‌نگه‌کانی «ب، پ، ت، ج، د، ع، ئ

ک، گ «هیچیان ناشی درێژ بکریتهوه. بهو پێیه 14 دهنگی کۆنسانانت له قابیلیهتی درێژ کردنهوهدا بارتهقای بزۆینه تهواوه کانن 10 دهنگی کۆنسانانتیش وهک کورته بزۆین درێژ کردنهوه هه لئاگرن. ئنجا ئهوهی وا دهزانی ههست کردن به کورت بوونی هه ندی بزۆین یه کسه ر دروست بوونی نووسینی دوو واو ئیسپات دهکات هاتوه نیگای خۆی له تاکه دهنگی واوی کورت و درێژ قایم کردوه و به لای ئه و راستیه زیده گهوره و گشتیهی دهنگهکاندا نهچوه که قابیلیهتی درێژ بوونهوه هه ر هی ئهلف و واو و یی نییه، بی قابیلیهتی درێژبوونهوهش هه ر هی کورته بزۆین نییه. لهمهوه دهمهوی بلیم درێژی و کورتی دهنگ دهخلی بهسه ر «چه ندایهتی» دهنگهوه نییه هه ر وهک قهلهوی و لاوازش ئه و دهخلهی نییه.

جا له بهر تیشکی راستیهکانی دهنگسازیدا ریگه نایینم بۆ دانانی دوو پیت لهبری یهک دهنگ هه رچی دهبی ئه و دهنگه با بی. له لایه ن دانانی دوو پیت بۆ دهنگی گوشراویش ده لیم هه رچه ند له کوردیدا دهنگی گوشراو دهگمه نه دیسانه وه دهبی له ریتووسدا دانی پێدا به پندرئ هه ر نه بی له بهر ئه وهی بتوانین وشه ی بیگانه که گوشینی پێدا بوو به پینینه سه ر نووسینی کوردی بی ئه وهی ته له فوزه که ی بگۆرین. من کوردم دیتوه توره بووه له گۆرانی ناوی کوردی که به ریتووسیکی بیگانه نووسراوه به لام هه ر خۆی پێی ناخۆش بووه گوئ بدریته ئه و گوشینه ی که له زمانیکی بیگانه را به هۆی نووسینی دوو پیت هینراوه ته سه ر ریتووسی کوردی.

کهواته ناشی دوو واو له بری تاکه دهنگی واوی تیژی درێژ بنووسری. ده می پێته وه ئه و نیشانه یه که ده خریته سه ری بۆ جودا کردنه وهی له کورته بزۆین. ئایا که شیده بی وهک که کۆر کاتی خۆی پینشیازی کردبوو یا خود شتیکی دیکه بی؟ لی ره شدا چ لایه نگیریم نییه بۆ هه ر نیشانه یه کی په سه ند بکری، ته نانه ت ئه گه ر بۆ کورته بزۆینه که ش شتیکی جودا که ره وه په یدا بکری چ ره خنه م نییه به لام ئه وسا لزوم به نیشانه ی واوه که نامی پی.

له باره‌ی بزویټی «ی» تیژی دريژوه

به‌شېک له‌وانه‌ی به رېټووسه‌وه خه‌ريکن ده‌لېن پېويست نيه ته‌م بزويته دريژه له کورته بزويټی ژير جودا بکريته‌وه. گویا ته‌نها له چهند وشه‌يه کدا هه‌ست به دريژ بوونه‌وه‌ی بزويته که ده‌کړی.

ده‌زانم وشه هه‌ن، که‌ميش نين، وه‌ک «پلېنگ، بېست، گولېنگ، خرېنگه، فرېشته، ته‌نيشت...» ده‌شي بزويټی «ی» يان تيډا کورتيش و دريژيش بکريته‌وه به‌لام ده‌بی بزاین ته‌مه ديارده‌يه کی فؤنه‌تيکيه له‌وه‌وه هاتوه که ده‌نگيکی وه‌ستاو که‌وتوته دواي بزويټی «ی» وه و به دوا ئه‌و وه‌ستاوه‌شدا ده‌نگی دیکه دین و سه‌رله‌به‌ری وشه‌کان جوړيک دريژی په‌يدا ده‌که‌ن مروف حه‌ز ده‌کا به‌هوی کورت کرده‌وه‌ی بزويته‌که‌ی «ی» له‌و ناراحه‌تیه ده‌رچی. تۆ بېنه ده‌نگه وه‌ستاوه‌کانی دواي «ی» بزيوه و بلې «پلېنه، بيسو، فرېشا، ته‌نيشتی...» ده‌يني به ده‌ست خوت نيه مه‌يلت بۆ دريژ کرده‌وه‌ی ئه‌و ييه ده‌چی که پېشتر حه‌زت ده‌کرد کورتي بکه‌يته‌وه. وشه‌ی وه‌ک «جوخين، گزير، گوزين، سيخوړ، بينين، ته‌نين، شيرازه، شير، شوتي، ده‌رزی، نازوفيز...» هه‌رچی ييه کی تياندا هه‌يه به ناچاری دريژ ده‌کريته‌وه مه‌گه‌ر پياو زور له خوی بکات و به نیازی ده‌سه‌لات تاقیکرده‌وه لينان کورت بکاته‌وه. تۆ سه‌یری ده‌نگی واویش تا راده‌يه‌ک له‌م خاسيه‌ته‌دا به‌شداره، به نموونه وشه‌ی «کورت، خورت، نورت و نوي، شوست و شو، پوخت...» له‌وانه‌ن حه‌ز له بزويټی واوی تيژی دريژ ناکه‌ن.

کورته‌ی قسه ته‌وه‌يه که وا هه‌بوونی هه‌ردوو ده‌نگی کورت و دريژی بزويټی «ی» له کورديدا شتيک نيه ده‌مه‌ته‌قه هه‌لېگري، ده‌مينيته‌وه بلين تاي پويست هه‌يه يا نيه بۆ جودا کرده‌وه‌يان له نووسيندا.

بینگومان جودا کردنه وه یان له خویتندنه وه دا له لایه ن کورده وه په کی له سه ر دانانی نیشانه نه که وتوه، ته نانه ت ده توانی واوی کراوه و تیژ و کورتیش له یه کدی جودا بکاته وه بی ته وه ی نیشانه یان بو دابندری له وه شدا ههستی زگماگ به کار دهه یی به لام دوو خالی گرینگ له و کیشه یه دا هه یه نابی بن لیو بخری

یه که میان ته وه یه ئیمه به ته ماین ریتووس و ئه لفوبی کوردی به کیشانه و پیوانه و لیکدانه وه ی زانستکارانه بچه سپین و له بهر تیشکی مه نیتقدا بریاری بو بده بن.

دوهمیان ته وه یه بینگانه له خووه ناتوانی فره قی خویتندنه وه ی یی دریز و کورت بکات ته گهر له نووسیندا ریتمایی نه کری.

ئنجا ته گهر بریار درا که به پی زانست و مه نیتق ریتمایی و فره ق کردنه که پیویسته، سه رله نو ده بی ملکه چ بین بو ته و بریاره به دیهیه ی که ده لی یه ک پیت بو یه ک ده نگ دابندری، ته وه ی راستیش بی مه نع کردنی دوو «ی» له بری یی دریز پیویستتره له مه نع کردنی دوو واو چونکه ته نها له وشه ی وه ک «کاوووس، تاوووس» دا سی وا به دوا یه کدیدا دین و که چی وا ده بی توشی وشه ی وه ک «لادی بی ی» دین که به پی نووسینی دوو یی له بری یی تیژی دریز چوار یی به دوا یه کدیدا دین، ئنجا ته گهر «ی» ئیزافه وه یا وه سفیشمان خسته دوا یانه وه ده بنه پینج یی وه ک «لادی بی ی ی شاره زوور». له و ته رزه وشانه وشه ی «سه رجی بی ی، سه ری بی ی، هه رمی بی ی، می بی ی نه، گرو بی ی، شلو بی ی» م به بیردا دین. خو و تالع ناوه کانی «شنه روی، په سو، که لوی، بیژوی...» له حالی نیسبه تدا یی کوتایان ده بیته کورته بزویتی سه ر (فه تحه ی عه ره ی) ده نا ته وانیش وه ک «لادی بی ی» چوار ییان به دوا یه کدیدا قه تار ده کرد به لام ده گوتری «په سو هی، که لوه یی، بیژوه یی» نه شمبیستوه له گه ل «شنه روی» دا چ ده کری. جا پیویسته به لای منه وه، به

لاى واقعىشەو، يىي تىزى درىژ لە نووسىندا لە كورته بزويى يى جودا
 بکريتهوه. ئەوێ کارە که لەبەر مجيزى نووسەرى کورددا قورس دەکا شکلی
 «ی» یە بە خۆی و دوو نوختەى ژپريهوه بهو ههموو لهیه کچوونەى له گەل
 «ب، پ، ت، ن» ی ناوهراسى وشه. ئەگەر «ی» ش وه ک «و» وینهى
 لاتهریکى ههبايه به ئاسانى پیتی کورت و درىژى ليکتر جودا دهبوونهوه. به
 ههمه حال «ی» پهل نيشانهى ههفتیکى بچوکى بۆ داندراوه، جا ئەگەر
 ههشتیکى بچوک بخريته سهر يى تيزهوه گویا چ ناقولاييک ڕوو دەدا. کاتى
 خۆى که له ئەنجومهنى کۆر له ريتووسمان دهکۆليهوه پيشينازى من ئەوه بوو
 که نيشانهى سهر پيتهکان بریتی بى له ههفتى بچوک و ههشتى بچوک
 بهلام واپهسەند کرا که له جياتى نيشانهى «۸» ی بچوک کهشیده بچيته
 سهر واو و يى تيزى درىژ.

پيوسته ليرهدا شتيک بگوترى لهبارەى ههلهيه کى بنجى که له جووته پیتی
 «و، ی» دا کراوه. زۆر به سهيرى دانهرانى رنجکهى ئەلفوبيى نوێ کوردی
 هاتون شکلی «و» ی سادهيان بۆ واوى کۆنسانت و کورته بزويى بۆر داناوه،
 شکلی «ی» شیان بۆ «ی» کۆنسانت و کورته بزويى ژپر داناوه کهچى
 دهبايه ئەم دوو شکله بۆ واو و يى کۆنسانت و واو و يى تيزى درىژ
 دابندريت چونکه ئەوان دهنگى سهربهخۆ و تهواون نهک کورته بزويتهکانيان
 که دهزانين به عادهت له کورت کردنهوه و ليبرينهوهى دهنگى بزويى
 درىژى واو و يى پهيدا دهبن. ئەگەر کاتى خۆى چارهى کورته بزويى بۆر و
 ژپر کرابايه وهک که به ریکهوت چارى فهتحة کرا دهمايهوه جودا کردنهوهى
 واو و يى کراوه له هى تيز که بههۆى نيشانهى «۷» ی بچوک جودا
 کراوتهوه. ههرجى واو و يى کۆنسانتن ههلهيان تيدايه ناکرى. واو و يى
 کۆنسانت له سى شوپندا دین 1- له سهرتای وشه. 2- له دواى بزويتهوه.
 3- له پيش بزويتهوه. له سى شوپنهدا ئيمکان نيه بزويى واو و يى بىت.
 له مومونانهى خوارهوهدا دهبي واو و ييهکان ههر کۆنسانت بن

وهره، گهوره، سروه، واز، كهوه.
يار، دايك، مايه، سهيران، گهميه.

وشه‌ی «سروه» بينه و بزوينه‌كه‌ی كوتايي لى بستينه به ناچارى واوه
كونسانته كه ده‌بيته بزوين چونكه كونسانته‌كه‌ی پيش خويه‌وه وه‌ستاوه.
وشه‌ی «گهميه» ش بزويني كوتايي لى بستينه بينه كونسانته‌كه‌ی ده‌بيته
بزوين چونكه به دوا كونسانتي وه‌ستاودا ديت. له‌مه‌وه ده‌رده‌كه‌وي واو و يي
كونسانتي وه‌ستاو به دوا ده‌نگي وه‌ستاودا ده‌بنه بزوين.

ئهم رچه پر هه‌له‌يه‌ی له‌يه‌ك چواندني شكلي كورته بزويني «و، ي» له‌گه‌ل
شكلي «و، ي» بزويني دريژ وها نه‌قش به‌ستوو بووه تازه به كه‌س
هه‌لناوه‌شيتته‌وه. له‌بهر ئهمه ههر ده‌مينيته‌وه نيشانه بو دوو ده‌نگي واو و يي
تيژي دريژ دابندرديت، پيشنيازي منيش له‌وه‌دا داناني نيشاني «۸» ي بچوكه
كه بريته له هه‌لگيترانه‌وه‌ی حه‌فته بچوكه‌كه‌ی سه‌ر واو و يي كراوه.

له باره‌ی دالي كلوره‌وه

ئاشكرايه ده‌ربريني ده‌نگي دال به شيوه‌ی كلور كراو له هه‌ندئ باردا
تاييه‌تیه‌کی ئاخوتنی سلیمانييه، وه‌ك ده‌شزانين ئه‌و دالانه ههر دالي عاده‌تين
و كلور ده‌كرين نه‌ك دالي وشه‌ی ناسراوي وه‌ك صاده‌كه‌ی وشه‌ی «صه‌د».
وا ده‌زانم كي‌شه‌ی ئهم داله به دواكه‌وتني ناوي چونكه له هيچ كويره
رېگايه‌كه‌وه ره‌وا نيه جوړی ده‌ربريني تاييه‌تي ده‌نگ له لايه‌ن به‌شيكي
خه‌لقه‌وه به‌سه‌ر هه‌موو زماندا به‌سپي، ئنجا ره‌نگه زوربه‌ی ههره زوړی
میللەت نه‌تواني ده‌نگه‌كه به‌و شيوه تاييه‌تیه‌ی ده‌ربړي. له‌وه‌ش به‌ولاوه، دالي
كلور به پي هه‌ل‌كه‌وت و جيگه‌ی له وشه‌دا شيوه‌گوړی ده‌كات وه‌ك كه له
دواي نووني وه‌ستاودا به‌ره‌و گاف ده‌روات وه‌يا له دواي «ر» دا گوړاني

بەسەردا نايەت وەك «كورد، بەرد، مرد، كردم...». ئىمە كە بزائىن لە وشەي «بەغدا، ئەحمەد» دا دالىكى عادەتى زەق و تەق ھەيە و زوربەي ھەرە زۆرى كورد دەيلىتەو، چۆن دەشى لە نووسىندا پىتى دالەكە بشىوتىن ھەيا بقرتتىن ھەر ھەتا ھەلەي تىدا بکەين. پىوتىستە ئەو دالانە بە عادەتى بنووسرىن، خويندنەو ھەشيان بدرىتە زەوقى خويتر ۋەك كە دەنووسىن «مال، كلاًو» خۇشناو و دزەي و رەواندزى و كۆيش دەخوينتەو «مار، كراو».

ھەر لە گەل دەنگى كلورى دالدا دەنگى «ت» كلورىش لىدوان ھەلدەگرئ ھەرچەند چ كەسيكىش لە نووسىندا چ نىشانەي بۆ دانەناو، پىشنىيازىش نەكردو. باس كردنى تىي كلور جگە لەو ھەي باسى دياردەيەكى بەرھەستە سوودى بى بايەخ كردنى دالى كلورىشى ھەيە چونكە ھەردويان ئاوى يەك سەرچاوى فۆنەتيكىن.

ئەوانەي دال لە شوپى تايبەتيدا كلور دەكەن، لە شوپى تايبەتيدا «ت» ش كلور دەكەن ۋەيا تىي دەبەن ۋەيا دەيگۆرن ۋەك وشەي «مەتبەخ – مطبخ» دەكەن «موبەق». رەنگە چى لە بارەي دەنگى دالەو بەگوترى لە بارەي ئەم دەنگەشەو بەگوترى. ھەردويان دياردەي فۆنەتيكى ناوچەيىن و شىو ەراستى ئەو وشانەي دەنگەكانيان تىدا دەگۆرئ ئاشكرا و زيندون، ھەنديكيان وشەي بىنگانەن و بەشى ھەرەزۆريان كوردىن و لە لاينە زوربەي كوردەو بە دروستى دەردەبردرىن. ديارە بە لاي باو ەري منەو ەكلور كردن و گۆرپنى دەنگى «ت» ش ھى بايەخ پىدان نىيە لە رىتووسدا. وشەكان ۋەك بە لاي كوردەو ەراستە ۋەھا دەنووسرىن خەلقىش بە پى دەستوورانى دەنگسازى ناوچە ئازادن لە چۆنيەتى خويندنەو ەيان.

كە قسەم ئىستا رووى لە لەھجەي ناوچەيە ۋا بە باش دەزانم باسى دىفتونگەكانى «وئ، نك» بۆ ئىترەكانە پىش بىەخم چونكە ئەوانىش شىو ەدەربرىنى ناوچەيىن نەك دىفتونگى رەسەنى كوردى.

جاری با له پیشهوه بزاین دیتونگ چیه. دیتونگ ئه و دنگه ی ئاخوتنه که نامی دوو دنگی سهرهخوی ئاخوتنی تیدا بی، بهلام هیچ کامیکیشان نییه. له کوردیدا باسی تریتونگ نایهته ناوهوه چونکه له کهسی کورد نهیستراوه دنگی وها به کاربهیتی له ئاخوتندا نامی سی دنگی تیدا بی.

مهرجی سهرهتایی و بنجی ئه و ته رزه دنگانهش ئه ویه که دهبی وهک دنگهکانی دیکه له خووه ههبن نهک به ریکهوت له کهوتنه ته نیشته یه کتری دوو دنگ پهیدا ببن چونکه لهم حالتهدا دنگه تیکه له که دهبیته دیاردهی دهبرینی ناوچهیی نهک دنگی نژادی زمانه که، ته نانهت وا دهبی ئاخپوهری سلیمانی ناوی ولاتی «کویت» دههینته سهر شیوهی دهبرینی کوردی و کافه که وهک کافی ولاغی «کویت» دهبره بری، ده شلی «مه ره که بی کوینک». ئه م نمونه یه م له دهروهی دیاردهی دیتونگه وه هینا بو ته نها مه بهستی گوهرینی دنگ به پی هه لکه وتی له وشه دا. نمونه یه کی روونکه ره وهی دیکه ی هه لکه وتی دنگ له وشه دا له زمانی فره نسیه وه دههینم. دوو وشه ی de, le که دیتونگیان تیدایه کاتیک کهوتنه به رایي وشه یه ک که به دنگی هه مزه دهست پنده کا دیتونگه که یان تیده چی وهک که له جیاتی le ecole ده لێن l'école و له جیاتی de Artagnan ده لێن d'Artagnan.

له باره ی «وی» وه وهک له وشه کانی «خوی، نوێژ، توێژ، سوێ، دویتێ» دا به پیی دهبرینی دانیشتوانی سلیمانی و هه ندی جیگه ی دیکه ی کورده واری ده بیسری. لێره به پیشه وه له نووسینی دیکه مدا به درێژی لهم کیشه یه م کۆلیوه ته وه. لێره دا ناچارم به و به لگانه دا دیمه وه که به پیی رای خۆم گرفته که روون ده کاته وه، که م و زۆر به لگه ی تازه ش ده خه مه بهر گوئی گویدێرانه وه، ره نگه به لگه ش هه بی گلم دایته وه بو هه لی بینه درێژتر و لیکۆلینه وه ی قوولتر و له سه ره خۆتر...

ئەوئى بەلام وەك بەدەھىيە وایە ئەوئەيە كە دىقتۇنگى «وئ» لە راستىدا دىقتۇنگ نىيە بەلكوو واوى كۇنسانت و بزويىتى «ئ»ى كراوئەيە و بەشى ھەرە زۆرى كورد بەو جۆرەي دەردەبەرن كە لە كۇنەوۋە گوتراوۋە و نووسراوئىشە بەلام بەشىك لە دانىشتوانى ھەندى ناوچەي كورد لە شىۋەي دىقتۇنگ دەرىدەبەرن، واتە دىقتۇنگە كە ھى زمانى كوردى بەرفەرەوان و رەسەن نىيە. لەم جۆرە دەربەربەنە ناوچەيەيە دىقتۇنگى دىكە ھەيە كە سەرنجى نووسەرانى رانە كىشاوۋە و نەبوۋە بە جىي پەرس و لىكۇلىنەوۋەش. يەككىك لەمانە دىقتۇنگى لامى قەلەۋى بلە كە برىتتەيە لە تىكەل بوۋنى دوو دەنگى «ر»ى لاواز و لامى قەلەۋ. ئەم دىقتۇنگە لە لايىكەۋە خۆي رەسەن دەنوتىتى چۈنكە ھەلكەۋت پەيداي ناكات، لە چەند لايىكەشەۋە نارەسەنايەتى و نادروستى خۆي بە دەستەۋە دەدات، يەكيان لەوۋەدا كە ئەۋىش وەك لامى قەلەۋ وشەي عەرەبىش دەگرىتەۋە نەك ھەر كوردى وەك «حەلل، مال، كامل».

دوۋەميان لەوۋەدا كە ئەگەر ئاخىۋەر لە مندالىيەۋە فىرى نەبى بە گەۋرەيى بۆي رام نابى، بە پىچەۋانەي لامى قەلەۋ كە ھەموو كورد بگرە زۆرىنەي ئادەمىزاد دەتوانن فىرى بن. ديارە كە دەنگىك لەۋانە نەبى مىللەتەكەي فىرى بىت ھى ئەو مىللەتە بە تىكرابى نىيە. سىيەميان لەوۋەدا كە ئەم دەنگە زىدە لە ھەموو كۇنسانتىك گوشين ھەلناگرئ. سەرەراي ئەم لايەنانە ئەۋىش وەك لامى قەلەۋ نايەتە بەرايى وشەۋە. ئنجا كە ئەم ھەموو گرفتانە بىنە بەر دەنگىك ديارە مافى نامىنى لەوۋەدا كە پىتى تايەتى بۆ دابندرى وەيا بەسەر ھەموو مىللەتدا بەسەپىندرى.

ئىستا با بزائىن بە چدا مەلۇم دەكرئ كە دىقتۇنگى «وئ» ش رەسەن نىيە بەلكوو واو و يىيە عادەتتەكەيە لىرە و لەوئ شىۋەي دىقتۇنگى پەيدا كەردوۋە.

يەكەم لە كۇنەۋە وشەكان بە دوو پىتى تەۋاۋى واو و يى نووسراون و بە پىتى بە دوا يەكتەدا ھاتنىشيان لە نووسىندا گوتراون و خويىندراونەتەۋە. وشەي «نوئز، درىز» ھەردوۋيان وەك يەكدى نووسراون، ئەوسا نىشانەش نەبوو

له سهر «ی» که دابندری و به سلیقه دهخویندرايه وه «نویژ، دریژ» نه ک
«نویژ، دریژ». بیگومان ته گهر دلنیا نه بانایه له راستی وشه که گرفتیکیان
دههاته بهر و لپی دوو دل دهوون وه یاخود دهیاننووسی «نویژ، دیونی»
ههروه ک هه ندی که مزان هه ن دهلین «سیور» له بری «سویر».

دووم له شیعری شاعیره کانی باباندا ته م وشانه که هاتبن وه ک که
نووسراون خویندراونه ته وه. به نمونه نالی دهلی

ههر جوگه و جیگایه که وا سور و سویر بی
جیی جوششی گریان منی خوئی نه رزاوه

وشهی «سویر» ته گهر دیتونگ بی کیشی شیعره که تیک دهچی. ههر نالی
له بهیتیکی دیکه دا دهلی

بولبول که گهرمی نه غمیه ئاگر ده کاته وه
غونچه حه زینه جهرگ و دلی بو ده کا توئی

لیره شدا ته گهر وشهی «تویی» دیتونگی تیدا بایه هه م کیشی بهیته که تیک
دهچوو هه م قافیه شی ده گورا چونکه وشه که هاوقافیهی «هوردوی، نادوی» یه.
جاریکیان له کوبوونه وهی لیژنه یه کی کوری زانیاری کورد ته م پرسیاره لپی
کولرایه وه یه کیک له ئەندامانی ئەوسای لیژنه که و ئیستا که ی دهسته ی
کوردی که مهیلی به لای دیتونگدا دهچوو به بیستنی ته م جوړه نمونانه
سهلماندی که وشه کان واو و ییان تیدایه نه ک دیتونگ، ههر ته م هیشه
گیانی زانسته ره ره که سه ریچی له ئاست راستیدا ناکات.

سییه م به شی ههره زوری کورد له و وشانه دا واو و یی دهرده بری و
دیتونگه که به زمانیدا ناھیتی و پیشی نا کرئ دهریبرئ ههر ته م هیش ریک

دیت له گه ل نه بوونی ديفتونگ له و وشانه دا وه ک له شيعریشدا
ديفتونگیان تيدا نه بوو.

چوارهم هم ديفتونگه تهنه له به شيکی وشه ی وه هادا خو ی به سهر شیوه
ئاخاوتنی هه ندی ناوچه دا دابريوه، هه رچی فيعله واو و يیبه که ی وه ک خو ی
دهمینیتته وه. ده لین «ده دوی، ده روی، ده ئاخوی، ده سو ی...». رهنگه هو یه کی
پهیدا نه بوونی ديفتونگ له و فيعلانه دا ته وه بی «ی» که یان له ته لفه وه هاتوه
چونکه چاوگ و رابر دوویان «دوان - دوا، روان - روا، ئاخاوتن - ئاخاوتی،
سوان - سوا» یه. وه یاخود زیادییه کی گهر دانه له فيعی تیپه ردا به دوا که سی
سییه می تاکدا دیت وه ک «ده نه نگیوی، ده بزوی، ده ئاخوی». هم فيعلانه
که درانه که سی یه که می تاک و دوه می کو و سییه می کو «ی» که ی
کو تایان هه ره پهیدا نییه هه تا خه یال بو ديفتونگ بروات، ده لی «من
ده نه نگیوم، ئیوه ده بزویون، ته وان ده ئاخویون». له که سی یه که می کو و دووه می
تاکدا یی تیژ نه ک کراوه به دوا واوه که دا دیت که ئیتر ناشی ديفتونگه که
خو بسه پینی. هو یه کی دیکه ی زیده بنجی هه یه نایه لی ديفتونگه که له و ته رزه
فيعلانه دا ده رکه وی. سه رنج بگره ده بینیت که ده لی «ده ئاخوی، ده نه نگیوی،
ده بزوی...» بزویتی «ی» ی کراوه ده که ویتته پیس «وی» وه ئنجا که هم
دوو دهنگه ی «وی» یه بکریته ديفتونگ ده بنه یه ک دهنگی بزوی، به م جوړه
بزوی ده که ویتته پاش بزوی ده شانین ئیمکان نییه بزوی سوا ری بزوی بی
له بو یه به ناچاری وشه کان له سهر ده قی خو یان ده میننه وه و هه موو کورد
یه ک جوړیان ده رده برن.

وشه هه ن، ناو و ئاوه لئاو جار ی ديفتونگه که یان تيدا ده رنه که وتوه وه ک
«بلویر، زه نویر». وا پی ده چی ته مه نی هم ديفتونگه له و شیوه ئاخاوتنه دا زوړ
دریژ نه بی بو یه ته و وشانه ی به نویی ده که ونه به ر گو بی دانیشتوانی ته و
ناوچانه به هو ی تازه یی راهانتی خه لقه که به و ديفتونگه وه ک خو یان ده میننه وه.
به لگه یه کی دیکه ی تازه یی هم ديفتونگه له وه دا په یدایه که ته و کومه له ناوه ی

«عهلهم» ی «شنهروی، کهلوی، پهسوئ، بیژوی» ش بی ديفتونگ به دهقی
خویان له سلیمانی و ناوچهکانی دیکه دا دهگوترین. ئەم بەلگهیه که بهراورد
بکری له گهل گۆرینی دهنگی کافی «کویت» بو کافه کلوره که ی کوردی
باشتر نوئ بوونی ديفتونگه که ئیسپات ده کا چونکه رهسه نایه تی و کۆنایه تی
کافی کلور له کوردیدا خوی به سهر وشه ی بیگانه شدا سه پاندوه که چی تازه یی
ديفتونگه که وای لی کردوه به به شیکی که می وشه ی کوردی بویری، چ جایی
بیگانه.

ئەم درێژه یه م به بهلگه ی چواره م دا ههر له بهر ئەوه ی بو بیسه ر و خوینه ری
کوردی روون بکه مه وه که چون بریاری چۆنیه تی ده ربړینی دهنگ له ریزمان
و فۆنه تیک و وشه سازییه وه له خۆوه ده رده چی بی ئەوه ی ئاخپوه ره سه تیشی
پی بکات، نه خو وا ده زانم سی بهلگه ی سه رووتر به سن به ئیسپات گه یاندنی
ره سه ن نه بوونی ئەو ديفتونگه.

با لپړه دا له جیاتی ئەو که سانه ی سوورن له سهر ديفتونگه که بهلگه به ینمه وه و
وه رامیان بده مه وه.

رهنگه بهلگه ی یه که م ئەوه بی که ديفتونگه که هه یه و ئینکار ناکری. له
وه رامی ئەوه دا ده لیم

1- هیزی ئەم بهلگه یه ههر هینده ی بهلگه ی ئەوانه یه که له ئاخاوتندا ئەو
واو و ییانه بی ديفتونگ ده رده برن. جا ئەگه ر خاوه ن ديفتونگه که بللی من چ
بکه م له وه دا که ديفتونگه که لای من هه یه، ئەوی دیشیان ده لی من چ بکه م
ديفتونگ لای من نییه.

2- ژماره ی ئاخپوه ری بی ديفتونگ شه ش هفت هینده ی ژماره ی ئاخپوه ری
به ديفتونگ ده بیت. بهو پتی بهلگه ی لایه نی نه بوون چه ندین جار به سهر
بهلگه ی لایه نی بووندا راده شک.

3- ديفتۆنگى لامى قەلەوى بلىش ھەيە بەلام ھەبوونەكەي نەبۆتە بنۆس بۆ سەپاندنى بەسەر نووسىندا، بگرە ھەر قسەشى لىوہ نەكراوہ.

رەنگە بەلگەي دوەمىش ئەوہىي بگوترى چونكە ديفتۆنگەكە لە لەھجەي سلىمانيدا ھەيە ئەو لەھجەيەش بنەماي زمانى ئەدەبىي كوردىيە پىويستە دانى پىدا بەيئندرى و لە رىتووسدا جىي بۆ بگريئەوہ. لە ئاست ئەم بەلگەيەشدا وەرەم ھەن

1- لەھجەي سلىمانى كە جىي خۆيەتى بىيئە بنەماي نووسىنى ئەدەبىي كوردى ئەوہندە لايەنى بەھيز و جوان و راست و رەسەنى تىدا ھەيە كە پىويستى بە سەپاندنى شتى نارەسەن نەيئە. خزمەتى شىوہ نووسىنى ئەدەبىي و شىوہى ئاخاوتنى سلىمانى خۆيشى لەوہدايە كە ھەر وشە و تەعبير و دارشتىنكى كوردى لە رەسەنايەتى و راست بووندا بەسەر ھى دىكەدا كەوتەوہ ئەويان قىوول بگرى نەك جوانى و ئاورىنگى لەھجەي بنەماي ئەدەبىي شەفاعەت بكەن بۆ ئەو بەكارھيئانەي نادروستن و لەگەل خۆيدا بەسەر ھەموو زمانەكەياندا بسەپيئى.

2- لە زمانى فرەنسەيى، كە شىوہ ئاخاوتنى شارى پارىس بۆتە بنەماي شىوہ ئەدەبىيەكەي نەھاتوون شكلى پىتى «ر» بگۆرن بەو «غ»ەي كە پارىسيەكان لە جىي «ر»ەي دادەنن. ئاخىوہرى پارىس «ر»ەكە دەنووسىت و بە غەينى دەخويئىتەوہ، ئاخىوہرى سلىمانىش وەك ھى پارىس دەتوانى وشەكان بە راستى بنووسىت و لە خويئەندەوہشدا بە پىي راھاتنى خۆي دەريانبەريئە، ھەرەك كۆيە و خۆشناو و دزەيى لامى قەلەو و بە «ل» دەنووسن و لە ئاخاوتندا دەيانكەنە رىي لاواز.

3- گرفت و رەخنە ھەر لە ديفتۆنگدا نىيە، شىوہ ئاخاوتنى سلىمانى، وەك ھەموو شىوہيەكى پيشكەوتووئەم جىھانە كە بە جۆريكى خۆرسك و بى

مامۆستا به سهر زمانى دانىشتوه كانيدا هاتوه به پنى بريارى واقع تايه تى وه هاى تيدا پيدا بووه كه له ئەسلى زمانه كه دا نيه، ناوانوه هه له شى تيكه وتوه. به نمونه كه ده گوتري «پيره وه وانى، له ماله وه وانى» هيج كوردىكى دهره وهى سلیمانی به بیردا نایه ت له لای خۆیه وه شتى وه ها بلى وه یا بنووسى، ساله هاى سالیشى به سه ردا تیده په رى بهر له وهى بزانی ئەم «وانى» به دوا كام وشه دا دیت. «ر» كه ی «بچۆره وه» ش كه له جياتى «بچۆره» به كار دیت، ئەویش بۆ كوردی دهره وهى سلیمانی له مپه رىكى ئاخوتن و نووسینه، ئنجا لزومیشى نیه، كه سیش نازانى له كوینوه ئەم «ر» ه په ریه ته وه بۆ ناو ئەم ریزه فه رمانه ی كار.

له ئاخوتنى سلیمانیدا لایه نى دیکه ش هه ن كه لیڤه دا جیی باس کردیان نابیته وه پتویست ده كا نووسه ران و زمانناسان بۆیان کۆبنه وه و ده ستینشانیان بکه ن و چى هه له ی تیاندايه راستیان بکه نه وه وه ك كه ده گوتري «تیا یا - له برى تیدا» ویا «یه ت - له برى دیت، ده هیت» و هى تریش.

شیوه ئاخوتنى پيشكه وتوو له هه ر زمانیکدا بى ناشى ناته واویه کانی خۆی به سه ر شیوه نووسینی ئەده بیدا بسه پیتی. به نمونه، ئەگه ر شیوه ی ئاخوتنى ته هرا ن بیه وى بیته زمانى نووسین و ئەده ب هه موو تاروپۆی زمانى یه کگرتوى فارسى له به ریه ک هه لده وه شینی، جا ئەگه ر كوردیش وه ك فارسى ده قى كۆنینه ی ئاخوتنى مابایه وه بۆ ئیمپرو ده ماندیت هه موو شیوه جوداكانى ئیستاكه ی ئاخوتنى كوردی به قه ده ر دوور كه وتنه وه ی ئاخوتنى ته هرا ن له زمانه نژادیه پاراستراوه كه ی فارسى، له هجه كوردیه کانیس له و زمانه ره سه نه نژادیه دوور كه وتنه ته وه. عه بیی له هجه کانی كوردی به وه داپۆشراوه كه شیوه ی ئەسله كوردیه كه ی بهر له دابه ش بوونی به سه ر ئەو هه موو له هجه یه دا له كۆنه وه تۆمار نه كراوه. ئنجا كه ئیمه نه توانین هه موو گۆرانه به ره و شیواویه كه ی له هجه یه ك ببه ینه وه بۆ سه رچاوه دیرینه راست و دروسته كه ی ئەوه نده مان هه ر بۆ ده مینیتته وه كه هه له ی زه ق و زۆپ بینین

هەر نهیبی له ږښی به راورد کړدنی ناوځویی کوردی و به راورد کړدنی له هجه جودا کانی له گهل ټه و زمانانهی خزمایه تییان به کوردییه وه هیه. به هه مه حال که ویسترا به کارهیتانی نارېه وای له هجه یه ک به سهر هه موو زمانه که دا بسه پې خه لقی لږی درېونگ ده پې.

هەر لهم کولانه یه وه سه یرنکی ديفتونگی «نگ» ده که م. وه ک له ځوه دياره هاتنی نوونی وه ستاو له به رایي دهنگی گافدا دیارده یه کی ټاساییه به قه ده ر هاتنی نوون له پښ کاف وه یا تی - دا. ټه مه راستییه که هیچ ده مه ته قه هه لڼا گرې، له وه به ولاوه پرسپار هه لده ستی که ټه گهر به شیکي کورد زمان له دراوسیتیه تی دوو دهنگدا ديفتونگی دروست کړد هه موو کورد زمان چی بکا؟ زمانه ټه ده یه که ی چونی مه ملت له گهلدا بکا؟ رېنووس و ټه لږوبی له ټاستیدا چ هه لوه ستیکي هه پې؟

ټیمه ټه گهر نه مانزانیایه ديفتونگه که له چیه وه هاتوه ږښی تیده چوو له وه بکولر ټه وه ټایا ناوچه ییه یا نژادی، تا ټه گهر نژادی بیټ نیشانه وه یا پیتی بو دانبندری. به لام هه موومان ده زانین نوونیکي بی ده مه ته قه ی وه ستاو ده که و ټه به رایي گافیکي بی ده مه ته قه وه و له له هجه ی سلیمانی و ناوچه یه کی ته سکدا منگه و «غنه» یه ک له نیوان دوو دهنگه که دا په یدا ده پې که زه حمه ته له زار و زمانی دانیش تووی غه یری ټه و ناوچه یه ده ریټ، ته نانه ت رهنگه به دهرس دانیش فیری نه بن. جا که حال ټه مه بی چیمان له پتیدا ده پې مه گهر ټه وه ی که نوون و گافه که وه ک هه ن بیانوو سین و خه لقیش به پتی راهاتنی زمانیان بیانخو ټنه وه، ټه وساش هه موومان له یه کدی رازی ده بین چونکه وشه کان به دروستی ده پاریزرین و ناشاره زای ټه و ديفتونگه ش ناچار ناکرې به گوته وه ی شتیک که له وه یدا نییه.

ئەمەى گوتىم بۆ خۆى بەسە بۆ رەواندەنەوہى گرتەكە و وەرەمى پرسیارەكە
چونكە شتىكى وەك بەدیهیە وایە چەند راستى دىكەى زۆر بەهیز لە لاوہ
دین و پشتگیری لەو رایە دەكەن.

راستى یەكەم ئەوہیە كە دەنگى نوون لە لەهجەى سلیمانیدا لە بەراى دەنگى
دالیشدا منگە و غوننە پەیدا دەكات، دەربرینەكەشى زەحمەتترە لە منگەى
نیوان نوون و گاف، بەو پینە دەبى خەرىكى چارەسەر كردنى ئەو گرتەش
بین تا ئەگەر بریار درا منگەكە بەسەر نووسیندا بسەپى خەرىك بین مامۇستا
بدۆزینەوہ بۆ راھێنانى ھەموو كورد لەو دەربرینە یەكجار تاییبەتى و ئەستەمە.
ھەلبەت كە پیتیكى كەس نەدیتوو و نەبیستوو داھێنین لە برى «نگ» و
«ند» كە وا نە نوون بیت و نە گاف و نە دال دەبى لەو تەرزە وشانەدا
راستیە رەسەن و دروستەكانیش بكۆژین و لە بیر خەلقیان ببەینەوہ. دەمەوى
لە خۆم بپرسم ئایا ئەمە چارەسەر كردنە یاخود شەر پێفروشتنە؟

راستى دووہم ئەوہیە كە منگە و غەننەكە لە حالەتى وەستان لەسەر گاف و
دالەكە بە ئاشكرایى پەیدایە، كە ھاتیت بزویتت بە دواوا ھێنان دەچنە
بارىكى دىكە لە زۆر وشەشدا ھەر بە جارێ دەبنە نوون و گاف و دالى
عادەتى وەك «بەندەر، سەنگەر، چەنداوہ كوو، كوندى لەسەر سەندى، شەنگە
بى، رەند...».

راستى سێھەم ئەوہیە كە ھەندى جار لە زارى سلیمانیدا دەنگى دالى دواى
نوون دەكرێتە گافى بیفیل وەك «ئەفەنگى، مەنگ، تونگ، دەرەنگ...» ئایا
لەگەڵ ئەمانەدا چى بكەین؟

راستى چوارەم ئەوہیە كە دیاردەى فۆنەتیکى ئەوتۆبى لە زۆر حالەتى دىكەدا
دەردەكەوى بى ئەوہى نون و گاف وەیا نوون و دال لە بەبندا بى وەك كە
نوونى وەستاو دەكەوێتە پێش دەنگى «بى» دەبیته میم. بە نموونە «عەمبار،

شەمبە، پەمبە، عەمبەر، قەمبەر...» لەبری «عەنبار، شەنبە، پەنبە، عەنبەر، قەنبەر...» وشەى «بەرانبەر» کە بۆتە «بەرامبەر» لە ڕێژەى «سەرانسەر، دەوران دەور» ه و نوونەکەى لە نووسیندا بە ھەڵە دەکریتە ميم. نوونى پيش دەنگى «پ»ش ھەر دەبیتەوہ ميم. لە بەرايى دەنگى «ف»شەوہ ھەز دەکا بەرەو ميم بچیتەوہ وەک لە عەرەبیدا وشەى «ينفى» لە «يمفى» نزیک دەبیتەوہ، تەنانەت دوو دەنگى «ف، ث» کە لە بیستندا زەحمەت جودا دەکریتەوہ ھەر کە دەنگى نوونيان لە پيشەوہ ھات بە تەواوى لە یەکدى دەترازین وەک «ينثر، ینفر» چونکە نوونى پيش دەنگى «ث» وەک خوى دەمیتەوہ ھى پيش فيئە کەش لە ميم دەچى. لامى وەستاو لە بەرايى تى قەلەو دەبیت و تىئە کەش دەبیتە «ط» وەک «گالتە، خلتە، قەلتارە...». وشەى «کتووڕ – بە واتای کلدان» ئەو گۆرینەى تیدا نییە چونکە لە دوو وشەى «کل» و «تووڕ» پیک ھاتوہ. کاف و گاف کە بزوتى «ى، ئ» وەیا «وى، وئ»یان بە دواى ھات دەنگیان دەگۆرئ. تیکرای ئەم گۆرانانە دیاردەى دەنگسازین و دەخلیان بەسەر ریتووسەوہ نییە.

باوەڕم ھەبە، ئەوانەى گوتمن بەس بن بۆ وەرەم دانەوہى پرسیار لە گرتى ديفتۆنگى «وئ، نگ». بەلام ماوەتەوہ بلیم لە زارى کرمانجى سەرودا ديفتۆنگى ئەو دەنگەى کە لە تیکەل بوونى واوى درێژ و ییى درێژ پەیدا دەبى ديفتۆنگى ڕەسەن و بنجیئە لەو ڕوہوہ کە ديفتۆنگە کە لە وشەى مەعلومدا دەردەکەوئ و بەردەوامیشە وەکوو ھەر دەنگى دیکەى سەرەخۆى ئاخوتن، جا ئەگەر یەکیک لەھجە کە نەزانى و وشەکان نەناسى ناتوانى لە ڕبى دەستووراتى دەنگسازییەوہ ديفتۆنگە کە بناسیتەوہ وەک کە لووس بوونى کاف و گافى پيش «ى» وەیا منگەى نوونى پيش گاف بە سەلیقە دەزانى. کاتى خوى ئەنجومەنى کۆرى زانیارى کورد بە بیریدا نەھات پیت بۆ ئەم ديفتۆنگە راستینەىە دابنى تاکوو لە خویتدەنەوہ و نووسینی ئەو وشانەى ديفتۆنگە کەیان تیدایە ھەلە نەکړئ. بینگومان دەبى چارەسەرى ئەم گرتەش بکړئ.

ب- بۆ تیگەیشتن له مه بهستی ئەو پرسیاره گهرامه وه لای بهرپرسه کانی ئەم کۆره چونکه له ئاست ئەم پرسیاره دا بیر بۆ چهند لایهک دهروات وهک دهنگی «ض، ص، ط، ظ...» که له کوردیدا نین و ناوناوهش کارمان پێیان دهبی هه ره نه بی لهو ده مهی که له نووسینی کوردیدا ئیشاره بۆ ئەو دهنگانه وهیا دهنگی دیکه ی بیگانه ده که ی... بیر بۆ ئەو دهنگانهش ده روا که پێیان ناگوتری دهنگی زمانی وهک فیکه و مرخه ی مروّف و کیفه ی مار و ورشه ی با... بیرم بۆ ئەو دیفتونگه ی زاری کرمانجی سهروش چوو که ده مزانی به بیراندا نایهت... له وهرامدا پێیان گوتم مه بهست ئەو دهنگه یه که له عه ره بیدا پێی ده لێن «کسره مختلسه» وهک دهنگی دوا ی دهنگی «چ» له وشه ی «پنچک» -دا.

به ره له ئیستاکه له م دهنگه دواوم و له سه ریم نووسیوه، رهنگه له م رۆژه ی 8-3-1980 تا ده می به ستنی کۆری گیروگرفته کان گو تار ی دیکه شم له باره ی ئەم دهنگه وه ده ربجیت، ئیتر نازانم ئایا مافی سیباره کردنه وه م ده میتی؟ له گو تار ی «فونه تیک چیمان بۆ بکا؟» که له به شی یه که می به رگی سییه می گو فار ی کۆری زانیاری کورد - سالی 1975 - دا بلا بو ته وه له گه لیک سه روبه ری دیارده ی ئەم دهنگه بیه یزه دواوم، ئەوه ی بیه و ی ده توانی بۆ ئەو گو تاره بگه رپته وه و بیروبا وه ری منی تیدا بخوینیته وه. لی ره دا زۆر به کورتی له باره ی دهنگه که وه ده دویم.

به ره له هه موو شتیک ده لیم من ئەم دهنگه به بزوین دانانیم و هه می شه پیم گو تو وه قورس کردن چونکه له دربریندا مه به ست بزاونتی دهنگی پێش خو ی نییه به لکوو مه به ست ئیمکان بوونی ده ربړینی دهنگه که یه. ئەمه له سه ریکه وه، له سه ریکی دیکه شه وه ئەو قورس کردنه به شیکی بنجی و هه می شه یی وشه نییه، چونکه که باری ده ربړینی وشه گۆرا قورس کردنه که هه لده ستی و ده چیته وه. هه رووک به شیکی تاکه وشه نییه لیکنه ری دوو وشه ش نییه که له دراوسییه تیان قورس کردنه که ده بیته کاریکی ناچار ی.

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که به‌شی بنجی و هه‌میشه‌یی وشه نییه له‌م نمووانه‌دا دیته به‌رچاو. وشه‌ی «شیلیم» قورس کردنی تیدا ده‌که‌وێته سهر ده‌نگی «ل». که هاتیت و میمه‌که‌ت بزاون و گوت «شیلمه‌که» قورسای سهر لامه‌که نه‌ما. هه‌روه‌هاش که ده‌لێی «گه‌نم - گه‌نمه‌که، به‌فر - به‌فرۆکه، قه‌سر - قه‌سرین» قورسای نوونی گه‌نم و فیی به‌فر و سینی قه‌سر ده‌ره‌وێته‌وه.

به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که لیکنه‌ریش نییه له‌م نمووانه‌وه ده‌رده‌که‌وی: که ده‌لێی «دلم» قورسای ده‌چیته سهر لامی قه‌له‌وی وشه‌ی «دل». که گوت «دلمان» وه‌یا «گوناه‌ی دلمه» قورسایه‌که ده‌پووجیته‌وه.

چاوگی به‌ستن، کردن، قورسای له‌سهر ده‌نگی پیش نوونی چاوگی هه‌ردوو وشه‌دا هه‌یه به‌لام که گوت «به‌ستنه‌وه، کردمانه‌وه» ده‌توانی قورسایه‌که تیبه‌یت ده‌شتوانی بیهیلێته‌وه.

راستییه‌که‌ی ئه‌م قورس کردنه ناچاریه‌کی فۆنه‌تیکیه له‌ کاتی پێوستدا بۆ ده‌ربڕینی وشه په‌یدا ده‌بی، ناوناوه‌ش به‌ نیازی ته‌ئکید، که هه‌ر ده‌کاته‌وه پێوستی، ده‌خړیته سهر ده‌نگیکی وشه وه‌یا نیوان دوو وشه، هه‌ر که پێوستیه‌که‌ش نه‌ما قورس کردنه‌که له‌ خۆوه بزر ده‌بی. وردبوونه‌وه له‌ تاییه‌تی ده‌نگه‌کانی کوردی ده‌ری ده‌خا که ئه‌م ده‌نگه له‌ رووی بوون و نه‌بوونه‌وه سی پله‌ی هه‌یه. پله‌ی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه که له‌ هه‌ندێ حاله‌دا هه‌ر ده‌بی هه‌بی وه‌ک له‌ وشه‌ی «شیلیم، گه‌نم، به‌فر، که‌سر، سه‌پک...» دا قورس کردنی ده‌نگه‌کانی «ل، ن، ف، س، پ» ناچاریه، تا بزوتنیک دیت و قورسایه‌که هه‌لده‌گرێ. پله‌ی دوهم ئه‌وه‌یه که له‌ هه‌ندێ باردا ده‌شی قورس کردنه‌که هه‌بی و ده‌شی نه‌شبی وه‌ک له‌ وشه‌ی «ده‌نک، مه‌رج، سه‌خت، که‌شک...» دا ده‌شی ده‌نگه‌کانی «ن، ر، خ، ش» قورس بکړن و نه‌شکړن. پله‌ی سێهه‌م ئه‌وه‌یه که ده‌نگی «ر» له‌ پیش «د، ت» دا قورس کردن

هه‌لناگرئ. هه‌روه‌هاش ده‌نگی «ن» له پیش «د، گ» و ده‌نگی «س، ش» له پیش «ت» دا...

ئه‌مانه‌راستی و تایبه‌تی هه‌ندیک له ده‌ستووره‌کانی فۆنه‌تیکێ کوردیه، درێژه‌شیان لێ‌ده‌دا جێی نابێته‌وه. قورس کردنی ده‌نگیش له وشه‌وه‌یا له‌نیوان دوو وشه‌دا ده‌که‌وته‌ به‌ر حوکمی ئه‌و ده‌ستووره‌ فۆنه‌تیکیه‌انه. له‌مه‌وه‌ و له‌ گه‌لیک لیک‌دانه‌وه‌ی دیکه‌ش ده‌رده‌که‌وئ که ئه‌م قورس کردنه‌ به‌شی بنجی ئاخوتن نییه، بوون و نه‌بوونیشی له‌ وشه‌دا به‌نده‌ به‌ جیگه‌ی وشه‌وه‌یا جووری ده‌ربڕینی له‌ ئاخوتندا، دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و جیگه‌ و جووره‌ش کاری سه‌لیقه‌یه. له‌به‌ر ئه‌مه‌ وا ده‌زانم پێویست نییه‌ دیارده‌که‌ به‌ گرتی رێنوووس له‌ قه‌له‌م بدرێت به‌ تایبه‌تی که نووسینمان به‌و پیتانه‌ بی‌وا له‌ باودان.

پیت و ئه‌و قورس کردنه‌ به‌سه‌ر نووسیندا به‌سپێ زوربه‌ی وشه‌کانمان دوو جوور نووسینیان ده‌بی، یه‌کیان به‌ قورس کردن ئه‌وی دیکه‌شیان بی‌ئهو. به‌ نمونه‌ که وشه‌ی «شیلیم» ت نووسی ده‌بی قورسایێ بده‌بته‌ لامه‌که. که گوت «شیلیم کړی» قورساییه‌که ده‌چێته‌ سه‌ر میمی شیلیم. که گوت «شیلیمان کړی» قورساییه‌که ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ لامه‌که. دیسانه‌وه‌ که گوت «شیلیم کړی» ریت هه‌یه‌ لامه‌که‌ش و میمه‌که‌ش به‌ یه‌که‌وه‌ قورس بکه‌یت به‌لام که گوت «شیلیمان کړی» ته‌نها لامه‌که‌ قورسایێ هه‌لده‌گرئ. به‌ هه‌مه‌ حال هه‌ست کردن به‌و ته‌رزه‌ ها‌توچۆیه‌ی قورس کردنه‌که‌ له‌ هیچ مامۆستا و ده‌رسده‌ریکه‌وه‌ وه‌رناگیرئ. هه‌ستیکی زگماکه‌، وه‌یا هه‌رنه‌بی فرچک گرتنیکێ مندالییه‌ به‌ زمانی دایک‌زاوه‌. لیک‌کۆلینه‌وه‌ی ئه‌م گرتنه‌ له‌ گه‌ل پیتی عه‌ره‌بیدا، له‌ سه‌ره‌تاوه‌، بی‌جیه‌، کاتیک باس له‌ ئه‌لفوبی‌ لاتینی کرا ده‌شی تۆزینه‌وه‌ له‌ چۆنیه‌تی نووسینی وشه‌ و رسته‌ی کوردی به‌ پیتی لاتینی بکړئ.

ج- پله‌ی ده‌نگه‌ بزویته‌کان

بزوین دوو جوړی بنجی ههیه

1- بزوینی دريژ.

2- کورته بزوین.

له کوردیدا بزوینی ديفتونگ که هه یی له جوړی دريژدا پهیدا ده یی. بهلای منهوه ديفتونگ هینده ی بزوینته کانی دیکه بنجی نییه چونکه له تیکه ل بوونی دوو دهنگ پیک دیت، وهک موتوربه ی که لهسه ر به گی خو ی شین نایی. چی لهم بهندهشدا به گرفت داندراوه تنها له باره ی «و، ی» وهیه، ههرچی ئەلف و ديفتونگه جیی لیدوان نین.

ئوهوی راستی بی دهوو ئەم گرفتهش ههر بخریتهوه ژیر بهندی «أ» خالی یه کهم که له پیتی بزوین و نه بزوینی نیشانه دار ده کولیتتهوه، دیاره که له واو و یی نیشانه دار دواين به ناچاری له هی بی نیشانهش ددهوین. لیږه دا کورته یه کی ئەو لایه نانه دهنوسم که پیوهندی به پله ی دوو بزوینی «و، ی» وه هه یه.

1- له باره ی «و» وه وای دريژ وهک پیشتیش گوتمان دوو جوړی هه یه، وای تیژ، قوچاو و وای کراوه، پهل. ههرچی کراوه یه هه موو لهسه ر ئەوه رپیک کهوتون که نیشانه ی هه فتی بچوکی بو دابندرئ. وای تیژ جارئ رپیک کهوتن لهسه ر چۆنیته ی نووسینی پهیدا نه بووه. بهلام له پرووی پله ی دهنگه وه ده یی ئەوه بزاین که کورته بزوینی واو کورت کراوه ی وای تیژه، وای کراوه له کوردیدا شیوه ی کورتنی نییه. ههر ئەم راستیی هه ش به لگه ی رهسه نایه تی و بنجی بوونی وای تیژ پتر به هیژ ده کا و ئەوه پروون ده کاته وه که وای کراوه بریتییه له واویکی تیژ و نه ختییک تامی دهنگی ئەلف، بهلام یی نه گوتراوه ديفتونگ. جا ئەگه ر بمانه وئ سه رجومه ی دهنگ و رهنگی واو

و پهیدا بوونیان و خوار و ژووریان بکهین به لیسته ئەم ڕیزه واوه به دوا
یه کدیدا قەتار دەبی

- واوی کۆنسەنت که بنەمای هەموو شیوەکانی دیکە ی واوه وەک لەم
وشانەدا دەبیستری وزه، وەرە، ڕاو، ڕەو، دیو، هەویر، هەوار.
- واوی تیژی درێژ وەک له وشەکانی دوور، کاووس، بەڕوو، هەیوولا...
دەبیستری.
- واوی کراوهی درێژ وەک خۆل، برۆ، سەرکۆنه...
- دیفتۆنگی واوی درێژ له زاری کرمانجی سەرودا.
- کورته بزۆینی بۆر - ضمه ی عەرەبی - وەک «کورت، ڕوسم...» ئەم
واوهیان دەنگیکی ناتەواوی ناسەر بەخۆیه و به دوا کۆنسەنتدا دەشی
دەرکەوی و له کورت کردنهوهی واوی تیژ پهیدا دەبی.

2- له باره ی «ی» وه

ئەم بزۆینه له درێژ کردنهوهی یی کۆنسەنتهوه شکلی دەنگی یی تیژی
درێژ وەرده گری. کورته بزۆینی ژیریش کورته ی ئەم یینهیه. هەر وه ها یی
کراوهش به تیکه ل بوونی تامیکی دەنگی ئەلف و هیا کورته بزۆینی سەر له گه ل
یی تیژی درێژ پهیدا دەبی به لām ئەویش یی نه گوتراوه دیفتۆنگ.
سەرله بهری جوهره کانی «ی» ش به بزۆین و کۆنسەنتیه وه ئەم لیسته یه پیک
دەهینن

- یی کۆنسەنت وەک «دایک، یار، هەیتە، مە ی، مە یاس».
- یی تیژی درێژ وەک «پیتاک، جوانی، بینین، گۆلاوی...».
- یی کراوهی درێژ وەک «رێ، شوین، دویتنی، ڕدین...».
- کورته بزۆینی یی که پی ده گوترا ژیر وەک «گزینگ، بیست...».

بهلام دهبي بزانيں كه ئهم كورته بزويته له زوربهى ههره زوړى وشه كاندا دهشى دريژ بکړيټه وه وائاش نه گوري، وشهى وه هاش ههيه كورته بزويته كهى دريژ ناکړيټه وه وهك كه دهليى «لهسهر شينگ و تاقهتى خوۍ...» وهيا «رينگهى له هه ناويه وه هات...».

ديفتونگى نيوان واو و يى له بنه رتدا واوه ينى تيكه ل دهبي بويه بوو خسته ليستهى بزويتى واوه وه.

ئهو دهنگهى من ناوم نا قورس كردن بهلاى زور كه سه وه ناوى بزوين هه لده گري، بهلام سهره راى ئه وهى كه من به بزويتى دانانيم چونكه دهنگى كى بيلايه نه نابردريټه وه بو هيچ يه كيك لهو بزويته بينگومانانه، له بهر ئه مه نابيته «پله» مه گري بين و له خوږايى قبول كين كه وا عه رب گوته نى «كسره مختلسه» يه و بيكه ينه پلهى سهره تايى بزويتى «ى». به هه مه حال ئه گهر ئه زموونى ئه ليكترونى ئيسپاتيشى كرد كه قورس كردنه كه به رهو «كسره» وه ده روات دهبي بزانيں كه قورس كردنى واوى كوئسنانت به رهو «ضمه» يه وه ده بات چونكه دهنگى «ضمه» له سروشتى دهنگى واودايه. له گه ل خو تدا بلي «كاوړ، كه ول، وزه، وله، لاوك...» هه ست ده كه يت له ده برينى واوه كه دا تامى «ضمه» هه يه ههر بويه شه زور له نووسه ران ئهو ته رزه وشانه به واويكى كوئسنانت و يه كيكى بزوين دهنووسن. شتيكى ديكه ش هه يه له م بابه ته فونه تيكيه به هه ست راگرتن و لى وردبوونه وه خو ږوون ده كاته وه. ئهو دهنگهى به دوا قورس كړدنه كه دا ديت ده خلى هه يه به سهر جوړى ده برينى دهنگه قورس كړاوه كه. له وشهى «كه لب، گهرم» دا چونكى دهنگى «ب، م» به دوا لامه قه لوه كه و رپيه لاوازه كه دا ديت قورس كړدنه كه حه ز له خزمه يه تى «ضمه» ده كات نه ك كه سره چونكه هه ردوو دهنگى «ب، م» له وانن ليو پيكدا ده دروون و به رهو ئهو شكليه وه ده بن كه له ده برينى دهنگى «و» دا وه رى ده گرن. دهنگه كانى «ب، پ، م، ف، ف» ههر پينجيان له م بابه تن.

به‌شی 2: گیروگرفتی وشه‌ی ساده و دارپژراو

ئەم سەرەباسە لە بانگەوازە کەدا بە دوو بەند دابەش کراوە.

أ- ناوی عەرەبی.

ب- پیشگر - پاشگری «پیناسین» و «کۆ».

هەرچەند نازانم ئاخۆ نووسەرانی بانگەوازە کە وایان داناوێ وشه‌ی ساده بەر به‌شی «ناوی عەرەبی» دەکەوێت و وشه‌ی دارپژراویش بەر به‌شی پیشگر، ئنجا پاشگری پیناسین و کۆ دەکەوێت، یاخود پرسیارە کە بەلای ئەوانەوێ جۆریکی دیکە یە کە من بۆی ناچم، دیسانەوێ پرسیارە کە ناتەواوێ و وەرام دانه‌وێ بەرەو هیچ کۆیە کمانەوێ نابات.

لە باره‌ی به‌ندی «أ - ناوی عەرەبی» یه‌وێ چەند تێبینیه‌ ک خۆ به‌سەر زیهندا ده‌برێ.

1- نووسینی ناوی عەرەبی له‌وه‌دا گرفت په‌یدا ناکات ئایا ساده‌یه‌ یا دارپژراوه‌، گرفته‌ کە له‌وه‌دایه‌ ئایا ناوی عەرەبی به‌ پیتی کوردی و ریتووسی کوردی بنووسری یاخود به‌ پیت و ریتووسی عەرەبی؟ کە به‌ کوردیمان نووسی چ له‌ ده‌نگی وه‌ک «ض» بکه‌ین؟ کە به‌ ریتووس و پیتی عەرەبیشمان نووسی ئایا بیخه‌ینه‌ ناو کەوانه‌وێ یاخود بی کەوانه‌ بکه‌وێته‌ نێوان وشه‌ کوردیه‌ کانه‌وێ؟

2- نه‌ک هه‌ر ناوی عەرەبی به‌لکوه‌ هه‌موو ناویکی غه‌یری کوردی ئەم کیشه‌یه‌ی چۆنیه‌تی نووسینی به‌دوادا دێت له‌وه‌دا ئایا به‌ پیتی کوردی بنووسری یاخود به‌ پیتی زمانه‌که‌ی خۆیان؟

3- له لایهن ساده و ناساده ییشه وه ناوی کوردی و بینگانهش هه موو جۆریکی ههیه نهک تهنها ناوی عهره بی. به ولای ساده و دارێژراوه وه ئاویتتهشی ههیه. واوهی ساده وهش ههیه بریتییه له یهک پیت وهک «مستر X» .

کاتی خۆی ئهنجومهنی کۆر بریاری له باره ی چۆنیهتی نووسینی ناوی غهیری کوردی ئهوه بوو که ئهگهر وێسترا وه کوو خۆی راگوێزرێ دهبی به پیتی زمانه که ی خۆی له نیوان دوو کهوانه دا بنووسرێ، ئهگهر وێستراش وهک ئهوهی که کورد دهڕیده برێ بنووسرێ ئهوسا بی کهوانه به پیتی کوردی و ریتووسی کوردی دهنووسرێ. له مه دا چ گرفت پهیدا نییه به لام که وێسترا ناوی ئه و زمانانه بنووسین که له چاپخانه کانی عیراقدای وینه ی پیتان بو دانهرژاوه هیچ چاره نییه مهگهر ئهوهی به پیتی تهلهفوزی خۆمان به ریتووسی کوردیان بنووسین. هه لبهت پیتووسته له و بارانه دا کهرتی سه ره به خۆی ناوی ئهجنه بی له کوردیشدا سه ره به خۆ بنووسرێ به نمونه ناوی «تریگی لی» نابی بیهته «تریگ فیلی» وه یا «برناردشو» بیهته «برناردشو». وا دهزانم ئه و ته رزه بریارانهش له راده ی به دیهیه دان.

ب- له باره ی ئه وه ی بانگه وازه که پیتی ده لی «پیشگر - پاشگری» «پیناسین و کو».

راسته که ی نه نیشانه ی «پیناسین» و نه هی «کو» هیچ کامیکیان پاشگر نین چونکه پاشگر دوو مه رجی بنجی تیدایه

1) بیهته کهرتیکی وشه.

2) پاشگره که جۆریک گۆران له واتای وشه که دا پهیدا بکات.

باسی مه رجی لکان و به دوا دا هاتن نابه مه دوو مه رجه که ی سه ره وه چونکه وا ده بی وشه دیت به پینش خۆیه وه ده لکیت که چی پاشگر نییه وهک که ده لی

«نووسيمان» راناوه كه به دواى كاره كه وه لكاوه وهيا ده لئى «له بيتوتندا ده ژيم» «دا» كه دواى بيتوتن ته واو كه رى پريپوزيشنى «له» يه.

پيكهينه رى ناسين و پيكهينه رى كو هه ر وهك پاشگر نين ئامرازيش نين، چونكه ئامراز له رسته دا ده ور ده بينيت نهك له پيكهينانى وشه، به عاده ت هه بوونى سه ربه خو شى هه يه و به ده گمه ن نه بى له نووسيندا به وشه وهش نالكى. هه رچى ئه و دوو پيكهينه ره يه پتر به لاي نيشانه دا ده چنه وه وهك نيشانه ي نه فى و نه هى. نازانم بو چى بانگه وازه كه به لاي چه ندين پاشگرى راستينه ي ناو و كار و هى تريشدا نه چوه و ته نها يه خه ي ئه م دوو ناپاشگره ي گرتوه... له مه ش زياتر، هيج تروسكه ي نه داوينى «ساده» و دارپژراوى پى بناسينه وه وهيا مه به ست له پيشگر و پاشگر چيه چونكه ئه م زاراوانه له وانه ن نووسه ران و زمانناسان به ره و ئامانجى له يه كدى دوور به ن.

به هه مه حال ليره دا چى له مه فهومى ئه و پرسيارانه وه به بيردا بيت وه راميان ده ده مه وه داخيشم ناچى كه مومكين نه بوو پرسيار له هه موو ئه ندامانى ليژنه ي ريكه خه رى بانگه وازه كه بكه م نه شم ده توانى جار له دواى جار پرس به تاك تاكيان بكه م بو يه وه ها خودبه سه ر مل به وه رامه كان ده نيتم ئيتير كوردى گوته نى «ئه للاى ورمان له جى نه رمان»...

ناوى كوردى و چو نه تى نووسينيان نابى وهك ناوى كو ك (اسم العلم Proper noun) گرفت له نووسينيان هه بى چونكه هه رچى ناوى كو كه چ ساده بيت و چ دارپژراو چ ليكدراو چ ئاو يتته بيت به يه ك وشه حيساب ده كرى و كه رته كانى تاكه ناويك، وهك تاكه وشه پيكه وه ده لكين وهيا به سه ر يه كه وه ده نووسرين وهك «كاكه لالا، زيتدين، پيربال، دلشاد، گولبه ده م...» به لام ئه و ناوانه ي كه له قه بى واتادارى نه شيوايان پتوه يه وهك «مام ئومه ر، خال گدروون، ئاغا مسته فا» به يه كه وه نووساندين هه لئاگر ن چونكه ئه مانه له قه به كانيان وهك له قه ب ماونه وه و ده قى خو يان پاراستوه و هيج نه گو راون

وهك كه «زیتدین، کاکه‌للا» بهو لیکدرانه تیکه‌لی و شیواویان به‌سهرداها توه. له‌گه‌ل ئەمه‌شدا پیویسته هه‌ردوو که‌رتی ناوه‌که له یه‌کدی نزیک بنووسرین.

ئهو ناوانه‌ی که له‌قه‌بی «ئاغا»یان به دوا‌دا دیت، به تیک‌رای، له نووسیندا چوار ئیحتیمال هه‌ل‌ده‌گرن 1- به ته‌واوی به‌یه‌که‌وه بلکین. 2- نه‌ختیک له‌یه‌کدی جودا بک‌رتنه‌وه بی ئه‌وه‌ی پیتی هه‌مزه به‌سهر وشه‌ی «ئاغا»وه بمینی. 3- هه‌مزه‌که بمینی و وشه‌ی «ئاغا» له نزیک ناوه‌که‌وه بنووسر. 4- هه‌ردوو وشه به ته‌واوی له‌یه‌کدی داب‌یرین، ئەمه‌ش هه‌ر چوار جو‌ری نووسینه‌که حوسینا‌غا - حوسین‌ا‌غا - حوسین‌ئا‌غا - حوسین‌ئا‌غا.

گرتی نووسینی ئەم ته‌رزه ناوه له‌وه‌وه دیت که له ئاخاوتندا هه‌مزه‌ی وشه‌ی «ئاغا» به ته‌واوی ده‌سویت و ده‌میننه‌وه ده‌نگی بزویتنی ئەلف که به ناچار ی خۆ ده‌داته پال وشه‌ی پیش خۆیه‌وه. ئنجا ژيان‌دنه‌وه‌ی هه‌مزه‌که له نووسیندا ده‌بیته کاریکی ناقولای ناواقیعی. بیگومان که نووسیمان «حوسین‌ئا‌غا» خویته‌ره ناجار ده‌که‌ین به پیچه‌وانه‌ی عاده‌ت گرتنمان له خویته‌دنه‌وه‌دا گیان به به‌ر هه‌مزه‌که بی‌نیته‌وه، ئەوساش ده‌لیی وشه‌که له ده‌می بیگانه‌ی نه‌شاره‌زاوه ده‌ردیت. ره‌نگه‌ وا باش بی له نووسیندا هه‌مزه‌که بسویت به‌لام ئەلفه‌که‌ی بی هه‌مزه به وشه‌ی پیشیه‌وه نه‌لکیت وه‌ک که واوی «عطف» به دوا کۆنسنانندا به جودا له دوره‌وه‌ی وشه‌ی پیشیه‌وه‌ی ده‌نووسین هه‌رچه‌ند له خویته‌دنه‌وه‌دا ده‌یکه‌ینه بزویتنی کۆنسنانته‌که. به‌لام له نووسینی ناوی «حه‌ما‌غا»دا پیویسته ئەلفه‌که به پیش خۆیه‌وه بلکی چونکه وشه‌که به ئەسل حه‌مه‌د بووه، به لی‌ق‌رتان‌دن بۆته حه‌مه، ئنجا بزویتنه‌که‌ی کۆتاییشی ق‌رتاوه‌ واته شیواویه‌کی ئه‌وتوی به‌سهر‌داها توه داخوازی مامله‌تی تاییه‌تی بکات. هه‌ر ناویکی دیکه‌ش له‌م جو‌ره‌ بوو به‌ر ئەم ده‌ست‌وو‌ره ده‌که‌ویت وه‌ک ناوی «عه‌ولا‌غا»، ئە‌گه‌ر نا ده‌بی بنووسین عه‌بدوللا ئا‌غا وه‌هاشی بخوینینه‌وه. به شیویه‌کی گشتی هه‌ر ناویک شیوانی تیدا په‌یدا بوویت ناشی له نووسیندا ب‌بریته‌وه بۆ ئەسه‌که‌ی وه‌ک «بله، سمکۆ، مچه، خوله، فاله - له «فارس»ه‌وه

هاتوه، قاله...» چونكه خاوه نه كانيان بهم ناوانه نه بى نانسرينه وه مه گهر به ههردوو ناو له كونه وه ناسرابن وهك «سمايلاغاي شكاك، سَمْكۆ - ئيبراهيم ئهحمهد، بهلهي ئهحه رهش - عهلي اغاي خورشيدى بايزى، عهلوئى خورشيد - عيززه دين شير - يهزدان شير...» له شوئيتيكي وهك سليتماني تا نه لئي «قاله ئايشه خان، حه مه ي ئاوره حاماناغا» به چاكي نازانرئ مه به ست كييه، له كۆيهش بلئي «حه مه داغاي مهحموداغا» كهس بيري بو «حه ماغا» ي گهوره ناروا. له ههولير نه لئي «مه لافه ندى» نازان مه به ست مه لا ئه بوبه كرى كور ي حاجى عومه ره فهندييه...

ناو هه يه وهك به گزاد - به گزاده - سه يدزاده - مه لازاده - شيوخزاده ده بي كه رته كانيان به يه كه وهه بلكين هم له بهر ئه وه ي كه ناو ي كوكن هم له بهر هۆيه كي ديكه كه ئيره جي له باري باس كردنيه تي.

ئهم ناوانه ي وشه ي «زاد» يان به دواوه يه ده چنه ريزي وشه ي ليكدراو كه له كه رتيكي واتادار و كه رتيكي واتا ناته واو پيك دين به زوريش كه رتي دوه ميان ته واو كه ري وشه ي فاعيلي دارپيزراون وهك «نانخور، جلدروو، بنزيوكه، ئاوخور وه...» ناوانه وش مه فعوولي دارپيزراو دروست ده كه ن وهك «مه لاخوره، به گزاده، ئاوخورك، دزنه به ره ي گورگ نه خوره، سه ردري، عه نباره سۆت...».

كاتي خوي كه له ئه نجومه ني كوړ ده مه ته قه له سه ر چۆنيه تي نووسيني ئهم ته رزه وشانه هه لستا بريار وه ها ده رچوو كه ئه و وشه يه ي بوويته ناو ي كووك (اسم علم) وه يا وشه ي فرهنگي به يه ك وشه حيساب بكرت و كه رته كاني به يه كه وهه بلكين. هه رچي من بووم وام په سهند ده كرد وشه كان هه ميشه به يه كه وهه بلكين ئه ويش له بهر دوو هوي بنجي:

1- زوربه‌ی ئه‌و که‌رته ته‌واو که‌ره‌ی که له فی‌عه‌وه دین به ته‌نها وانا نابه‌خشن تا به دوا وشه‌یه‌کی دیکه‌دا دین به ته‌واوی وه‌ک پاشگره‌کانی وشه‌ی «نانه‌وا، پاسه‌وان، هونه‌رمه‌ند، به‌خته‌وه‌ر...» که ئه‌مانیش به ته‌نها واتابه‌خشن و له هه‌موو باریک‌دا به وشه‌ی پینش خۆپانه‌وه ده‌لکیندرین.

2- ئه‌گه‌ر مامله‌ت جودایی بکه‌ین له نووسینیان گه‌لیک وشه‌ی کوردی به دوو جۆر ده‌نووسرین وه‌ک که گو‌ت «دلسۆز براده‌ریکی دل سۆزه» ده‌بی جارێکیان هه‌ردوو که‌رتی «دل سۆز»ه‌که به یه‌که‌وه بلکین جاری دوه‌میشیان له یه‌کدی بترازین. ئه‌م هۆیه‌یان ده‌بیته هیز بۆ هۆی یه‌که‌م نه‌خۆ به ته‌نها زۆر گرنگ نییه‌.

ئنجای به‌لای منه‌وه ده‌بی ناوی کۆک و وشه‌ی فره‌هنگی و وشه‌ی دارپژراوه‌کانی باسکراو هه‌موویان له نووسیندا که‌رته‌کانیان به‌یه‌که‌وه بنووسین.

- نمونه‌ی ناوی کۆک وه‌کوو کاکه‌للا، خوادای، ئاوره‌حمان، گه‌لاویژ، خه‌زه‌لۆهر، بنگرد، سیوه‌سه‌ن، پینازۆک، باکراوا، چوارتا، هه‌سه‌نکیف، سه‌رده‌شت، دۆله‌مۆمن...

- نمونه‌ی وشه‌ی فره‌هنگی وه‌کوو جلدروو، دارتاش، چیشته‌خانه، نه‌خۆشه‌خانه، ئیستگه، مامۆتک، مامۆستا، شیرپه‌نجه، گوریسکیشه‌کی، سیتباز، کلکته‌قینه.

- نمونه‌ی وشه‌ی دارپژراوی فاعیل وه‌ک ده‌سبێ، پیره‌وکه، دلده‌روه، شه‌رمه‌ین، ده‌سکه‌وت...

- نمونه‌ی وشه‌ی دارپژراوی مه‌فعول وه‌ک مه‌لاخۆره، دزنه‌به‌ره، ئاوشۆرک، سه‌ردر...

وشه‌ی دیکه‌ش هه‌ن له‌م بابه‌ته بوونه‌ته ناوی ئالته وه‌یا یاری وه‌یا هه‌ر شتیکی دیکه‌ی وه‌ک پارزۆنگ، ده‌سگره‌، ده‌سشۆر، پیمبه‌ره‌، پانیکیش، نانبری‌شک، ئه‌وانیش به‌ پنی ده‌ستووره‌ که و ده‌ستووری وشه‌ی فره‌ه‌نگی ده‌بی که‌رته‌کانیان به‌یه‌که‌وه‌ بلکین.

هه‌لبه‌ت وشه‌ی وه‌ک لینه‌ر، تیکبه‌سته‌، پیکه‌ل، رایه‌خ، پیخو‌ر، پیخه‌ف، دانه‌ر، هه‌لته‌ک که‌ هیچ که‌رتیکیان به‌ ته‌نهایی واتا نابه‌خشی به‌ولاته‌ریقه‌وه‌ ده‌بی به‌یه‌که‌وه‌ بنووسین.

ناوی گشتی ئاویتته‌ی وه‌ک «بن‌به‌رده‌قیله‌، سه‌ره‌ه‌لقه‌نه‌، سه‌ربه‌کلاوه‌، قسه‌تینه‌وه‌ستاو، گوریسکیشه‌کی» هه‌لده‌گرئ به‌یه‌که‌وه‌ بلکین و له‌یه‌کدیش بترازین به‌مه‌رجیک که‌رته‌کانیان له‌یه‌کدی نزیک بنووسرین چونکه‌ ئه‌م وشانه‌ کۆمه‌لیک که‌رتی سه‌ربه‌خۆیان تیدایه‌ هه‌موشیان ده‌قی خۆیانیان پاراستوو. هه‌ر له‌م کولانه‌یشه‌وه‌ ده‌توانین بۆ وشه‌ی وه‌ک «بیدین، به‌دین، لی‌زان، بۆچوون...» برۆین. ئه‌م وشانه‌ ده‌چنه‌ ریزی ئه‌و وشانه‌ی پیشگر وه‌یا پاشگریان هه‌یه‌ ده‌بی به‌یه‌که‌وه‌ بلکین.

کیشه‌ی پاشگر گه‌لیک ئاسانه‌ر له‌ هی پیشگر و به‌ کورتي ده‌شی بریار له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بدرئ که‌ هه‌رچی پاشگره‌ به‌ که‌رتی پیش خۆیه‌وه‌ بلکی چ له‌ فیعل و چ له‌ غه‌یری فیعلدا بی وه‌ک مالدار، ده‌وله‌مه‌ند، به‌ختیار، هاتنه‌وه‌، هه‌لستاو، سووتاندن، ره‌واندنه‌وه‌، خنکینراو، بیژۆک، ئاگرۆچکه‌، پیاوه‌تی، مه‌ردایه‌تی، پیاوانه‌، کولکن، گێژهن...

هه‌رچی پیشگره‌ وه‌ها مام سه‌لمین نییه‌، به‌لام ده‌شی نه‌ختیک له‌به‌ر یه‌کی هه‌لوه‌شینین و بۆ ناوتیژه‌کانی بیینه‌وه‌.

له‌ پیشه‌وه‌ با قسه‌ له‌ پیشگری فیعل بکه‌ین

کاتی خوی ئه نجومه نی کۆر پئشیزی کرد که ئه و پئشگره ی یه کسه ر ده که ویتته پئش فیعله وه پئوه ی بلکیت وه ک هه لکه وتن، تئبردن، ده رکه وتن، وه رگه ران، راهیتان، پئکه نین... به لام که له مپه ر هاته نیوانیانه وه ده بی پئشگره که جودا بکریتته وه به مه رجیک له نزیک فیعله که وه بنووسریت وه ک لیمان بورد، هه لیان نه ده گرت...

ئه و له مپه ره ی که ده که ویتته نیوان پئشگر و فیعل یه کیکه له سی شت

1- راناوی لکاو وه ک هه لم گرت، تیمان گه ییشت، دامان نا.

2- پئشگریکی دیکه وه ک لی هه لستان، پی تیکردن، پی لیکردنه وه.

3- یه کیک له نیشانه کانی «ئه مر نه هی، نه فی، مضارعة» وه ک هه ل به سته، تی مه که، وه رناچه رخی — وه رنه چه رخوا، هه ل ده گری.

ئه گه ر له مپه ره که راناو بوو به پی ده ستووری راناوی لکاو ده بی راناوه که به پئشگره که وه بنووسیت و به جووته له نزیک فیعله که وه بنووسرین وه ک هه لم گرت، ده رتان دا، وه ری گرت، تیپان په راند. هه ل به ت ده ستووره که ناگۆری ئه گه ر گوترا «پیاندا ده نیرم، تیپرا ده رۆم، تیپه وه ده چین» به لام له حاله تیکدا ده شی هه ردوو که رت له یه کدی دوور بخریتته وه وه ک که بلی «لیمه وه دیاره، پیپانه وه ماندوه» که رته کان له یه کدی دوور ده نووسیت. هۆیه که ش ئه وه یه که لی ره دا فیعلی ئاشکرا په یدا نییه، پئشگره کان که وتوونه ته به رای یه تا قمی ناو و ده وری چه رفی جه ر ده بینن.

2- ئه گه ر له مپه ره که پئشگریکی دیکه بوو یه که میان به جودا له نزیکه وه ده نووسری ئه وه که ی دیکه ش به پی ده ستووری گشتی به فیعله که وه ده لکیت وه ک پی هه لگرتن، لی ده رهاویشتن، تی هه لقوتان.

پیشگری لیکدراو هه‌میشه ده‌بی له دووره‌وه به جودا بنووسری وهک «لیکرا هاتن، تیک هه‌لقزان، پیکه‌وه رۆیشتن، پیکیان‌وه هه‌لکرد...». حوكمی پیشگری لیکدراو وهک هی وشه‌ی سه‌ربه‌خۆیه ته‌نانه‌ت وا ده‌بی له جیگه‌ی وشه‌ی سه‌ربه‌خۆ به‌کار ده‌هینری وهک که ده‌لی «جه‌ژنت پیروزی بی» ته‌وی دیکه‌ش ده‌لی «پیکمان‌وه...».

3- ته‌گه‌ر له‌مپه‌ره‌که یه‌کێک له‌نیشانه‌کان بوو.

یه‌کالا کردنی ته‌م گرفته‌ پێوه‌ندی به‌هیزی به‌ریزمانی کوردی و به‌فیلۆلۆجی کوردیه‌وه هه‌یه. کاتی خۆشی که له‌ته‌نجومه‌نی کۆر ته‌م باسه‌ هاته‌ ناوه‌وه زمان‌سه‌کانی کۆر به‌وردی و به‌هه‌ناسه‌ی درێژه‌وه لیکۆلینه‌وه‌یان تیدا کرد. به‌ش به‌حالی خۆم ته‌وسا و ئیستاکه‌ش به‌دوای تیشکیکی ناوه‌کی زمان‌که‌مانه‌وه بووم له‌پیشنیاز کردنی پیروزی گرفت ره‌وه‌ینه‌وه‌دا.

ورد بوونه‌وه له‌سروشتی ته‌و نیشانه‌ جوداوازیه‌کی بنجی ره‌چاو ده‌کا له‌نیوان ته‌وان و پیشگر‌دا هه‌رچی پیشگره‌ وشه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆی واتا نا‌ته‌واوه له‌لاوه‌ بۆ به‌رای فیعل دیت و تیکه‌ل به‌ته‌کوینی ده‌بی، ته‌نانه‌ت پیشگر هه‌یه واتاشی هه‌یه وه‌ک «به‌ر، ده‌ر...» هه‌رچی نیشانه‌کانن به‌شێوه‌یه‌کی بنجیتر له‌پیکه‌نانی فیعله‌که به‌شدارن تا ته‌وه‌ی ده‌شی بگوتری به‌شیککی بنه‌ره‌تین له‌فیعله‌که‌دا به‌تایبه‌تی نیشانه‌ی «مضارعة» و نیشانه‌ی ته‌مر. ته‌گه‌ر سه‌لیقه‌ی هه‌ستی فیتری له‌ده‌ست‌نیشان کردنی پله‌ی نزیک‌ی ته‌و نیشانه‌ له‌فیعله‌وه به‌کاربه‌نین ده‌توانین بلێین به‌م جو‌ره‌ی خواره‌وه‌ ریز ده‌بن:

1) پله‌ی یه‌که‌می نزیک‌ی له‌فیعله‌که‌ هی نیشانه‌ی «مضارعة»یه. وه‌ک ده‌چی، ده‌کا، هه‌لده‌ستی، ده‌نوسین.

2) پله‌ی دوهم هی نیشانه‌ی ته‌مره‌ وه‌ک، بگرن، برۆ، بنووسین...

3) پله‌ی سییه‌م هی نه‌هیه وه‌ک، مه‌بیژه، مه‌نووسن، نه‌که‌ین.

4) پله‌ی چواره‌م هی نه‌فیه وه‌ک ناشیوین، نه‌بزوتن.

له‌ نیشانه‌ی مضارعه و ئه‌مردا هه‌رچی هه‌بوونی سه‌ربه‌خۆ هه‌یه نادیاره. تا راده‌یه‌ک نیشانه‌ی نه‌فی له‌ زیهندا به‌ سه‌ربه‌خۆیی جلوه‌یه‌ک ده‌به‌ستی به‌ تاییه‌تی که‌ ده‌چیته‌ سه‌ر غه‌یری فیعل و وشه‌ی نوێ په‌یدا ده‌کات وه‌ک ناشیرن، ناپوخته، نه‌مێرد، له‌ مه‌ته‌لی فۆلکلۆریدا هه‌یه ده‌لی، چوومه‌ سه‌ر نه‌گل نه‌به‌رده‌کی، بانگم کرده‌ نه‌ژن نه‌ مێرده‌کی، گوتم ئه‌و نه‌گا نه‌که‌ره‌ی ده‌رکه‌ له‌و نه‌گه‌نم نه‌جۆیه...

له‌ کوردیدا فیعلی رابردوو بنه‌مای فیعله‌کانی دیکه‌یه‌ چونکه‌ به‌لادانی نونی چاوگ په‌یدا ده‌بی و هه‌چی زیادی پیوه‌ نییه. له‌ ئینگلیزیدا ریژه‌ی مضارع بنه‌مایه و رابردووی لی وه‌رده‌گیرئ به‌ پینچه‌وانه‌ی کوردی که‌ مضارع له‌ رابردوه‌وه‌ وه‌رده‌گیرئ. ئه‌مریش له‌ مضارعه‌وه‌ دیت چونکه‌ ئه‌گه‌ر نه‌زانیت ریژه‌ی مضارعی فیعل چیه‌ نازانی ئه‌مه‌ره‌که‌ی چیه‌ به‌لگه‌ش له‌وه‌دا ریژه‌ی ئه‌مری «مۆول» ده‌تازای وه‌ک، ده‌خۆیت، بخۆیت، بخۆ - دیت، بیت، وه‌ره - ده‌کوژیت، بکوژیت... ئه‌م باسه‌ی هاتنی فیعل له‌ فیعله‌وه‌ درێژه‌ی زۆره‌ به‌ ناچاری وازی لی ده‌هینم.

ئه‌مریش پیش نه‌هی دیت چونکه‌ نه‌هی ری له‌ ئه‌مر ده‌بریته‌وه، ته‌نانه‌ت ده‌ستووری فیه‌ی و قانونیش سه‌لماندویه‌تی که‌ حه‌رام بوون به‌سه‌ر حه‌لال بووندا دیت. وه‌ک دیاریشه‌ نه‌فی ده‌که‌ویت به‌رانه‌ر رابردوو و مضارع نه‌هیش ده‌که‌ویت به‌رانه‌ر ئه‌مر، له‌وه‌وه‌ من بۆ ئه‌وه‌ ده‌چم که‌ نیشانه‌ی مضارعه‌ هه‌ر ته‌نها راگه‌یه‌نی کات نییه‌ به‌لکوو ئیجابیه‌تیش له‌ فیعله‌که‌دا پیک ده‌هینیت بۆیه‌ له‌گه‌ل نیشانه‌ی نه‌فیدا کۆ نابیته‌وه. ئه‌گه‌ر ته‌نها راگه‌یه‌نی کات بوايه و روودانه‌که‌ له‌ ته‌نها وشه‌ی فیعله‌که‌وه‌ بوايه نیشانه‌ی

مضارعه له گه‌ل نه فیدا کو ده‌بؤوه. دیاره نیشانه‌ی ئه‌مریش، که داخوازییه، له گه‌ل نه‌هی، که نه‌هیشتنه، کو نابنه‌وه. بویه ناگوتری، «ناده‌رؤم، ناده‌که‌یت» ناشگوتری «مه‌برؤ، نه‌بکه‌ین...».

له‌م ورده‌کارییه ده‌گه‌م به‌ پیشنیازی چۆنیه‌تی نووسینی ئه‌و فیعله‌ی که له‌مپه‌ری نیشانه ده‌که‌ویته به‌ینی خۆی و پیشگریه‌وه، هه‌روه‌ها چۆنیه‌تی نووسینی ئه‌و نیشانانه که له‌مپه‌ر ده‌که‌ویته نیوان خۆیان و فیعله‌که‌یانه‌وه.

وه‌هام به‌ بیردا دئ، کاتی خۆی پیشنیازی کۆر فهرقی کرد له‌ نیوان ئه‌وه‌ی نیشانه‌که خۆی بیته له‌مپه‌ر له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌مپه‌ر بکه‌ویته نیوان فیعل و نیشانه‌که. که نیشانه‌که له‌مپه‌ر بوو پیشگره‌که به‌ جودا بنووسرئ و نیشانه‌که‌ش به‌ ده‌قی خۆی له‌گه‌ل فیعله‌که بمینیتته‌وه وه‌ک هه‌ل‌بگره، ده‌رمه‌په‌ره، تی‌ناکه‌وئ، لی‌نه‌پرسیته‌وه، تی‌نه‌گه‌یشته. که له‌مپه‌ریش که‌وته نیوان نیشانه و فیعله‌که تیکرایان به‌یه‌که‌وه بلکین وه‌ک ده‌مدویتی، ناتداتی، نه‌یگرتیت، بیانینه، بیانینیت، مه‌یانشکینه‌وه، ده‌تخویند، بتکر‌دبایه، نه‌تکر‌دبایه. که نیشانه‌ش قرتا پیشگر به‌ فیعله‌وه بلکی وه‌ک هه‌ل‌گره، تیکه، پیکه‌نه...

رای من ئه‌وه بوو، ئیستاش هه‌روه‌هایه، که ئیمه زانیمان ئه‌و نیشانانه وه‌ک به‌شیک‌ی فیعله‌کانن پیویسته له‌ هیچ باریکدا له‌یه‌ک‌دی جودا نه‌بنه‌وه وه‌ک هه‌ل‌ده‌ستی، تیناگا، لیبکاته‌وه، وه‌رمه‌گیره، ده‌رنه‌چین، هه‌ل‌نه‌چوو. به‌لام که پیشگره‌که لیک‌دراو بوو ناشی به‌ نیشانه و فیعله‌که‌وه بلکیت چونکه گوتمان وه‌ک وشه‌ی عاده‌تی سه‌ربه‌خۆی لی‌هاتوه وه‌ک تیکرا نه‌هاتن، پیکه‌وه برۆن، تیک ناگه‌ن، لیکه‌وه دین... به‌لای منه‌وه ئه‌مه بریاری مه‌نتیقه به‌لام به‌ره‌ل‌ستیم نییه له‌وه‌دا به‌ ناوی سووک کردنی ریتووس و که‌م کردنه‌وه‌ی ده‌ستوره‌کانی بریار بدرئ هه‌ر له‌مپه‌رینکی بیته دوا‌ی پیشگره‌وه له‌ فیعله‌که‌ی جودا بکاته‌وه، ئه‌گه‌ر ده‌ستووری له‌مه‌شیان سوکتر په‌یدا بی به‌ویشیان رازیم.

حاله تیک هه یه دوو نیشانه ی تیدا کۆده بیته وه ئه ویش رابردووی بهرده وامه له
 حاله تی نه فیدا. ده گوتری نه ده هات. لیره دا «ده» ی مضارعه بۆته مالی
 رابردوو، هه رچی رابردووشه پنیوستی نییه به هۆی نیشانه ئیسپاتی پهیدا
 بوونی خۆی بکات چونکه رووداوی رابردوو، به اصطلاح «أمر واقع» ه، له
 حاله تی روونه دان وه یا خۆزی خواستن رابردوو په کی له سه ر نیشانه ده که وئ
 وه ک نه هات، کاشکی بچو و مایه... بۆیه ئه م «ده» یه ی «مضارعه» له
 رابردووی بهرده وامدا لایه نی ئه و ئیجاییه ت و ئیسپاته ی که له مضارعا
 ده یبینی په کی که و تو وه و هیچ سه یر نییه له گه ل نه فیدا بیت. ریزه ی فیعلی
 رابردوو له کوردی سه روو و خواروودا جاریکی دیکه ش لایه نی «أمر واقع»
 بوونی خۆی له وه درده خات که بۆ نه فی نیشانه ی «نه هی» مضارع به کار
 دیتیت هه ره وک له نه هیدا جه زم و بریه هه یه له رابردووشدا دلنایی و
 یه قینی روودان و روونه دان هه یه چونکه روودان و روونه دانی شتی له مه وه به ر
 له روونا کیدایه وه ک ئاینده نییه له گومانی بوون و نه بووندا بیت. تۆ که
 گوته «دویتی هاتم» له وانه یت له سه دی سه د راست کردبی، مه گه ر
 مه به ست هه لفریواندن بی، به لام که ده لئی «دوای سه عاتیک دیم» له وانه یه
 هه ر پیت نه کرئ بیت چونکه مه علوم نییه دوای یه ک چرکه ی سه عات جی
 ده قه ومی. وا ده زانم ئه مه یه هۆی به کاره یتانی نیشانه ی زیده به هیزی «نه»
 له رابردوودا. سه یری چۆن «نه خۆش» له «ناخۆش» به هیز تره وه یا که
 ده لئی ئه م مایه «نه زۆکه» دلناییت له وه ی هه رگیز نازئ وه ک ئه وه ی که
 گوته «نه زا» دلناییت له نه زانه که به لام که گوته «نازئ» ره نگه به
 هه له دا چووبیت چونکه له وانه یه بزئ. گوئگری به ریز بمبوورئ له م دریزه
 پیدانه ی لایه نی لیکۆلینه وه ی سه ر به فیلۆلۆجی که دیم هه ندیکی وه خته
 به نرخه که ی ده که مه قوربانی تۆزه تروسکه یه ک بۆ روونا ک کردنه وه ی
 ریزمانه به نرخه که ی بای ئه وه ی لیکدانه وه و توژی نه وه ی شه خسی یارمه تی
 دابیتم.

وشەيەکی دیکەى نەفى ھەيە بە ڕوالت «نە»یە عادەتییەکی نەفى و نەفیە
 کەچی لە راستیدا نیشانە نییە بەلکوو ئامرازى عەتفە و نەفى تێدایە
 عەتفەکەشى لەووە دیارە کە وشە وەیا رستە بەیەکەووە دەبەستیتەووە وەک
 «نە دارا نە دلێر هیچ کامیان ناخوینن»، «نە دیم نە دەروم»، «نە بکەى نە
 بخۆى تەماشای سەى گەردەنى بکەى» – فۆکلۆر. ھەر چونکە بۆ نەفى نییە
 لەگەڵ نیشانەى ئەمر و مضارعدا کۆبوو. بە وردبوونەووەش دەردەکەوێ ئەم
 «نە»یە وەکوو «لم، لما»ى عەرەبى، لە مەعنادا، کارى مضارع دەکاتە
 رابردوو چونکە کە دەلێى «کابرا نە دەخوا نە دەخواتەووە» باسى حالەتییى
 وەها دەکەیت کە لێرە بە پیشەووە مەعلوم بوو، تەنانەت ئەگەر مەبەست لە
 ئێستا بە دواوەش بێ بەھۆى یەقینیک کە لە رابردوودا بۆت پەیدا بوو بە
 دلنایییەووە نەفیە کە دەکەیت. ئەم «نە»یە لە جێى nor و neither ی
 ئینگلیزییە کە شێوێ نەفى or ی و either ن. «نە»ى کوردی شێوێ نەفى
 «یان»ە وەک کە دەلێى «یان دیت یان دەچیت» کە لەویشدا دلنایى ھەيە،
 ئەگەر نەبێ دەلێى «دەشى، رەنگە، رێى تەدەچى، مومکینە بێت و نەيەت».
 ئەم «نە»یە وەک وشەى سەرەخۆ بە جودا و دوور لە وشەى دیکە
 دەنووسرێ.

پیشگر حیسابى دیکەشى ھەيە

1- پیشگر ھەيە دەشى لە رستەدا ناوی زەرف بێت و دەشى پیشگری
 ئاسایش بێت وەک «دەر، بەر». بە نموونە کە گووت «نیووم بەرکەوت،
 مەلە کەم بەردا...» لە مانەدا «بەر» پیشگرە چونکە ناشى رستەکان
 ھەلۆەشینەووە و «بەر» راگوێزریت بۆ شویتینیکى دیکە و باریکی دیکە لە
 رستەى تازە ھەلنرودا واتە ناتوانى بلیى «بەرى مەلە کەم دا، بەر نیووم

کهوت» به لّام که گوت «له رینگه که بهر کهوت» لیره دا «به» زه رفه نه ک پیشگر بویه ده کری بلی «کهوته بهر رینگه».

2- هه ندی وشه «ناوی زه رف» هه و هک «سه، ژیر، پیش، پاش...» خه ریکن به ره و پیشگری ده رۆن و وشه فرهنگی تازه دروست ده کهن و هک «سه کهوتن، ژیر کهوتن، پیشکهوتن، پاشکهوتن» له گه ل ناودا و هک «پاشدز، پیشدهستی، ژوورخان، ژیرزه مین».

پیشگر بوونی ئه م وشانه له و ته رزه لیکدرانه دا به وه مه علوم ده بی که ئه گه ر وشه لیکدراوه کانت له به ریه ک هه لوه شاندن و اتاکه ی ده دۆرینیت به نمونه که گوت «چومه ژیری زه مینه که» تۆ نه چوینه «ژیرزه مین» وه یا که گوت «که و تمه سه ر داره که» تۆ «سه رنه که و تیت»...

3- وشه هه به ناوی گشتیه به لّام شیوه ی پیشگری وهر گرتووه. له هه موان گونجاوتر وشه ی «سه برین» ه که به ته وای جی «کوشتنه وه» ی گرتوته وه و هک که ده لّی «به رخه که م سه بری». تۆ که گوت «سه ری به رخه که م بری» نه ت کوشتوته وه رهنگه نه ختیکت بریندار کردی. وشه ی «دهست برین» به واتای فیل لی کردن هینده ی «سه برین» نه بۆته وشه ی فرهنگی چونکه ده شی له رسته دا هه لوه شیتته وه و هک که ده لّی «دهستی کابرای بری» ده ستوانی بلی «کابرای دهست بری».

4- وشه ی «پیکردن» به واتای داگیرساندن له بنه رده دا «به ئاگر کردن» ه، تا ئیستاش ده گوتری «چراکه به ئاگر که» به لّام پیشگره که له گه ل فیهله که دا وها جۆش خواردوو بووه ده توانی بلی «چراکه به ئاگر پیکه نه ک به کفریت». به زۆریش «پیکردن» به کار دیت نه ک «به ئاگر کردن».

پیشگره کانی «پی، تی، لی» له پریپۆزیشن وه هاتوون. «پی» له پریپۆزیشنی «به» وه هاتوه، به نمونه ده لّی «به دارام گوت» که ناوی دارات لادا ده لّی

«پنم گوت»، «به هه موانم راگه یاند - پینانم راگه یاند». «لی» گۆراوی
«له» یه وهک که ده لئی «له کیشه که دوام - لئی دوام، ره خنهم له تو گرت
- ره خنهم لیگرتی»...

وا بزنام «تی» دوو سه رچاوه ی هه یه، یه کیکیان هه مان «له» یه که گوتم
«لی» ی لیکه و تۆته وه. ده لئی «تفه نگم له نیشانه گرت - تفه نگم تیگرت،
ئاردم له جه و آل کرد - ئاردم تیکرد». ئه وی دیکه یان وشه ی «توی -
تیو» که له بنه رته دا یه ک شتن. له فارسیدا وشه ی «تو» باوه وهک که
ده لئی «تودلت» واته «ناوی دلت، تیوی دلت». له ناوجه ی دامه نی بیتوین و
به ری مه رگه و بنگرد گویم لیبوه ده لین «ده چیتته تیویه وه - به واتای ده چیتته
ناویه وه». ئه م پیشگری «تی» که له «تیو، توی» وه هات نابیتته «له»
وهک که گوت «وه ها تی ماوم په شوکاوم - به چاکی تی وه ستاوه جووله ی بو
ناکری» هیچ هه لوه شانده وه یه ک نایانباته وه بو «له». ئه گهر «تیدامان،
تیداوه ستان» بیت ده چیتته وه بو «له». ره نگه به شیکی زوری ئه و وشانه ی به
پیشگری «تی» ده ست پی ده که ن «تی» که یان یه کسه ر له «تیو، توی» وه
هات بیت به لام له هه لوه شانده وه دا بشی واتا که ی به پرپۆزیشنی «له» لی
بدریتته وه چونکه «له» ش زه رفیه تی تیدا یه وهک «تیو، تی». به نمونه ده شی
«تیکردن» به «له ئه ودا کردن» ته فسیر بکری. زۆریش ئاشکرایه پیشگری
«تی» که له گه ل فیعلیکدا پیکه وه زه رفیه ت په یدا ده که ن مومکینه به
دهسته واژه ی «له ناو» بگۆردریتته وه وهک «تی هاویشتن - له ناو هاویشتن»،
تیکردن - له ناو کردن، تی وه ردان - له ناو وه ردان» به لام «نیشانه تیگرتن»
نابیتته «نیشانه له ناو گرتن» چونکه له «تیگرتن» دا زه رفیه ت نییه، نمونه ی
ئهمه ش زۆره وهک که گوت «تی بوون، تی وه ریچان، تی به ستن» ناکریتته
«له ناو بوون، له ناو وه ریچان، له ناو به ستن»...

به هه مه حال ئه م وردبوونه وه یه ش پتر له گه ل فیلۆلۆجی خزمه، لابه لای
ده گاته وه ریتنوووس به لام بیگومان هه موو وردبوونه وه یه ک پرشنگ بو

دەورو بەری خۆی دەهاوێژێ. هەر ئەم تەرزە وردە کاریبەش بوو کاتی خۆی لیژنەی زمان و زانستەکانی گەیاندە ئەو راستییە کە تەنها سێ پیشگری «تی، لی، پی» دەست دەدەن لە بەرای پێشگری دیکەوێ بێن و بێن بە دوو پیشگری یە ک فیل ھۆیە کەش دەگەڕێتەوێ بۆ سێفەتی پریپۆزیشن لە ھەرسێکیاندا. پێشگری «پی» پێش «لی، تی» دەکەوێتەوێ وە ک «پی» لێکەردنەوێ، پی تیکردن. پێشگری «لی» ش پێش «پی، تی» دەکەوێتەوێ وە ک «لی» پێکەوتن، لی تێگەشتن. ھەرچی پێشگری «تی» یە ناتوانی پێش «پی، لی» بکەوێتەوێ. هیچ کامیکیش لە پێشگرە عادەتیەکانی وە ک «ھەل، دا، وەر» نایەنە پێش پێشگری دیکەوێ.

پێشگرە پریپۆزیشنەکانی «پی، لی، تی» کێشە دیکەشیان ھەیە، دەگوێرێ پیوێبوون - لی وەبوون، پێداھاتن - پی داھاتن، پێراھاتن - پی راھاتن. بە روالەت پێشگرەکان ھەریە کە دوو شیوێ نووسینی ھەیە، جاریکیان دوویان پێکەوێ دەنووسرێن جاریکیشیان لێک دەترازێن. ئەم روالەتە ساغ کردنەوێ دەوێ.

کە دەلیی «پیدا چوون، تیدا ژیان» لەمانەدا پێشگرە کە «دا» نییە ھاتۆتە دوا «پی، تی» بە لکۆو تەواو کەری پریپۆزیشن «بە، لە» یە ھاتۆتە دوا یانەوێ «بە ھەولێردا تێپەرێن - پێدا تێپەرێن» «لە ھەولێردا ژیان - تیدا ژیان».

ھەروەھا ش تەواو کەرەکانی «را، وە» کە بە روالەت لە گەڵ پێشگری «را، وە» یە ک شتن لە حوکمدا زۆر جودان. کە دەلیی «تێرا رۆشتن - لیوێ نۆرین» دوو تەواو کەری پریپۆزیشن بە کار ھیناوە کە دەبی بە پێشگرە کەنەوێ بلکێن و ھەردوو یان بە جودا دوور لە فیلە کەوێ بنووسرێن، بە لام کە گوێت «تی» ریمان، لی وە کردن» بە دوا پێشگری «تی، لی» دا دوو پێشگری «را، وە» ت بە کار ھیناوە کە دەبی بە پی دەستووری لێرە بە پێشەوێ باسکراو «تی، لی» بە جودا و لە نزیک پێشگرە کە دیکە و فیلە کەوێ بنووسرێن. لێرەدا

پیشگری «(وه)» له وشه ی «وه کردن» پاشگره مه شووره که ی «هوه» -
 هاتنه وه. کردنه وه...» یه له لم له هجه یه دا بۆ به رای ی وشه هاتوه. که واته ئهم
 «وه» یه ئه گهر ته واکه ری پر یپۆزیشن بوو به پر یپۆزیشن که وه ده لکیت،
 ئه گهر پیشگریش بوو له نزیک فیعله که وه ده نووسریت - نالیم پیوه ی
 ده لکیت چونکه له نووسیندا هه لئاگری به دوا خۆیه وه بلکی.

زۆربه ی نووسهران و زمانسان، ئه گهر نه لیم هه موویان، وا ده زانن «را» ی
 فیعلی «را کردن» پیشگره مه شووره که ی «را هاتن، راگو یستن» ه به لام
 راستیه که ی له «را کردن» دا ئهم «را» یه کورت کراوه ی وشه ی «هه را» یه
 به واتای «غاردان». به لگه ی ئه مه ش که م نییه

1) تا ئیستاش «هه را کردن» له ئاخوتندا باوه.

2) له گه ل hurry ئینگلیزی خزمه هه م له واتادا و هه م له شیوه دا. وا
 ده زانم وشه ی «خیرا» ی کوردیش هه ر هه مان «هه را» ی کوردی و
 hurry ئینگلیزی بیت، وه ک ده زانین گو رانی ده نگ ی «خ» به «ه»
 وه یا «ه» به «خ» له کوریدا ره چاو ده کری وه ک که وشه ی «خۆر،
 هۆر» یه ک شتن، وشه ی «هه ر» ی کوردی و «خه ر» ی فارسیش
 یه ک شتن.

3) به عاده ت پیشگر فیعلی تیپه ر ناکاته تیپه ره فیعلی تیپه ره ییش
 ناکاته تیپه ر که چی «را کردن» به واتای غاردانه و تیپه ره
 «کردن» ییش تیپه ره.

4) بابته ی مه ته لی فۆلکلۆری هه یه ده لی «قونده که قونده که له سه ربانان
 هه را که بۆقه و پیت نالیم...». دیاره «هه را کردن» له کۆن و نویدا
 باو بووه. که واته ده بی ئهم «را» یه له وشه ی «را کردن» دا له دوری
 فیعله که وه وه ک وشه یه کی سه ربه خۆ بنووسریت.

وشه ههن لهو پيشگره پريپوزيشنانه داکهوتون وهک «ليزان، لينهاتوو، پيخهف،
 تيچين» له کونهوه باو بوون هي نويشيان چوته سهر وهک «پينووس،
 پيناس» دهبي ههر دوو کهرتيان بهيه کهوه بلکين. تهواو کهري تهو ته رزه
 پيشگرانهش وهک «پيدا، تيرا، ليوه» ههموويان لهيهک حوکمدان دهبي به
 پيشگره کانيانهوه بلکين. زوربهی نووسهران تهواو کهري «دا» دهلکين و
 نالکين تهواني دیکه ههميشه دهلکين. ثم ماملهت جوداييه بيحييه و
 بهسهر هيچ بنجيکهوه هه لئاوهستي. دهبي ههموويان بلکين وهک

• له راستيدا

• له کهر کوکرا

• به سهرومالهوه

لیدا، تیدا، پيدا، تيرا، تيره، ليوه، تیکرا، تیکدا، ليکهوه، پیکهوه، ليکترهوه،
 پیکترهوه... وشهيهک هه بوو تا بيست ساليک لهمهوبهر، به تايهتي له نيوان
 مهلاياند، باو بوو ههر دهليي له بيران چوتهوه تهویش وشه «لهورا» يه به
 واتای «چونکه». رهنگه وشه که کورت کراوهی «له تهورا» بي. ته گهر
 ژبايهوه دهبي تهویش بهسهر يه کهوه بنووسري. ئيستا باسی چونيتهی وشه
 وهک «بهپاره، بيدين، لهبار» به دوا تهوانيشتا «بوچوون، بوهاتن» دهکين
 که ههموويان پريپوزيشنيان له پيشهويه.

ثم وشانه وهک «جلدروو، دلسوز...» نين که کهرتي دوهميان به ته نهايي
 واتا نابهخشي، له بهر ته مه ناشي يه کسهر دهستووري تهوانيان بو راگويزين.

به لای منهوه نووسيني ثم وشانه که ههر دوو کهرتيان يهک واتای سهرانسهر
 بيهخشن دهبي ههر دوو کهرتيان لهيه کدی نزیک بنووسرين و ته گهر
 پيته کانيان دهست بدن بهيه کهوه بلکين. وهک دياره ثم وشانه ته گهر له

غەیری فیعلەو ھەلستەن ئاوەلناو پێک دێن و پلە ی خواروو و ژووریان دەبی
 وەک «بەدینتر، ھەرلەبار، بێحالتترین» ئنجا کە ئەمە وەھا بێ دیارە لەم
 شێوە بەکارھێنانەیدا لە ڕادە ی تاکە وشە ی واتاداران کە دەبی ھەموو
 پیتەکانی بەیەکەو بەلکین. بەلام کە لە ڕستەدا وشە کە ھەلۆەشایەو بەیەکەو
 لکانەکەش کۆتایی دیت وەک کە بلی «ئەم دنیا ی بێ دین راناوەستی –
 ناتوانم بێ پارە خانوو بکەم – لە باریکی دیکەدا جۆریکی دیکە دەدویم». ئەم
 راستییە ھۆیک بوو لەوانە ی کاتی خۆی لە ئەنجومەنی کۆر پێشنیازم
 دەکرد کە وشە ی وەک «جلدروو، دلسوز...» ھەمیشە بەیەکەو بەلکین چونکە
 ھەلۆەشاندنەو ھەلناگرن.

وشە ی «بۆجوون، بۆھانت» و ھی وەک ئەوان کە پریۆزیشن ھاتۆتە بەرای
 چاویانەو ڕێ دەدا نەختیک لە سروشتی ئەم «بۆ» یە بکۆلینەو. بە دوا
 ئەودا برا چو کەلە ی کیشی ھە یە کە دەبی باس بکری. ھاتنی پریۆزیشن لە
 بەرای چاوگ و تیکرای بەرە ی ناودا شتیکی ئاساییە وەک «بۆ فروشتن، دار
 دەکرم، بە خویندن سەر دەکەویت، لە زانینەو دەدوی...» بەلام لە نیوان
 پریۆزیشنەکاندا تەنھا «بۆ» بە راشکاوی دەتوانی بێتە بەرای راناوی لکاوەو
 وەک «بۆت بە پەرۆشم، بۆیان دەنێرم، بۆم دەنوسی...» لەمەشدا رەفتاری
 «پێ، لی، تی» دەکات کە ئەوانیش لە پریۆزیشنەو بوونەتە پیشگر.

پریۆزیشنی عادیەتی دەچیتە بەرای ھەموو ئەو وشانە ی کە لە تاقمی ناو
 وەک ئاوەلناو و راناوی کەسی نەلکاو و ناوی ئیشاری و ژمارە و دەستەواژەش
 بەلام ھەرگیز ناچیتە بەرای راناوی لکاوەو. «بۆ» ش بە بێ واسیتە ناچیتە
 بەرای فیعلەو دەلی «ھەلفری، داکەوت، لیکەوت، بەربوو» بەلام ناتوانی
 بلی «بۆ ھات، بۆ رۆشت» مەگەر راناویکی لکاو بێتە جەمسەری بەیەکەو
 گەیشتنی «بۆ» و فیعلە کە وەک «بۆمان ھات، بۆیان رەخسا...». لەمەو
 دەرە کەو پریۆزیشنی «بۆ» نابیتە پیشگری تەواو. سەرئەنجام دەری دەخات
 ئەم «بۆ» یە لە ھەموو روویکەو رەفتاری «برای» ی فارسی دەکات کە

ئەویش دەچیتە پېش ڕانای لکاوهوه نەک فیعل، لە واتاشدا یە کجار نزیکى «بۆ»یە. لەمەش زیاتر، ھەروەک «بۆ» دەتوانی پریپۆزیشننى «لە» بە خۆیەوه بگرئ «برای»ى فارسیش پریپۆزیشننى «از» بە خۆیەوه دەگرئ کە بە واتای «لە»یە. دەلێ «لە بۆ» فارسیش دەلێن «از برای». شیوە ئاخاوتنى کوردی ھەیه لەجیاتى «لە بۆ» دەلێ «ئەرا» کە ئەویش دەچیتە پېش ڕانای لکاوهوه.

بە ھەمەحال ئاسان نییە بڕیار بدرئ لەسەر ئەوەى ئایا وشەى «بۆ» لە چییەوه ھاتووە و بنەمای چى بوو. ئەو نزیکییەى لە نێوان «از برای» و «ئەرا»دا ھەیه لە ڕووی شیوەوه لە نێوان «لە بۆ» و ھیچ کامیکیاندا نییە. ساغ کردنەوێ پرسیارە کە تێھەلکشانی بەرەو میژووی کۆنى زمانى کوردی گەرەکە، بە تاییەتى لە ڕووی بەراورد کردنى وشە کە لەگەڵ ئەو وشانەى شکلی کۆنیان پارێزراوە و لەو نزیکن. ھەرچۆنیک بێ پێویستە لە نووسیندا وشەى وەک «بۆچوون، بۆھاتن» ھەردوو کەرتەکەى بەسەر یەکەوہ بن نەک «بۆ» یە کە دوور بخریتەوہ. وەک دیاریشە «بۆ» لە کۆنەوہ لەگەڵ چاوغدا وشەى نوێى دروست کردوہ، ئەویش بە دەگمەن. نەبێستراوہ لێرە بە پێشەوہ «بۆ» لەگەڵ وشەى غەیری چاوغدا ھاتبى. لەبەر ئەمە وا دەزانم وشەى «بۆناو» بە واتای «ڕاناو – ضمیر» کە بەو دوايیە داتاشاراوہ لە راستە دەستوورى وشەسازی کوردی لا داوہ، خۆ وشەى «ڕاناو» بە ھیچ جۆریک لە ھیچ دەستووریکدا رەوا نییە چونکە کەرتى «را» ئەگەر پێشگرە ناسراوہکەى «راھاتن، راگویتستن، رادان...» بێت ھەرگیز ناشى لەگەڵ ناودا بێت، ئەگەر کورت کراوہى «ئەرا»ش بێ پێویستە بگوترئ «ئەرای ناو» «رای ناو» بە تەواوێ وەک «از برای نام، برای نام». ئەوہى ئاشکرایە «بۆناو» و «ڕاناو» لە وشەى Pronoun ھوہ وەرگیر دراوئەتە سەر کوردی. لە «پروناون»دا کەرتى «پرو – Pro» بە واتای «بەرەو»ى کوردی دیت، دیارە noun ە کەش بە واتای ناوی کوردییە. بەو پێیە تەرجمەى وشە کە بۆ

کوردی ده‌بی بیکاته «به‌ره‌و ناو» هه‌تا بشلی له وشه‌ی Pronoun هه
نزیکه.

برا چکۆله‌که‌ی «بۆ» پریپۆزیشن «بی» یه‌که‌ ته‌ویش له‌ هه‌ندێ باردا
ده‌شی راناوی لکاو به‌ خۆیه‌وه‌ بگری وه‌ک که‌ ده‌گوتری «بی‌ت ناژیم – بی‌مان
هه‌لناکه‌ن...» وه‌ک بزانه‌م له‌ په‌راویزیکی زی‌ده‌ ته‌سکدا و له‌ ته‌نها حاله‌تی
نه‌فیدا ئه‌م «بی» یه‌ هه‌ندێ راناوی لکاو به‌ دوا خۆیدا ده‌هینی. ئه‌مه‌ له‌
لاییکه‌وه‌، له‌ لایه‌کی دیشه‌وه‌ «بی» وه‌کوو «بۆ» ده‌توانی پریپۆزیشن بخاته
پیش خۆیه‌وه‌ وه‌ک «به‌ بی‌ پاره‌ سه‌فه‌ر ناگری، به‌ بی‌ ترس هاته‌ دوان...».
سه‌ره‌رای ئه‌مه‌ ده‌توانی پریپۆزیشن به‌ دوا خۆشیدا به‌ینی وه‌ک «بی له‌م
جاره‌ دوو جاری دیکه‌ش هاتووم». بۆیه‌ش ده‌لیم «بی» پریپۆزیشنه‌کان به‌
پیش و پاشی خۆی ده‌یه‌خیت

1) ده‌توانی «به‌» فری بدریت و له‌ جیاتی «به‌ بی‌ پاره‌» بگوتری
«بی‌ پاره‌».

2) ئه‌و رسته‌یه‌ی که‌ تیندا له‌ گه‌ل «له‌» کۆده‌بیته‌وه‌ به‌ر حوکمی
«بی» یه‌ هه‌رچی «له‌» یه‌ یاریده‌ده‌ری ته‌واوکردنی واتای
«بی» که‌یه‌. به‌ نموونه‌ سه‌رنج بده‌ ئه‌م دوو رسته‌یه‌ «بی‌ تۆ دارا
هات – بی‌ له‌ تۆ داراش هات...».

له‌ لایه‌ن چۆنیه‌تی نووسینیانه‌وه‌ ده‌بی هه‌ردوو پریپۆزیشن به‌ جودا و
له‌یه‌کدی دوور بنووسرین نه‌کا خه‌یال بۆ ئه‌وه‌ بچی که‌ ئه‌مانه‌ پریپۆزیشن
لیکدراون. دیاره‌ که‌ راناوی لکاوشیان به‌ دوا‌دا هات ده‌بی پێنانه‌وه‌ بلکی
هه‌رچه‌ند مه‌علومیشه‌ «بۆ» ری نادا شتی له‌ دواوه‌ پێوه‌ بلکی، ئنجا له‌ گه‌ل
راناوه‌که‌دا دوور له‌ وشه‌ی دوا‌ی خۆپانه‌وه‌ بنووسرین.

زۆر جارن نووسەر و ئاخىۋەرى كوردى وا دەزانى وشەى وەك «پى
لېھەلېرىن، پى لېخستن، پى لېنان، پى شىل كىردن...» بە پېشىگىرى «پى»
دەست پى دەكەن، كەچى ئەم «پى» يە بە واتاى «قىدم» ى عەرەبىيە و
ناۋىكى عادەتتە. لەبەر ئەمە دەپى نووسەر ئاگادارى واتاى وشەكە يىت و لەو
شۈيتەدا كە پېشىگر نىيە بە جودا دوور لە وشەى دواترى بنووسىت.

راستىيەكەى ھەر سى پېشىگىرى «پى، لى، تى» لە بەكارھىناندا وا دەپى
پېشىگىرى تەواۋن واش دەپى وىتە پېشىگىرن. عەيارەى لەيەكەى
جودا كىردنە ۋە شىيان ئەۋەيە ئەگەر گۆرانيان بەسەر واتاى وشەدا ھىتا پېشىگىرى
تەۋاو و راستىنەن دەنا وىتە پېشىگىرن. بە نموونە، وشەى «پى كىردن» ئەگەر
بە واتاى «داگىرساندن» بوو كەرتى «پى» ى پېشىگرە چونكە واتاى فىئەلى
«كىردن» ى گۆرپو، بەلام كە گوت «كارەكەم بە تۆبىزى پى كىرد» لىرەدا
«پى» كە پېشىگىرى تەۋاو نىيە چونكە واتاى «كىردن» ى نەگۆرپو.
«لى كىردن» كە بە واتاى دوشمنايەتى بوو «لى» يەكە پېشىگرە بەلام كە
گوت «فىللم لى كىرد» «لى» كە وىتە پېشىگرە. لە وشەى «تى بىردن» دا
«تى» پېشىگرە بەلام لە «تى بەستن» دا وىتە پېشىگرە. لە گەل ئەمەشدا زۆر
زەحمەتە نووسەرى عادەتى، بە تاييەتى ھى بىگانە، بتوانى ھەست بەم
جوداۋازىيەى ھەردوو حالەتى وشەكان بىكات. لەبەر ئەمە ۋەھا بەرژەۋەند
دەبىنم كە لەگەل ھەمواندا و لە ھەموو بارىكدا يەك جۆرە ماملەت بىكرى و
ھەمان دەستورىان بەسەردا بەئىندىرى.

لېرە كە قسە لە پېشىگر دەكەين باسى گىروگرفتى ھەندى شىۋە دارشتى
دەستەۋازە بىكەين كە لەگەل فىئەل و غەيرى فىئەلىشدا دىن. دەستەۋازەى
ۋەك «چىنگ لەسەرشان، دەستەۋنەزەر، بەرەۋرۋژ، دەستەۋخەنچەر،
دەمەۋرۋ...» كە دەشى ئاۋەلناۋ ۋەيا ئاۋەلكار بن، بەرەۋ ئەۋە رۋىشتوۋن بىنە
ۋشەى فەرھەنگى و فەرقىان ھەيە لەگەل دەستەۋازەى ۋەك «قەرر نەدانەۋە،
لەسەر چەقى رىگا راۋەستان، لە ئاۋدا مەلە كىردن...» بەلى راستە ھىندەى

وشه‌ی وه‌ک «بن‌به‌رده‌قیله، په‌پووله‌سلیمانکه، حاجی‌له‌کله‌ک، دور‌ه‌شیر...» ده‌ق گرتوو و جۆش خواردوو نه‌بوون به‌لام چونکه بوونه‌ته ئاو‌ه‌ل‌ناو و ئاو‌ه‌ل‌کار و هه‌ل‌وه‌شاندنه‌وه‌ش قبول ناکه‌ن لییان دیت که‌رته جودا‌کانیان له‌یه‌کدی نزیک بنووسرین بی‌ئه‌وه‌ی بلکیندرین. که ده‌لیم هه‌ل‌وه‌شاندنه‌وه قبول ناکه‌ن مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر هه‌ل‌وه‌شاندن واتا‌که‌یان وه‌ک خۆی نامینی، به‌نموونه که گوته «دوو چه‌نگی خسته سه‌رشانه‌کانی براده‌ره‌که‌ی» ده‌سته‌واژه‌ی «چنگ‌له‌سه‌رشان» تی‌چو به‌لام که «له‌سه‌ر چه‌قی ری‌گه‌ راوه‌ستان» خرایه‌رسته و بوو به «له‌سه‌ر چه‌قی دوور‌وژان به‌ته‌نها بو‌ی راوه‌ستم» واتا‌که‌ی وه‌ک خۆی ده‌مینیتته‌وه، که‌واته جۆش خواردوو نه‌بووه و نه‌چۆته‌ریزی وشه‌ی فهره‌ه‌نگیه‌وه. له‌به‌ر ئه‌مه‌ پتویست نییه به‌ل‌کوو جایه‌ز نییه که‌رته‌کانی «له‌سه‌ر چه‌قی ری‌گه‌ راوه‌ستان – به‌پتوه‌نان خواردن...» له‌یه‌کدی نزیک بخریتته‌وه.

له‌بانگه‌واژه‌که‌دا وشه‌ی «ساده و دارپ‌ژراو» به‌ر خالی دوهم که‌وتوون گۆیا خزمی‌یه‌کترن، دواتر له‌خالی سییه‌مدا «وشه‌ی ناساده» هاتوه. له‌خالی شه‌شه‌مدا وشه‌ی لیک‌دراو هاتوه. ره‌نگه‌ بی‌سوود نه‌بی‌بزانین ساده و ناساده و دارپ‌ژراو و لیک‌دراو چین.

به‌پنی سه‌رجومله‌ی لیک‌دانه‌وه‌کانی لی‌زنه‌ی زمان و زانسته‌کانی سه‌ر به‌کۆری زانیاری کورد، که‌من له‌وانه‌ی وا ئیستا وه‌ریان ده‌گرم‌را‌زیم، وشه‌له‌رووی که‌رته‌پیکه‌یتنه‌ره‌کانیه‌وه ده‌بیته‌دوو به‌ش:

(1) ساده

(2) ناساده، ناساده‌ش ده‌بیته‌وه

• دارپ‌ژراو

• لیکدراو

(1) ساده ئەو وشەییە که له شیوەی ئیستاکهیدا هیچ زیادیه کی لاوه کی تیدا نهبیت، وه ک پیاو، بهرد، ریوی، هیزه.

(2) ناساده ئەو وشەییە که زیادی له گه‌لدا بیت.

• دارپێژراو ئەو ناسادهییە که تهنها یه ک وشه‌ی واتاداری ته‌واوی تیدا بی، واته‌ زیادی‌که‌ی واتای سه‌ربه‌خوی نه‌بی وه‌ ک هونه‌رمه‌ند، پیاوه‌تی، پیاوانه، ده‌رگه‌وان.

• لیکدراو ئەو ناسادهییە که به‌لای که‌مه‌وه‌ دوو وشه‌ی واتاداری ته‌واوی تیدا بی وه‌ ک به‌رده‌نویژ، داروه‌کار، شه‌ونم.

ده‌شی بڵین پله‌ی هه‌ره‌ تیکه‌ل و بیندریژی وشه‌ی لیکدراوی کوردی «ئاوێته» یه‌ وه‌ ک وشه‌ی «سیسار که‌چه‌ل، بن‌به‌رده‌قیله، چارده‌رپیان»... به‌لام هه‌ر ده‌کاته‌وه‌ لیکدراو چونکه‌ درپژبوونه‌وه‌ی وشه‌ی لیکدراو ئە‌گه‌ر چۆنایه‌تیه‌ کی تازه‌ په‌یدا نه‌کا نایاته‌ باریکی تازه‌وه‌.

کاتی خۆی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی که‌ تیدا ئە‌ندام بووم، بایه‌خی وشه‌ی واتاداری دا به‌و که‌رتیه‌ی که‌ «ناوی کارای لیکدراو - اسم فاعل مرکب» و «ناوی به‌رکاری لیکدراو - اسم مفعول مرکب» دروست ده‌کا وه‌ ک که‌رتی «خۆر» له‌ «نانخۆر» و که‌رتی «ده‌ر» له‌ «نانده‌ر» و که‌رتی «شۆر» له‌ «جلکشۆر». بایه‌خه‌ که‌ش له‌ گ‌رنگی ده‌وری ئە‌و که‌رت له‌ پیکه‌یتانی وشه‌کانه‌وه‌ دیت، نه‌خۆ ئە‌و که‌رتانه‌ به‌ تهنها واتا نابه‌خشن. بۆیه‌ بوو لیژنه‌ وشه‌ی وه‌ ک لیته‌ر، تیکه‌ر، به‌رخۆر، راره‌و... ی به‌ وشه‌ی دارپێژراو دانا چونکه‌ ئە‌گه‌ر که‌رته‌ فیعلیه‌ که‌ی به‌ واتادار دانه‌نابایه‌ وشه‌کان پێیان نه‌ده‌گوترا

داريژراو. سهير لهوهدايه ټو وشانه سادهش نين چونكه تاكه وشه نين،
 دهمنيتهوه سهر ټووهي پينان بگوتري «ناساده» بهلام ناسادهيك كه وا نه
 داريژراوه و نه ليكدراويشه. وشه وي كه ټيكل، پيكلپيكل به رواالت وشه وي
 واتاداري تيدا نيه بهلام راستيه كه له مانهدا به ټسل وشه «يهك»
 ههيه كه ژماره وي واتاداره و لي سواوه. له بهر ټمه داريژراوي بي ته ټولين.

له ټيكلري ټم بچوونانهوه دهبي وشه وي كه «ههله كين، رايه خ، پيخه ف،
 دابر، وهرگير» و ههرچي ديكه ټوتوي ههبي به داريژراو دابندري، دياره
 وشه وي كه «بههله بهر، گوله پيغه مبه رانه...» سهره راي ليكدراو ټاويته شن.

ټم وشانه وي داريژراو، ليكدراو، ټاويته ش، به كورتې هه موو ناساده كان مادهم
 بوويته وشه وي فرهنگي دهبي به سهره كه وه بنووسرين. ههر لهم برياره وه
 ده فامريته وه كه ههرچي پاشگر ههيه دهبي به پيش خويه وه بلكي. نيشانه وي
 «پي ناسين» و «كو» ههرچند پاشگر نين چونكه گوران به سهر واتاي وشه دا
 ناهينن ديسانده وه ههر به كوتايي وشه وه دهلكين وه ك «دله كه، له دلاندا».
 كه بهيه كيشه وه هاتن ههر دهلكين وه ك «دله كان».

پاشگره كاني كار ټه مانه ن

1) دهنگي «ا» وه ك «ترس - ترسا، ترش - ترشا، كول - كولايه وه»
 به لاي منه وه دهنگي «ي» كه دپته پاش هه ندې وشه وه و دهيكاته فيعل،
 پاشگر نيه، چونكه ههر له رابردوودا دهرده كه وي له مضارعدا ون دهبي.
 به نمونه وشه «لهرز» دهبيته «لهرزي، لهرزيم...» بهلام له مضارعدا
 بيه كه دهرناكه وي «دهلهرزم، دهلهرزن...» ههرچي ټهلفه كه به له
 مضارعدا دهبيته «ي» كراوه وه ك «ترسام - دهرسيم، جوشا -
 دهجوشيت، كوشاين - دهكوشين». له گهل ټمه شدا «ي» لهرزي،

دزی، درې، و هه موو فیعلینکی دیکه، وه ک به دیهیه، به کوټایی وشه وه دهلکې، هر نه بی له بهر ټه وهی که به شیکې پیکه پنه ری فیعله که یه.

(2) پاشگری «کا» وه ک ټالوزکا، هه لټروشکا، بزړکا... له مضارعیشدا ده بیته «کې»... ده ټالوزکې، ده بزړکې...

(3) پاشگری «را» ی فیعلی کارابزر وه ک دیترا، گوشرا، نووسرا. له مضارعیشدا ده بیته «رې». ده گوشرې، ده دیترې.

(4) پاشگری «اند» وه ک ترساندی، پساندی. له مضارعیشدا ده بیته «ین»... ده پستینم، ده ترسینن، ده ړمینن...

(5) پاشگری «هوه» وه یا «وه» که له رابردوو و ټاینده دا یه ک شته وه ک چوومه وه - ده چمه وه، پرسیته وه - ده پرسیته وه. ټم پاشگره وه ک له نمونه کاندا دیاره، ده که ویته دوا ی راناوی کوټایی فیعله که شه وه، واشده بی به دوا دوو راناودا دیت وه ک دیتمه وه، ناسیانینه وه... پاشگره کانی دیکه یه کسهر به کوټایی فیعله که وه ده لکین و راناویان به دوا دا دین.

پاشگری غه یری کار هیته زوره له ټه ژمار نایه ت. وه ک لیره به پی شه وه گوتم سهر له به ری پاشگره کان به کوټایی وشه وه ده لکین، زور به ی نووسه رانیش هه روه هایان دهنووسن.

وشه ی وه ک «دل پاک» ټه گهر له واتادا که رته کانی به یه که وه به سترابوونه وه به سهریه که وه بنووسرین به لام نه لکین. ده لین «دارا دل پاکه» به لام که له واتادا له یه کدی ترازان ده بی دوور له یه کدی بنووسرین وه ک چی هه ته له ناو دل پاکه.

وشه‌ی وه‌ک «ده‌ستنوتژ» چونکه بۆته فهره‌ه‌نگی ده‌بی که‌رته‌کانی به‌یه‌که‌وه بلکین. «پیلکه، پیکوره، سه‌راسنه، گه‌رماژو»... و هه‌رچی وشه‌ی لیکدراوی وه‌ها هه‌یه‌ ده‌بی که‌رته‌کانیان بلکین.

وشه‌کانی «هه‌رچی، هه‌رکام، هه‌رکوی» بوونه‌ته وشه‌ی لیکدراو که‌رته‌کانیان ئە‌گه‌ر لکانیان هه‌لگرتبا ده‌بوايه بلکین. به‌لام «هه‌ر» به‌ دوا خۆیه‌وه نالکی بۆیه ده‌بی به‌سه‌ریه‌که‌وه بنووسرین. به‌لام «هه‌ر که‌سیک هه‌ر شاریک» چونکه نه‌بوونه‌ته وشه‌ی لیکدراو ده‌بی له‌یه‌کدی دوور بنووسرین.

نیشانه‌کانی پله‌ی به‌راورد و بالای «صفه» بی ده‌مه‌ته‌قه ده‌بی به‌ وشه‌وه بلکین وه‌ک «جوانتر، جوانترین، هه‌ره‌جوان». به‌لام وشه‌ی «هه‌ر» له رسته‌ی وه‌ک «هه‌ر ده‌رۆم و نایگه‌می — هه‌ر منم ئیسته وارسى عیسا — هه‌ر مرووف ده‌توانی بدوی» ده‌بی سه‌ربه‌خۆ و له‌ دووری وشه‌ی دوايه‌وه بنووسری. له‌ وشه‌ی «شتی تر» دا ئە‌م «تر»ه سیفه‌ته و به‌ وشه‌وه نالکی.

یه‌که‌م، دووه‌م، بیسته‌م، دوازده‌مین، پینجه‌مین... نیشانه‌ی پله‌یان به ژماره‌که‌یانه‌وه ده‌لکی و له‌مه‌دا چ گرفت نییه، به‌لام چ پینوست به‌وه ناکات له‌ هه‌ندى ژماره‌دا ده‌نگی «هه» له‌ لاره‌ بیت بۆ ناو وشه‌که وه‌ک که‌ هه‌ندى که‌س ده‌نووسن «دوووه‌م، سینه‌م» چونکه ئە‌م «هه»یه ناچیته‌ کۆتایی هه‌موو ژماره‌که‌انه‌وه ته‌نانه‌ت که‌ نووسیش «دوازده‌هه‌م» ناتوانی بنووسیت وه‌یا بلیت «دوازده‌هه‌مین». به‌شی زۆری ئاخپوه‌ری کوردیش دۆستی ئە‌م «هه»یه نین ئیتر بۆ ده‌بی به‌سه‌ر زمانى ئە‌ده‌بیدا به‌سه‌یت؟

وشه‌ی «هی» که‌ ئامرازی وه‌سف و ئیزافه‌یه به‌ جودا ده‌بی بنووسری وه‌ک «ئهمه‌ هی منه... هی قه‌له‌و بگه‌ره‌ هی له‌ نا». به‌لام که‌ سوانی به‌سه‌ردا هات و مایه‌وه «ی» ده‌بی به‌ کۆتایی وشه‌وه بلکیت وه‌ک «گۆلی جوان، به‌رخى بارام».

دوو وشه ههن له نيوان عه شرته مهيله و كوستانويه كانى به شيكى سؤراندا
 باون تا بلى گهش و راگه يهنن، بریتين له چهند كه رتى ئه وتو هيچيان به
 تهنه واتا نابه خشن. دوو وشه كه «پي هه لا» و «پيدا» يه وه ك كه يه كيك
 بلى «جوگه و جوگه رويشتم» ئه وى ديكهش بپرسى «پي هه لا يان پيدا؟»
 واته به ره و سه رچاوه و بناوانه وه وه يا به ره و قوناو؟ جوانى وشه كانيش له وه وه
 ديت كه دهست دهدهن بو هه رچى سه ره ژور و سه ره ژيره، هه ر له شاخى
 رژد و ركه وه هه تا ده گاته پنده شتى دهسته وناو و هه موار. وشه ي يه كه ميان
 بریتيه له «پي هه لا دا» ئه وى ديكهش «پي دا» ي عاده تى. به لاي منه وه
 يه كه ميان ده بى «پي» كه ي به جودا له نزيكى «هه لا» ي به يه كه وه لكاوه وه
 بنووسريت، «پيدا» ش به يه كه وه بلكيت «پي هه لا - پيدا».

بهشی 3: وشه‌ی ناساده

له ژیر ئەم خالەدا دوو بهندی

- دیارده‌ی داتاشین و قووت دانی هه‌ندی ده‌نگ.
- گیروگرفتی ژماره‌کان له «11» وه تا «19» نووسراوه.

له باره‌ی دیارده‌ی داتاشین و قووت دانی هه‌ندی ده‌نگه‌وه:

ئه‌گەر ڕوون کرابایه‌وه ئایا مه‌به‌ست له داتاشین ئه‌وه‌یه که له عه‌ره‌بیدا پێی ده‌گوترێ «نحت» یاخود مه‌به‌ست دارشته‌ی باس لیکراوه‌که‌یه ده‌توانرا به‌ جو‌ریکی ڕووتر له‌ کیشه‌که‌ بکۆل‌ریته‌وه. به‌هه‌مه‌حال داتاشین به‌ واتای «نحت» پێ وه‌یا به‌ واتای دارشتن و «اشتقاق» پێ له‌ ڕیتووسدا فه‌رق په‌یدا ناکا چونکه‌ هه‌ر وشه‌یه‌کی فه‌ره‌ه‌نگی له‌ دارشته‌وه‌ وه‌یا له‌ داتاشینه‌وه‌ وه‌یا له‌ غه‌یری ئه‌وانه‌وه‌ به‌ره‌م بێت مامه‌له‌تی تاکه‌ وشه‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کرێ به‌ پێی تییینی و هه‌لومه‌رجیکی که‌ له‌ به‌شی زۆریان دواين.

یه‌ک تییینی هه‌یه‌ پێویسته‌ باسی بکه‌م. وشه‌ی داتاشراو و دارپژراو و لیکدراوی لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌ شویتێ خۆیان له‌ زماندا کردۆته‌وه‌ و بوونه‌ته‌ به‌شیک ئاخاوتن و نووسین. ده‌مییته‌وه‌ وشه‌ی تازه‌ دروستکراو و چۆنیه‌تی پێشوازی لیککردنی. بێگومان ڕیگه‌به‌ستن له‌ داهیتانی وشه‌ی نوێ نه‌زۆک کردنی زمانه‌که‌یه‌ چونکه‌ ئەم جیهانه‌ وه‌ها خێرا به‌ره‌وی‌پیشه‌وه‌ ده‌روات و ده‌گۆریت خه‌ریکه‌ بلێم زمانی پار ناتوانی به‌ چاکی ته‌عبیر له‌ هه‌موو دۆزراوه‌ و داهیتراو و خه‌یاللیکراو و نه‌خشه‌کێشراوی ئەمسال بداته‌وه‌. دانانی وشه‌ی نوێش له‌ چهند ڕیگه‌یه‌که‌وه‌ ده‌بی. یه‌کیان ئه‌وه‌یه‌ خه‌لق له‌ خۆوه‌ ناویک بو

شتیکی تازه بابەت دابنې. دوه‌میان ټه‌وه‌یه نووسەر و زمانزان هەر یه‌که له مه‌یدانی خۆیدا به‌ دوا وشه و ته‌عبیری نویدا بگه‌رئ.

به‌ داخه‌وه وه‌ها ده‌بې کام وشه‌ی چرووکه ټه‌ویان په‌ره ده‌ستېنې وه‌ک «راناو» ه‌ پشت له ده‌ستووره، به‌بره‌وه، بیکه‌لکه‌که وه‌یا وشه‌ی «به‌روار» که له هه‌له‌یه‌کی پرووته‌وه بۆ ناو فهره‌هنگانیش ر‌ویشته.

وا به‌ چاک ده‌زانم لیژنه‌یه‌کی لیزانان ټهم کاره بگرته ټه‌ستوی خۆپانه‌وه و ده‌سته‌ی کوردیش سه‌ره‌پرشته‌ی چالاکی و به‌ره‌مه‌ی لیژنه‌که بکات و هه‌ر جاره‌ش که لیسته‌ی وشه‌ی نوئ یه‌کجاره‌کی وه‌رده‌گرن و قه‌رارداده ده‌کرېن ټه‌وه‌ی ر‌استیش بې ده‌سته‌ی کوردی بۆ ټهم جوړه کاره په‌یدا بووه ټه‌گه‌رنا چی چاکتری له توانادایه؟ له ټیمکاندا نییه بۆ هه‌ر تاقمه وشه‌یه‌کی نوئ کوړیکی وه‌ک ټهمه‌یان ر‌ېک بخت، بۆیه‌یه ده‌بې لیژنه بخته کاره‌وه. ټهم کوړه‌یش ده‌بې لیژنه‌ی لیزانی بې ته‌ره‌فانی به‌دوادا بیت بۆ هه‌لېژاردنی پېشنیازه په‌سه‌نده‌کان.

بگه‌رېینه‌وه بۆ ر‌ېچکه‌ی لیکو‌لینه‌وه‌کان

• قوت دانی ده‌نگ

• ټهم دیارده‌یه له ر‌وانگه‌ی روونه‌وه سه‌یری ده‌کرئ

ټیمه هه‌رچه‌ند نه‌شتوانین وشه‌ی ټیستاکی کوردی ببه‌ینه‌وه بۆ سه‌رچاوه‌ی میژوویی کۆنی زمانی کوردی تا بزانی له ماوه‌ی چوار هه‌زار سال‌دا چ گۆرانیکی به‌سه‌ردا هاتووه ټه‌وه‌نده‌مان پې ده‌کرئ له ر‌ېی به‌راورد کردنی وشه‌ی له‌هجه جودا‌کانه‌وه بزانی کامیان پتر لېی سواوه وه‌یا به‌ره‌وه هه‌له بۆته‌وه. به‌ نموونه ټه‌وه وشه‌ کوردییه‌ی که به‌ واتای «دشنام»ی فارسی و «شتم»ی عه‌ره‌بییه له هه‌ندی ناوچه‌دا «دژنیو»ی بۆ به‌کارده‌هینن. دیاره

ئەم دژنیوہ بۆتە «جنیو» کە وشەییەکی زیندوو و دەستووری شە چونکە سوانی بەسەردا ھاتووہ نە ک شیان. «جنیو» بۆتە «جوین» و جوینیش گۆراوہ بە «جوون». ئەم دوو وشەییە «جوین» و «جوون» ھەردوویان بیژۆک و ریزپەرن تەنھا بۆ ئاخوتن دەست دەدەن «دژنیو» و «جنیو» ھەردوویان پەسەند و دەستوورین بەر شیوہی زمانی ئەدەبی دەکەون. ئیمە ئەگەر «دژنیو» و «جنیو» - مان بۆ نە پاراسترابایە نەماندەزانی «جوین» بیژۆکە، بی «جوین» یش بیژۆک بوونی «جوون» مان بۆ دەرئەدە کەوت. ھەر لەم رینگایەوہ دەتوانین وشان بە یە کدی بگرین و راستەر و لە راست نزیکە کان ھەلبژیرین.

جگە لەم بەراورد کردنە دەتوانین لە ریی دەستوورە بەرچاوہ کانی سوان و قرتان لە ھەر لەھجەییە کدا ما کە راستینە کە بدۆزینەوہ، وە ک بلیی لەھجەییە ک بە شایەد دەگرین لە خوی.

ھەروہا دەشی لە ریی دەستوورە کانی فۆنەتیکەوہ بگەین بە حەقیقەتی گەلێک لەو وشانەیی سوان و گۆرانیان بەسەردا ھاتووہ.

رئ ھەییە ناوناوہ ئەو زمانانەیی لە کوردییەوہ نزیکن بکەین بە عیارەیی ھەلاواردنی وشەییە ک بەسەر وشەییەکی دیکەیی کوردیدا.

بینگومان رینگەیی دیکەش ھەن بۆ دەستنیشانکردنی وشەیی پەسەند، پتویست نییە لیرەدا بە دوايان بکەوین.

لە نمونەیی بەراورد کردنی لەھجە لە گەل لەھجەدا دەتوانین وشەیی «گی» بە وشەیی «گویی» بگرین. دیارە وشە کە بە لیسوان بۆتە «گی» نە ک بە لی زیاد کردن بۆتە «گویی» چونکە بە عادت وشە لینی دەسوئ مەگەر بە بەلگە ئیسپات بکری کە بەسەریوہ نراوہ. لیرەدا بەلگەیی بەراورد کردن ئیسپاتی لیسوانە کە دەکات چونکە ئەم واوہی وشەیی «گویی» لە شیوہ

ئاخاوتنى كرمانجى سەروو و لە وشەى «گوش»ى فارسيشدا ھەر ھەيە. كە
 بىيىن و وشەى «خى» بەراورد بکەين لە گەل «خوئ» دەتوانين قياسەكەى
 «گى» و «گوئ»ى لى بە کاربەيتين، بليين مادام لەويدا واوہە كە بنچەيە
 دەبى ليرەشدا ئەم واوہ بنچەيى يى، جگە لەوہى كە لە لەھجەى دیکەى
 کوردیدا وشەى «خوا» لە جيگەى «خوئ» باوہ و پالپشتى لە رەسەنايەتى
 ئەو واوہ دەکات.

لە نمونەى بەشايەد گرتنى دەستوورى سوان و ليقرتانی دەنگ لە تاکە
 لەھجەدا دەتوانين تيبردن وەيا سووک دەربرين وەيا گوپرينى دەنگى دال لە
 لەھجەى سليمانى بکەين بە عيارەى ساغ کردنەوہى وشە، ھەر وەھاش
 گوپرينى لامى قەلەو بە رپى لاواز لە کويە و خوشناوہتى و رەواندز و بالەک و
 گەردىياتى و دزەيياتى بکەين بەو عيارەيە.

لە نمونەى بە دەنگ ھينانى دەستوورەکانى فۆنەتيك دەتوانين وشەى وەک
 دەزگا، دەزگرە، پژدەر بکەين بە عيارە. دەزگا و دەزگرە لە دەستگا،
 دەستگرەوہ ھاتوون. لە پيشەوہ دەنگەكەى «ت» لە ھەردوو وشەدا قرتاوہ،
 كە دەزانين قرتانى «ت» لە زۆر باردا دياردەيەكى فۆنەتيكى کوردیە، كە
 تيبەكە نەما دەنگى «س»ى كپ بە وەستاوى دەكەويٹە پيش دەنگى
 «گ»ى ئاوازدەر. بە پينى خزمایەتى نيوان دەنگەکان ئاوازدەر ھەز لە
 ئاوازدەر دەکات کپيش ھەز لە كپ دەکات، بە زۆریش كپ خۆ دەگوپى بۆ
 ئاوازدەر، ئيتەر سینهكە دەبيٹە زى.

وشەى پژدەريش لە ھەمان رینگەوہ لە «پشتدەر»وہ بە قرتانى تيبەكە و
 گورانى شينى كپ بە ژيى ئاوازدەر بۆتە «پژدەر». ئا ليرەدا دەبى بلييم دەنگى
 «س» خزمى «ز» ھەرچەند لە نووسينيشدا بەرەو «ش» بردراوہ، دەنگى
 «ش»يش خزمى «ژ»ە. رەنگە بەشى ھەرە زۆرى خويٹەرى كورد وا بزانی
 ئەو پیتانەى لە ئەلفوبيى عەرەبیدا شکليان لەيەكدى دەچى لە دەنگيشدا خزم

بن که چى راستییه که ی ئه وه یه که «س، ش، ف، ک، ت» شیوه ی کپی دهنگه ئاوازه داره کانی «ز، ژ، ف، گ، د» ن. به لام ده بی بلیم خزمایه تی «ت» له گه ل هه ردوو دهنگی «ط، د» دا جیی ساغ کردنه وه یه.

به کارهینانی ئهم ته رزه ده ستوورانه بو دوزینه وه ی وشه ی راست نابی له په راویزی شیوه ئاخوتنی ئیستاکه ی کوردیمانوه راگو یزی بو ئه وه دهقه میژویی و کۆنانه ی که له هه ندی نووسینی کۆنینه ی زمانه ئیرانیه کاندایا پاریزراوه. رهنگه به شی زوری ئه وه وشانه ی که له زوربه ی له هجه کاندایا سوانیان به سه ردا هاتوو وه شیوه ی دروستیان له له هجه ییکدا مابیت که بشی ناره سه نایه تی وه یا نادروستی وه یا هه له یی وشه ی له هجه کانی دیکه ی پی ئیستات بکری. کاتی که هه یج عه یاره ی ته رجیح له له هجه کانی ئیستاکه ماندا چنگ نه که وت ده شی بگه ریینه وه بو ئه وه دهقه کۆنانه - ئه گه ره هه بن - جا ئه گه ره ئیمه ئهم پیوانه یه مان کرد به عه یاره ی ته رجیح و هه لاواردن بی ئه وه ی لایه نگیری بکه ین، به ئاسانی، ده توانین ده سبژاری وشه ی دروست و نادروست له له هجه کاندایا بکه ین بی ئه وه ی ده ست له شیوه ی ئاخوتن بده ین. ئیمه که هاتین و نووسیمان «ئه فه ندی، دل، کردن» لی ده گه ریین خه لقی سلیمانی بلین «ئه فه نگی» و کویش بلین «در» بادینیش «کرن».

ئنجایا بزاین چۆن ده توانین ئهم ده سبژاره بکه ین. به لای باوه ری منه وه کاره که به نده به دوو مه رجی سه ره تاییه وه: یه که میان، ده سبژاره که خوی. دووه میان سه پاندنی وشه ده سبژاره کان به سه ر زمانی ئه ده بیماندا.

له پرووی ده سبژاره که وه، پیویسته لیژنه یه کی لیژانی نیگافه وانی دلسۆزی بیلایهن کاره که بگریته ئه ستوی خۆیه وه و له ماویه کدا چی به راست ده زانی ئه وه په سه ند بکات و له شیوه ی پینشیا زدا بلاوی بکاته وه بو ئه وه ی ئه گه ره که س ره خنه و تییینی و ناره زایی هه بوو له ماویه کی دیار کراودا به لیژنه که ی رابه گه یه نیته وه وه یا له لای خۆیه وه له هه مان ماوه دا بلاوی بکاته وه تاکوو له

پادهی ئیمکاندا چی هه ره په سهنده ئهویان ببیته وشه ی ئهدهبی قهرا داده. واشده زانم سه ره له بهری کاره که له ماوهی شهش مانگدا به ئه نجام ده گات.

له پرووی به کارهینانی وشه ده سبژار کراوه کانه وه پیویسته دوا بریار و په سهنده کردنی لیژنه که ببیته ده ستوور و هه رچی ده زگای نووسین و بلاو کردنه وه و چاهمه نی هه یه پیروهی بکات. بنگومان سه لماندنی گشتی له خووه پیدا نابی. به داخوه به درێژایی رۆژگار یه ک هوی ته فره قه چوار هوی یه کبوونی به زاندوه، ته نانهت له زهمینه ی «فقه» و قانونیشدا ئه وهی پی ده لێن «مانع» به هیزتره له «مقتضی». جا ئه گه ره ده سه لات ی ره سمی پشتگیری له لیژنه و بریاره کانی نه کات ته نها ئه وانه به دوایدا دین که له گه لیدا هاو باوه رن، ئه وساش نووسینی ئه ده بی کوردی ئه وه ره مه یه ده بی که هه یه. هه لبه ت ئه و لیژنه یه که پێک بیت له جغزی ده سته ی کوردی کۆری عێراق پیک دیت، ده سه لات ه که ش ه ی ده سته ی کوردی و کۆری عێراقی ده بیت. سه پاندن و به سه ردا برینیش له م کاره دا نابیته دیکتا تۆرایه تی چونکه هه موو یاسا و ده ستووریکی ئه م جیهانه له لایه ن که سانی ده سه لات پندراوه وه قه را داده ده کرین و ده سه لات ی ره سمیش به سه ره هه موانیدا ده بری. له بانگه وازه که دا که ئیشاره ت بو تیبیر نه کردنی بریار و پێشنیازه کانی کۆری زانیاری کورد ده کات ئه م لایه نه ی بوون و نه بوونی ده سه لات ی له بیر چووه، فه رامۆشیشی کردوه که پێشنیاز و ریتووس و بریاری هه یج که س و هه یج لایه نیک نه یه توانیوه خو ی ب سه پینێ نه ک هه ره ی کۆر ئه گه ره نا بانگه وازه که چ لزومی هه بوو؟ ئه م کۆبوونه وه یه بۆچی؟

ئنجا که ئه مه پێشنیازی من بی به زاهیر چی لێره دا ده لێم له باره ی قوت دان و سوان و گۆرانی ده نگ وه یا سه ره له به ری کیشه ی ریتووسی کوردیه وه ده بیته کاریکی بیلزوم به لام راستیه که ی ئه وهنده بو نووسینه که ی من ده میتیته وه که له دوا رۆژدا لیژنه که سه یری بکات و به تیبینی و ره خنه ی دابنی.

فهرماني زیندوو کردنه وه و نه کردنه وهی دهنگی قرتاو به وهدا سووک و ئاسان
 دهبی که هه موومان سهلماندومانه شیوه ئاخاوتنی سلیمانی بنه مای نووسینی
 ئه ده بیمان بیت چونکه ئهم سهلماندنه ئهرکی ساغ کردنه وهی سوان و قرتانی
 له هجه کانی دیکه به لاهه دهنی و تهنها ره وره وی ئهو سوانه دهبی که له راویژ
 و دهمودوی ئاخویه ری سلیمانیدا پهیدا بووه. ئیمه که به راوردی وشه ی
 ئاخاوتنی سلیمانی له گه ل وشه ی شیویه کی دیکه ی کوردیدا بکه ی له و
 حاله دا دهبی که وشه که ی دیکه په سه ندتر وه یا ره سه نتر وه یا راستر بی نه ک
 له رووی ئهو قرتان و سوانه ی که به سه ریدا هاتوو. من نایه م «ئه بیتم» ی
 خوشناوه تی بیه مه وه سه ر «ئه بیژم» و قرتانی دهنگی «ز» ی تیدا ده رخه م
 چونکه به ته ما نیم شیوه ئاخاوتنی خوشناو بکه مه بنه مای نووسینی ئه ده بیمان
 ههروه ها له بهر هه مان بنۆس «ئۆللاهی» مه نگورانی ش نابه مه وه سه ر
 «وه للاهی». له مه ش زیاتر ده سپاریزی ده که م که نایه م لیک بده مه وه ئایا
 «ئاوزه نگیان» دها له «ئاوی زینده گی» یا «ئاوی زینده گانی» یه وه هاتوو
 چونکه دهبی شیوه ی ئهم وشه یه به پتی به کارهێنانی سلیمانی بخه رته نووسینی
 ئه ده بیمانه وه، مه گه ر ئاشکرا بی که وشه که ی سلیمانی شیواوتر و لی قرتاوتر و
 به ره وه له تر بی له وشه ی هاوتای خۆی له له هجه یه کی دیکه دا. ئیمه که
 تهنها له حاله تی هه بوونی وشه وه یا ته عبیری په سه ندتر له هی سلیمانی هانا
 ببینه بهر له هجه یه کی دیکه ی کوردی ده ست لیدانیکی ره واما ن کردوو،
 به ولای ره واهه پیوستیشه، به ولای پیوسته وه کاری ده ستخاوتنی و دلسۆزیه
 بو زمانی کوردی، ئنجا په راویزی ده ست لیدانه که ش تا بلی ته سکه له چاو
 جغزه به رفه روانه که ی سه ره له به ری شیوه ی ئاخاوتنی سلیمانی، خو ئه گه ر وه ها
 نه لێن و نه یسه لمیتین دیسان له سه ره تاوه لزوم به م ته رزه کو ره نامینی. به
 نمونه ده لیم که فره نسیه کان هه له یه کیان له له هجه ی پارسدا دۆزیه وه وا
 چاکه پارسیه کان واز له هه له که به یتن نه ک هه موو میله ته ی فره نسه و
 ده یان ملیۆن ئاخویه ری فره نسه یی فی ری ئهو هه له یه بکړین.

ئەوئەى لە لەھجەى سلىمانىدا بۆتە دەقىكى زىدە بەرچاوى ئاخاوتن ماملەت
 كەردنە لە گەل ھەندى دەنگ كە لە پىش ھەمووانەو دەنگى «د» دىت بە
 دوا ئەویشدا «ت»، ئنجا دراوسى بوونى دەنگى «ن، گ» و «ن، د».
 ھەرەك مىسرىيەكان قاف و جىم دەگۆرن بە ھەمزە و گاف، وەيا
 پارسيەكان دەنگى رى دەگۆرن بە غەين ھەرەھاش سلىمانىيەتى بە زۆرى
 دەنگى دال تى دەبەن وەيا كلورى دەكەن، تا رادەيەك ئەو ماملەتە لە گەل
 دەنگى «ت» شدا دەكەن.

لە لايەن دياردەى كلۆر كەردنەو ھەك كە دەلى «ئەحمەد ئەمەت بۆچى
 كرد» ناشى ھىچ گەرت و دەمەتەقە پەيدا بىي چونكە نووسەرى سلىمانىش
 پىتى دەنگەكان دەنوسىت بەلام لە خوێندنەو دا كلۆريان دەكات. دەمىنئەو
 بگوترى ئايا دەشى داوا لە ھەموو كورد بكرى ئەو دال و تىيە كلۆر بكات؟
 بىگومان تەكلىفى وەھا جىي بىستن نىيە چ جايى سەلماندن، نەك ھەر لەبەر
 ئەوئەى كە گۆرىن وەيا تىبەردنى دەنگەكان كۆشەشكى بەرەو ھەلەيە، بەلكوو
 لەبەر ھۆيەكى گەنگى دىكەى قسەبرەو، ئاخىوئەرى دەروەى سلىمانى ناتوانى
 دەنگەكان بە كلۆر كراوى دەربرىت چونكە زۆر زەحمەتە بۆ ئەوئەى زمانى
 بەو كلۆر كەردنە نەپزابى وەيا ماوئەيەكى درىژ لە سلىمانى رايەنەبواردى فىرى
 بىت وەيا بزانی كەى و لە كوئى كلۆريان بكات.

لە لايەن قەرتاندنى دەنگەكان و گۆرىنيانەو، لە خۆم دەپرسم ئايا دەبى وشەى
 ھەك «بەغداد، قەرەداغ، گوێدرىژ، دىت» چۆن بنووسى؟ ئايا ھەك
 دەربرىنى خەلقى سلىمانى بنووسى «بەغا، قەراخ، گوێدرىژ، تەت»؟ ياخود
 ھەك كە زوربەى ھەرە ھەرە زۆرى ئاخىوئەرى كورد نىك لە حەقىقەت
 دەرئاندەبرى؟ وشەى «مطبخ»ى عەرەبى بنووسى «موبەق» وەيا
 «مەتبەخ»؟ وا بزەنم ھەك بەدەيە ئاشكرايە كە دەبى وشەكان بەو شەكلە
 بنووسىن كە لە راستى نىكتەرن و لە فەرھەنگدا تۆمار دەكرىن. زۆرىيەنى
 كورد دەلەين «بەغدا» كە نىكتەرە لە «بەغداد» ھەرەھاش «قەرەداغ»

وشه دروسته که یه نه «قه راغ». له باره ی وشه ی وه ک «گوێریژ» وه، ئه گهر
 بمانه وئ ئهم وشه یه بئ دال بنووسری ده بی بگه ریینه وه سه ر فه ره نگ و
 هه موو ئه و وشانه ی که دالی «دریژ» یان پاراستوو داله که یان لی بقرتینین
 هه ر بۆ خاتری «گوێریژ» به راست بگه ری، ئنجا هه موو ئاخپوه ری کوردیش
 که ده لی «گوێدریژ» بگه ریینه وه له نووسینی وشه راسته که. وشه ی «یه ت»
 که ئاینده وه یا ئیستا که ی «هات» ده بوو به و شیوه ی سلیمانی «ئه هی ت»
 ئه یه ت» بئ. وشه ی «موبه ق» که به سوان و به گوێران «ت» که ی بووه به
 «و» ری خوش ده کات بۆ سه پاندنی «ده س» له جیگه ی «ده ست» و
 سه پاندنی «حه وه زار» له جیگه ی «حه فت وه یا حه وت هه زار».

به هه مه حال ریدان به په سه ند کردنی قرتان و شیوه گوێران له و وشانه دا که
 زوربه ی ئاخپوه ری کورد قرتان و گوێریان تی دا نه کردوه ده بیته هۆی دوو
 شیواندن زیده گه وه. یه که میان، شیوانی زمانه که دوه میشیان شیوانی
 ئاخپوه ری کورد که هه ر خۆی ده بیته وه نووسه ر. له وه هه ر بگه ری که بیگانه
 سه ره ده ری له و قرتان و گوێرانه ناکا. ئهم ته رزه قرتان و گوێرانه که به سه ر
 زمانی ئه ده بیماندا سه پا دوو ئه رکی نوێزاد ده خاته سه ر شانی ئاخپوه ر و
 نووسه ر و خوێنه ری بادینی، جارێکیان که دیت بۆ به رژه وه ندی زمانی
 یه که گرتوو واز له نووسینی هه موو له هجه ی خۆی ده هیئت، جاری دیکه شیان
 که ناچار ده بی له به ر خاتری سوان و گوێرانی ناوچه یی واز له راسته
 زمانه که ی زوربه ی ئاخپوه ری کورد به یئت.

کورته ی باوه ری من که پتر له وه ی خۆی خوش بوئ به رژه وه ندی زمانی
 یه که گرتوو ومانی خوش ده وئ ئه وه یه سوان و قرتان و گوێران له و وشانه دا
 ده سه لمیندرئ که زوربه ی ئاخپوه ری کوردی له سه ری رۆیشتبیت.

هەر له ناو توێژی باسی قرتانی دهنگدا ڕووبه ڕووی جوړیک قرتان ده بین که له ڕیزمانهوه به رهو ڕیتووس دیتهوه تهویش قرتانی «ب» ی ڕیژه ی فرهمانی فیهله له هه ندی حالت و هه ندی فیهلدا.

وه ک ده زانین ڕیژه ی فرهمان له و فیهلانه دا که پیشگریان پیوه یه وه یا بوونه ته فیهلی لیکدراو ده شی نیشانه ی «ب» ی فرهمانیان بروات و ده شی بشمینیته وه وه ک، هه لبره - هه لبره، هه لگره - هه لگره، تیککوشه - تیککوشه، سه ربهره - سه ربهره، به ئاگرکه - به ئاگرکه، هتد.

وابزانم لیڤه دا قسه مان له کویر کردنه وه ی ئه م ده ستوره چه سپاوه ی هیلان و نه هیلانی نیشانه که نییه چونکه قرتانه که ده ستووریه نه ک بیژوک، قسه مان له چۆنیه تی نووسینی وشه کانه له هه ردوو حاله تدا... لیڤه به پیشه وه له نیوان باسی پیشگردا که هاتمه سه ر باسی نیشانه کانی فرهمان و نه یی و نه فی و مضارعه قسه م له قرتان و نه قرتانی ئه م نیشانه یه ی ئه مره کرد و ئیستا ناگه ڕیمه وه سه ری، ئه م پندا هاتنه وه ش داخواری سه ره باسی قوت دانی ده نگ بوو که له بانگه وازه که دا نووسراوه. به لام ته وه ند ه ده میتیته وه که بریار بو قرتاندن و نه قرتاندنی نیشانه که له هه ندی بار و حاله تی فیهلی لیکدراودا بدری وه ک که ده گوترئ، سه ربهره، ده غله که ڕۆکه، قوره که مالنچ ده، پیاوی چا به لیڤه دا «چاک» یش لینی قرتا... هتد. به رای من نه نه زهر هه یه له به جیهیشتنی مه سه له که بو دلخواری نووسه ر و ئاخپوه نه سوودیش هه یه له سه پاندنی ژيانده وه ی ته و نیشانه یه چونکه ماده م قرتاندنه که شکلی ده ستووری وه رگرتوه زهره ر له هه یچ سه روبه ریکی ڕیزمان و نووسینی ته ده بی نادات بو نمونه، ده توانی بلیت «لاکه وه - سه رکه وه - پیشکه وه - دوورکه وه - نیزیکه وه» به لام ناتوانیت بلیت «ده رگا که که وه...» فه رق کردنی شیان و نه شیانی قرتاندنیش له و شویتانه دا کاری سه لیه یه ته وه ی له خۆشی رانه یینی قرتاندنه که له جیی دروستدا بکات با خۆی له دوودلی ڕزگار کات و نیشانه که به کاربهیتی...

رېژه په کي دیکه ی فیعل هه یه دهنګيکی «ب» ی تیدا دهقرتی به روالهت هه ر دهلّی نیشانه که ی ئه مره به لام هه و نییه و شتیکی دیکه یه، له گه لیک ناوچه ی کورد زماندا له جیاتی بمکردبایه، بچووبامایه... دهلّین بمکردایه، بچوومایه - ئه م «ب» ه لیره دا شکلکیکی فیعلی «بوون» ه، هه رچی «ب» ی سه ره تای فیعله که یه ئه ویان نیشانه ی ئه مره (له راستیدا لیره نیشانه ی خوژی وهیا مه رچ و شتی ئه و توپییه و له گه لّ ئه مردا له وه دا کو ده بنه وه که هه موویان فیعلی ئینشائین...). هه لّبه ت ئه م قرتانه ش هی ده ست لیدان نییه و خه لقی لی منه نع ناکری.

ئه و فیعلانه ی که به دهنګی «ه» ده ست پی ده که ن سه ره رای «ب» ی نیشانه ی ئه مر هییه که شیان دهقرتی وه ک که ده گوتری «هه لّینه، هه لاویژه، تی وه رینه، هه لی...» له جیاتی «هه لّبهینه، هه لّبه اویره، تی وه رهینه، هه لّبهی...». به شیک له و فیعلانه ی که به هه مزه ده ست پی ده که ن وا ده بی هه مزه که یان دهقرتی وه ک «داخیوم، بنگیوه...» له جیاتی «ده ئاخیوم، بئه نگیوه...» له باره ی وشه ی «بنگیوه» وه له شیخ عه لی تاله بانی ده گیر نه وه که له پیریدا گوتویه تی «کاتی خو ی که ماموستای سوخته خانه له حینجه کردندا دهیگوت «بی ژیر بی بنگیوه سینی...» عه لی کویر بی نه مده زانی مه به سستی وه ستاندنی سینه که یه». له مه وه دیاره که تیبردنی ئه و هه مزیه له کو نه وه و به به رینایی کوردستان باو بووه.

رای من له باره ی ئه م جوړه سوان و قرتانه ئه وه یه که ههروهک له عه ره پیدا «یستطیع» و «بصطیع» ره وان، له کوردیشدا به مه رچی نه شیوانی ریزی دهنګی وشه کان شیوه ی سواو و نه سواوی وشه یه ک که له زوربه ی له هجه کاندباو پی هه ر ره وایه به لام دیاره نه سواوه که ی په سه ندره.

وشه هه یه دهقی کو نی ماوه به لام سواوه کانی پتر له کاردان وه ک وشه ی «خاتوون» که ته نها بو ناوی کوک و له شیوه ی ئاوه لئاودا به کار دیت وه ک

ئەوئەي يەكك ناوى «خاتوون» بى وەيا بگوتىرى «كىژىكى خاتوونە» لەو
 بەولاولە سى جارەن كورت كراوئەتەوئە بۆتە «خاتوو، خات، خا» پترىش لە
 ئەسلە كە مەبەست رادەگەيەنن، تەنەت جارىكيان لە ئەدييكي كوردەم
 بىست گوتى گويىم لى بوو بانگ كرا «خافاتم» دەرەال بىرم بۆ ئەوئە چوو كە
 ئەم «خا» يە دەشى بىتە نىشانەي مېنە لەو وشانەدا كە پىويستيان بە جودا
 كەردنەوئەي نىر لە مى ھەيە وەك «خادكتۆر، خاوەستا، خاسەرتاش...». لەم
 وشەيەدا ژيانەنەوئەي «خاتوون» لەجياتى لەقەبى «خاتوو» سوودى نىيە
 چونكە ئىستاكە ھەردوو وشە خزمەتى ئاخوتن دەكەن و ھەريەكەيان لە
 مەوداى خۇيدا. «خات» و «خا» ش لە شوئىنى تايەتيدا ھەر رەوان چونكە
 بە فرەوانى لە كاردان و رېزى دەنگەكانىشيان نەشيواوە، ئەگەر «خات»
 بوبايە «تاخ» بىژۆك دەبوو.

لە بەرەي فەلەدا رېزە ھەن لە لەھجەيەكەوئە بۆ لەھجەيەك جوداوازي تيدا
 پەيدا بوو وەك، گوتبىتم - گوتبىم، دەرۆيت - دەرۆي، كەردوئەتى -
 كەردىيەتى - كەردىتى، دىتومە - دىتۆتم، نووستومە - نووستۆتم، دەچىتن -
 دەچىت - دەچى. بە لای مەوئە تا ئەو رۆزەي بىرپار لەسەر ياساغ كەردنى
 ئەم مامەلت جودايە دەدرى ھەموويان رەوان بەلام وا چاكە چى لە
 لەھجەي سلىمانيدا باوئە ئويان بەكار بىت ھەرچەند لەوئىشدا مامەلت
 جودايى ھەيە. بەلام دەتوانم بلىم لە نيوان دوو رېزەي «كەردبام، بىمەردايە»
 دا پىويستە «كەردبام» رېزەي ئىحتىمالى بىت وەك «ئەگەر كەردبام پىمەوئە
 ديار دەبوو» بىمەردايەش بۆ خۆزى خواستن بى وەك «كاشكى بىمەردايە،
 بىمەردايە».

باسى قرتان و سوان دەمانھايئە سەر لىكۆلىنەوئە لە باسى بەسەرەوئەنان و لى
 زياد كەردن، لىرەشدا كارمان ھەر بەو لىزىادكەردنە ھەيە كە لە شىوئە ئاخوتنى
 سلىمانيدا دەكرى چونكە ھەر خۆي بىنەماي زمانى ئەدەبىمانە و كەس گوى
 ناداتە ئەو ناوچانەي لە برى «بەلام» دەلىن «...بەرەنەكىنى».

ئاخپورى سلىمانى له هەندى شویتى ئاڧوتندا زىادىيەك دەخاتە كۆتايى وشەوہە وەك زىادىيى «وانى» بە دوا كار و دەستەى ناودا. من بەش بە حالى خۇم تا ئىستا لە كەسم نەبىستووہە و نەشمخویندۆتەوہە لە بنەچەك و سەرچاوەى ئەم زىادىيەى كۆلىيىتەوہە. ئەوہەندى نووسىنى كۆنى سەر بە زمانە ئىرانىەكانىشم ھاتىيىتە بەرچاۋ نەمدىتوہە شتىكى وەك «وانى» باۋ بوويىت، وەك بشزانم تەنھا لە سلىمانى و شویتى لەوہوہە نزىك بە كاردىت، رەنگە راستىش بى بگوترى فەرق بە كەم بوونەوہى دەكرى نەك بە زىاد بوونى بە تاييەتى لە نووسىندا.

ھەرچەند لە زۆر حال و بارى تاييەتيدا ھەز لە بىستىنى ئەم «وانى» بە دەكەم، وەك كە گويم لى دەبوو لە چىرۆكە تەمسىليەكانى رەفيق چالاک بە جۆرى رەزا سوک لە دەمى ئاكتۆرەكان دەھاتە دەرەوہ، ديسانەوہ بە بارگرانيەكى بىلزومى دەبينم بەسەر نووسىنى ئەدەبىمانەوہ. جگە لەو گرانى و بىلزومىە دەشبيتە ئەزمونىكى ئەبەدى بۆ دانىشتوى دەرەوہى سلىمانى كە ھەتاهەتايى زمانناسىيى خۆى تىدا تاقي بکاتەوہ لەوانەيشە دواى مەشق و خۆراھىنان ئنجا بلى «چەند خۆشە بەھارەوانى، دەچم بۆ كرپنى ميوەوانى...».

زىادىيەكى دىكە ئەو «ر» لەلاوازىيە دەچىتە كۆتايى رىژە ئەمرى وەك «بچۆرەوہ، بممەرەوہ». ئەوہى سەرنج رادەكىشى نەھاتنى «ر»ەكەيە لە كۆتايى غەبرى ئەم رىژەيەدا ھەرچەند پاشگرەكەشى پىنوەيى دەگوترى «چۆوہ، ئەچىتەوہ، ئەماتەوہ، ئەيخويندەوہ...» فيعلى وەك «بممەرى»، «مەمخەرە ھاوييەى ھەولى فيراق»ىش ھەر لەم بابەتەيە، وەك دەبينىن نەھيش وەك ئەمر وايە...

ئەم زىادىيەش سەرچاوەى پرونى نىيە و ھەر لە سلىمانىش باوہ. بىگومان ئەمىش وەك «وانى» ھەقى بەسەر نووسىنى ئەدەبىيە كىگرتوہە نىيە و ناشى بەسەر ھەموو كورددا بسەيى. ناواناۋە لە لەھجەى دىكەشدا زىادىيى بۆ

هه‌ندئ وشه دیت وه‌ک که له نیوان به‌شیک له عه‌شیره‌ته‌کاندا وشه‌ی
 «ده‌گیرئ» ده‌بیته «ده‌گیره‌ئ»... عومه‌ر ده‌بیته «عومه‌ر»، «که‌سسه‌ره»
 ده‌بیته «که‌ستاره». به‌لئ ده‌زانم ئەم زیادیانه ده‌ستووریان نییه وه‌ک «ر»ه
 لاوازه‌که ده‌ستووری هه‌بوو به‌لام به هه‌مه‌حال ئەوانیش زیادین و ره‌نگ بوو
 ئەگه‌ر له سلیمانی باو بوونا به‌خۆیان بۆ ناو شیوه نووسینی ئەده‌بی نامزه
 بک‌رایه وه‌ک که فیعلی «یه‌ت» له بری «دیت» وه‌یا «یه‌کیکی که - له
 بری یه‌کیکی دیکه» به راشکاو‌ی ده‌نوس‌ری‌ت.

له لایه‌نی بوونی ده‌ستووریش له هه‌تانی ئەو «ر»ه‌دا زوربه‌ی هه‌ره زۆری
 کوردیش که به‌کاری ناهه‌ین له‌سه‌ر ده‌ستووریک‌ی گشتی ده‌رۆن که نه‌ک
 ته‌نها له‌و ر‌یژه‌یه‌ بگه‌ر له هه‌چ ر‌یژه‌یه‌ ک‌دا زیادیی ئەوتویی ناهه‌ینه ناو
 ئاخوتنه‌وه، خۆ ئەگه‌ر به ر‌یکه‌وت ل‌یره و له‌وئ زیادیه‌ ک‌یش هه‌بی که‌س
 گوئی ناداتی ره‌نگه هه‌ر نه‌شی بیسن وه‌ک که له ده‌شتی کۆیی دانیش‌توی
 چه‌ند د‌یه‌ک له جیاتی مانگه‌شه‌و ده‌ل‌ین «مانگاشه‌و» هه‌روه‌ها ده‌ل‌ین
 «دوانان» و «س‌یانان» له جیاتی «دوان» و «س‌یان». وشه‌ی گه‌مه‌ش دوو
 جار کۆ ده‌که‌ن و ده‌ل‌ین گه‌مانان. هه‌ر ئەوانیش ر‌یژه‌ی فیعلی ت‌یه‌ر له
 هه‌ندئ شیوه‌یدا ده‌ده‌نه فیعلی ت‌ینه‌په‌ر وه‌ک که د‌ین ده‌ل‌ین «نووستۆم، چۆتم،
 و هاتۆتمه‌وه...». له به‌ری سلیمانی له بری ئەمانه ده‌ل‌ین چووم، هاتووم، که
 فیعله‌که‌ش ت‌یه‌ر بوو ده‌ل‌ین «کردوومه - کردوه‌تم». گویم ل‌ی بووه‌ گوتراوه
 ئەم «ر»ه له‌م شوینه‌دا هاتووه‌ تاکوو بزوتنی به‌رای پاشگری «هوه» بپار‌یزئ
 که له‌و ر‌یژه‌یه‌دا به دوا بزوتندا د‌یت. دیاره بزوت‌یش به بزوتنه‌وه نالک‌ئ. له
 وه‌رامی ئەم به‌لگه‌یه‌دا ده‌ل‌یم:

1) ده‌زانین ن‌شانه‌ی پ‌یناس‌ین‌یش به‌خۆی و بزوتنه‌که‌ی پ‌یش‌یه‌وه‌ و
 ده‌بی ده‌که‌وت‌یه دوا‌ی بزوتنی ئەلفه‌وه که‌چی ئاخ‌یوه‌ری سلیمانی
 بزوتنه‌که‌ی پ‌یناس‌ین ت‌نده‌بات و نه «ر»ی لاواز و نه هه‌چ ده‌نگ‌یک‌ی
 دیکه‌ش ناه‌ین‌ئ بۆ پاراستنی ئەو بزوتنه به‌نمونه ده‌ل‌ئ «برا‌که،

چراکه» که چی له گه‌لنک شویتنی دیکه‌دا «ی»ی پڼوه‌ندی دیتن و بزویتنی نیشانه‌که‌ی پڼ ده‌پاریژن و ده‌لین «برایه‌که، چرایه‌که».

(2) له سلیمانیس به زوړی که ریژه‌ی رابردووی به‌رده‌وام ده‌هین و پاشگری «وه»ی ده‌ده‌نی بزویتنی به‌رای پاشگره‌که تیده‌به‌ن وه‌ک که ده‌لین «ئه‌چووه، ئه‌بووه - له جیاتی ئه‌بووه، ئه‌چوه‌وه...» که چی به دوا ئه‌لفدا بزویتنه‌که ده‌پاریژن وه‌ک که ده‌لین «گه‌رایه‌وه، بووژایه‌وه» له جیاتی «گه‌راوه، بووژاوه».

(3) هر له سلیمانی ده‌لین «ئهم په‌نجه‌ره‌یه، ئه‌و پیشه‌یه» به‌لام که وشه‌کان کوکران بزویتنه‌که‌ی دوا‌ی ناوه‌کان تیده‌به‌ن و ده‌لین «ئهم په‌نجه‌رانه، ئه‌و پیشانه» له بری «ئهم په‌نجه‌ره‌یانه...».

(4) له سلیمانی و غه‌یری سلیمانیس وشه‌که کوکرا بزویتنی «ه» فه‌ت‌حه‌ی کو‌تایی وشه‌که تیده‌چیت وه‌ک «په‌نجه‌ران، شه‌دان...».

کورت‌ه‌ی قسه‌ ئه‌مه‌یه که پاراستنی بزوین نایته‌هه‌نجه‌تی هینانی ئه‌و «ر»ه‌ لاوازه، پاراستنی بزویتنه‌که‌ش وه‌نیه له هه‌موو حالاندا به‌ر ده‌ستووریکی گشتی بکه‌وئ، ئنجا له هیچ نموونه‌یه‌کدا نادیتري بزویتنه‌که وه‌یا بزوین به‌گشتی به‌هینانی «ر» بیاریزري، ئه‌وه‌ی وه‌ک «نون الوقایه» بزوین ده‌پاریزري له کوردیدا ده‌نگی «ی»ه. که‌واته‌ ده‌بی له جیاتی «بلیره‌وه‌وانی» بنووسین «بلیوه» خو ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ش نه‌سه‌لمیتندري نابی «بلیوه» کویر بکریته‌وه‌ چونکه ئه‌میان راره‌وی ده‌ستووری و زوړینه‌ی ئاخپوه‌ره.

گیروگرتی ژماره‌کان له 11 تا 19

لیره دا گیر و گرفت که له دوو ږوهه هه لدهستی

- یه کهم له و «ن» هی که له زاری سلیمانیدا ده که ویتته ناو ژماره کانی 11، 12، 13، 16.

- دووهم له قرتانی دالی «یازده، دوازه، سیزه، پازده، شازده» ته ویش هه له زاری سلیمانی.

به دوا ته و گرفتانه دا بادانه ویه کیش بو ژماره 7 پیوسته.

له باره ی ږووی یه کهمه وه که نوونی ژماره کانی 11، 12، 13، 16 یه، ږوونکر دنه وه ی تم گرفته بهم جوړه ده بی

سه رنج بگرین ده بینین له ژماره کانی 14، 17، 18، 19 گرفت ی ته و نوونه له له هجه ی سلیمانیشدا په یدا نییه چونکه له هیچاندا نوون نییه. ژماره ی 14 له وه دا پرسیار په یدا ده کا ئایا به ته سل «چار و چواره» یاخود «چار و چارده» یه؟ به لای منه وه «چار» راستره چونکه واوه که له زمانی دیکه شدا دهرده که وئ وه ک Four ی ئینگلیزی، ته نانه ت که دین بو «چاره گ» وشه ی Quarter به کار ده بینین له ویشدا واوه که پاریز راوه. له فارسیدا وشه ی «چار» به لای «چار» دا ده چیتته وه چونکه ته و ده نگه ی «ه» به ره و قرتان نزیک تره تا ته وه ی بیته «و» به لام زورینه ی زمانه ته وروپییه کان که واوه که ده پاریزن وشه که به لای «چار» دا ده به نه وه وشه ی «چاره گ» که واوه که ی دؤراندوه و کافه که شی کردوه به گاف نه ی توانیوه وشه ی «چاریه ک» بکوژیت. بویه ده توانین بلین «چاره گ» سوان و گورانی به سه ردا هاتوه نه ک ره سه نه.

له ژماره کانی 14، 17، 18، 19 دا گرفت ی په رینی «د» ه که ش په یدا نییه چونکه ناخپوه ری کورد به ټیکرایي ده یلیت ته نانه ت که دانیش تووی سلیمانی

دەلّی «حەقّە» دالەکە ی سەلماندووە بەلام لە شیوەی گوشینی قتیە کە دەریبریوە. لە نوونەکە ی 15 ی شیوەی سلیمانیس گرفت نییە چونکە بە ئەسل وشە ی پینج نوونی تیدایە.

گرفت لە ژمارەکانی 11، 12، 13، 16 دا هەیه و لە پەراندنی «د»ەکە ی ژمارە 15 ش بە پێی ئاخوتنی سلیمانی.

لە لەهجة ئاخوتنی سلیمانیدا دەگوترئ «بانزە، دوانزە، سیانزە، شانزە» لەمەشدا دوو جارێک ماملەت جودایی کردووە لەچاو چوارە و هەژدەدا، جاریکیان کە هاتوووە دالی ژمارە ی 10 ی پەراندووە بە پێی دەستوورە گشتیەکە ی قوت دانی دەنگی دال. جاریکیان کە لە لاوە نوونیکی هیتاوە بۆ ناواخی وشە ی ژمارەکان. وا دەزانم لەو وشانەدا پەراندنی دالەکە یە کسەر بۆتە ر ئ خۆشکەرەووە بۆ هینانی ئەو نوونە بە پارسەنگی تیکچوونی زەنگ و لەنگەری وشەکان. تۆ کە ئەو دالانەت سواند و گووت «یازە، دوازە، سیازە، شازە» هەست بە نالەباریەکی فۆنەتیکی دەکەیت و پیت خۆشە لەو نالەبارییە دەرچیت. لە نیوان هەموو دەنگەکانی کوردیشدا تەنھا دەنگی نوون لەو شویتەدا دەبێتە پارسەنگی رۆح سووک. ئەم راسیتیەش بە سەلیقە و بە ئەزموون دەرەکەوئ. تۆ سەیری ئەو لەهجانە ی کە دالی ژمارەکان دەهیلنەووە دین نوونی 15 وەها سووک دەرەبەرن لە قرتانی نزیک دەخەنەووە و دەلین «پازدە» هەر چونکە هاتنی نوون لەو شویتەدا بە دیار دالەکەووە قورس دەرەچیت. لەمەووە دەرەکەوئ، لادانی ئاخپووری سلیمانی لە وشە دروست و رەسەنەکانی «یازدە، دوازدە، سێزدە، شازدە» لەبەر پەراندنی دالەکە ناچاریەکی فۆنەتیکی بوو. بەلگەش لەمەدا ئەمانە

1- وشەکان بە ئەسل دالین تیدایە.

2- له هېچ کهرتیکي ټهو وشانه دا - جگه له پانزده- به ټسل دهنګی نوون نییه.

3- به شی هه ره زوری کورد نه داله که ده قرتینن و نه نوونیش به زیاده وه دهینن.

ژماره ی 15 ده شی به پی ټسل که رته کانی بنووسری پانزده، ههروهه ده شی به پی ده ستووری ره سمن و دروستی سوانی دهنګ «پازده» یی.

ژماره ی 17 که به شی هه ره زوری ټاخپوهری سلیمانی «حه فقه» ی دهرده برن ده بی «حه فقه» بنووسری و چ ریگه ی دیکه ی له پیشدا نییه. ټسل و شه که «حه فته» بووه. له پیشه وه دهنګی «ت» تپیدا سواوه، ټنجا به پی داخواری ده نگسازي دهنګی کی «ف» له دراوسیه تی «د» ی ټاوازه داردا بوته «ف» ی ټاوازه دار و شه که بوته «حه فقه».

ده چمه وه بو لای ژماره 7 که به شیکي ټاخپوهری کورد «حه وت» و به شیکیشی «حه فته» ی دهرده بری. ساغ کردنه وه ی کیشه که به چاکي له به سهر کردنه وه ی «حه فقه» و «حه فته» دا هلدیتجری چونکه ټه وانه ی ده سلین «حه وت» له و دوو ژماره یه دا ده گهرپته وه بو بنیچه ی وشه که که «حه فته» ه. ټه گهر گوترا با «حه وت، هه وده، هه وتا» ری تی ده چوو ده مه ته فقه له سهر پرسیاره که هه لستی و گوئ نه دهینه «هفته» ی فارسی و seven ی ټینگلیزی و spet ی لاتینی که هه موویان به لای دهنګی «ف» دا دپته وه نه ک «و».

که واته ژماره کان له نووسینی ټه ده پیدا ده بی به م شیوه بنووسری: چوار، هه فته، یازده، دوازه، سپزده، چوارده، پانزده یاخود یازده، شازده، هه فقه، هه زده، نوزده... هه فته، هه فقهده، هه فته هه زار... هه فته ملیار...

به‌شی 4: گيروگرتی نووسینی کردار له‌گه‌ل ږاناو له ږووی پڼکه‌وه نووسان و پڼکه‌وه نه‌نووسانیانه‌وه.

ئهم گرفته زوړی به به‌روه‌یه

جاری با له پښه‌وه بلیم من له زاراوه‌ی «کردار» ږازی نیم و لایه‌نگیری «کار» م له بری فیعل، له خوږایش لایه‌نگیر نیم

1) کار پتر له‌گه‌ل مطلقى «عمل» ږيکه، هه‌رچی «کردار» ه تا ږاده‌یه ک به‌لای ټاکاره‌وه ده‌بیته‌وه.

2) سى وشه‌ی «کار، کارا، به‌رکار» له بری «فعل، فاعل، مفعول» زوړ شیرن و ږيکوپیکن. له «کردار» وشه‌ی به واتای «فاعل – کارا» هه‌لناستی.

3) به تیکړایی خولی وشه‌ی «کار» به‌ناو ږیزمان و فه‌ره‌ه‌نگ و زاراوه جوداګانی لکی زانسته‌ګان ګه‌لېک به‌ر فه‌راح و فره‌وانتره له هی «کردار» وه‌ک وشه‌ی «کارګیر، کارم پیټ ماوه، کارامه، سه‌رکار، کارم خویندنه... کارګه‌ر» هه‌مووشی به‌لای کردن و جموجو‌له‌وه ده‌روات. کاتی خو‌ی که کوږی زانیاری کورد وشه‌ی «کار» ی له بری «فعل» په‌سند کرد ده‌یزانی «کرادر» یش هه‌یه به‌لام تای «کار» ی نه‌ده‌کرده‌وه مه‌علوومیش بوو به‌لایه‌وه که «فرمان» هه‌ر به جاری بی که‌لکه چونکه له «فه‌رمان» ی ئه‌مر کردنه‌وه هاتووه. له واتاشدا که ده‌لئی «فرمانی خو‌م جیبه‌جی کرد» وه‌ک ئه‌وه‌یه که بلئی «واجبی خو‌م به‌جی هیتا» ئنجا وشه‌ی «واجب» بیته «فعل» ی قه‌واعید؟ وا ده‌زانم چاوه‌ږوان ناکړی له سه‌پاندنی زاراوه‌یه کدا پتر له‌و به‌لګانه‌ی بو «کار» ږه‌چاو کراون ږه‌چاو بکړی.

ئىنجا كە نەسەلمىندىرى چۈن پىشنىيازى كۆر و غەيرى كۆر بىر
دەكات؟

بىگەرىمەوۈ بۇ كىشەى كىردار و راناو.

نازانىن مەبەست لە «راناو» چىيە؟ كىردارىش ھەر بە راناوۋە نانووسىت،
راناوۋىش ھەر بە كىردارۋە نانووسىت. لە پىشەوۈ بزانىن راناو لىرەدا دەبى چى
بى؟

بەشېكى زۆرى زمانەوانانى كورد شوپىنپى رىزمانە مەشوورەكانى دنيا
ھەلدەگرەنەو و راناو دەكەن بەو چەند بەشەى لەواندا ديار كراو، لای
ھەندىك لەو زمانەوانانە ژمارەى راناو دەگاتە ھەشت، لای ھەندىكى دىكەش
دەگاتە ھەفت و بەرەژىرتىش. لە رۈوى نووسىنەوۈ ناشى لەو ھەموو
بەشانەدا يەك پىوانە بەكاربىت. بە نموونە ئەوۋەى پىنى دەلەن راناوۋى ئىشارى
«ئەمە، ئەو، ھۆو، ئەمانە...» كۆ ناپىتەوۈ لەگەل ئەوۋەى پىنى دەلەن راناوۋى
ھەبى كە برىتپىيە لە وشەى «ھى» وەيا راناوۋى گەيەنەر كە برىتپىيە لە
«كە»ى ناو رىستەى وەك «ئەوۋى كە پىم گوتىت». بەپى ئەو دابەش
كىردانە سەرلەبەرى وشەكانى رىستەى «ئەو ھىچانەى كە ھى تۆن و ھى
مەن» راناو. وەك ديارە بەشى زۆرى ئەو راناوانە لە رۈوى رىتۈوسەوۈ
فەرقىان نىيە لەگەل وشەى عادەتدا، بۇيەيە وا دادەنم كە مەبەست لە راناو
ئەوۋە بى پىنى دەلەن «راناوۋى كەسى» وەك «مەن، تۆ، ئىو» لەوئىشدا
مەبەست راناوۋى لكاو بى چونكە سەرىشەى گەورە لە چۆنىەتى نووسىنى
ئەودا پەيدايە.

راناوۋى لكاو نەك ھەر بەركارە بگرە بە ھەموو وشەيەكەوۈ دەلكىت.
دەستۈورى گىشتى چۆنىەتى نووسىنى راناوۋى لكاۋىش وەك لە ناوۋەكەيەوۈ

دیاره ټه ویه که ده بی هه میسه به وشه ی پیش خویه وه بلکی وه ک: ده ستمان هه لگرت، برام هات، دیتمان، منم، بمگره، من دوستم... ده بیی راناوی لکاو به راناوی لکاو وه ده نووسیت هه ردوو کیشیان پیکه وه به وشه ی پیش خویانه وه ده لکین ټه و وشه یه هه رچی ده بی با بی.

تا ئیره گرفت له جوړی نووسینی راناوه کاندایینم، به لام لهو حالته دا که راناوی لکاو جیگوړکی ده کات پتویسته بریار له سه ر چوښه تی نووسینی بدریت به نمونه «ده گرم» ده بیته «ده مگرت، نه مده گرت، هه لم نه ده گرت، پیم هه لنه ده گرت». ئنجا ده گو ترئ «هه لم نه گرتای» ویا «تییان هه لنه پیچا باینايه، پیان وهرگه راند بووین. تیم رانه ده دیتیت...»

ټه گهر ټاره زوو بکه یین ده توانین ده مه ته قه و به لگه کاری دوو روډیژ له سه ر چوښه تی نووسینی ټه و رسته ویا ده سته واژانه هه لستینین به لام لیږه دا هه م به نیازی کورت کردنه وه ی قسه و هه م به هو ی ټه وه نده روونا کییه ی که تا ئیستا هاتووه بو ناو تیکر ای گرفته کان بیرو رای خو م له م چه ند خاله دا له باره ی کیشه که وه ده رده برم

1) که راناوه که که و ته نیوان کار و نیشانه کانی «مضارعه، امر، نهی، نفی» به هه ردوو لای خویه وه بلکی لهو روه وه که ټه و نیشانه به که رتی ته و او که ری فیعله که حساب ده کرین ئیتر بنووسری «ده تیینم، بتیینم، ناتیینم، مه مبینه، بمبینه، نه تدیتم...».

2) ناناوه وا ده بی دوو نیشانه دینه به رای فیعله وه وه «نه ده ریشتم» که فیعله که ش تیپه ر بوو راناوی فاعیل ده که و ټنه نیوان هه ردوو نیشانه که وه وه ک «نه تانده دیتم...» من وا به باش ده زانم له م حالته شدا که وا ره نگه تا که حالته بی، هه ردوو نیشانه که و راناوه که ویکرا به فیعله که وه بلکین، هه م له به ر ټه و

هۆیه‌ی که له خالی یه کهمدا باس کرا هم له بهر ئه وه‌ی که
 نیشانه‌کان له لایه‌ن لکانه‌وه له پیشگر و له دهسته‌واژه و له وشه‌ی
 سه‌ربه‌خۆی وه‌ک «ناو، راناوی نه‌لکاو، ئاوه‌لناو، ئاوه‌لکار» جودا
 بکریته‌وه، واته ئه‌گه‌ر راناوی لکاو که‌وته نیاوان ئه‌و وشانه و فیهله‌وه
 به‌وانه‌وه بلکیت و له فیهله‌که‌یان دووربخاته‌وه وه‌ک «هه‌لم‌گرت،
 منت دیت، پیاوانه‌یان ده‌دان‌دین، عاقل‌ت شی‌ت کرد، به‌ته‌نگه‌وه‌یان
 بووین».

(3) له‌ حاله‌تی هاتنی راناو به‌ دوا فیهلدا، که‌ یه‌ک راناو بوو به‌ پێی
 ده‌ستووری گشتیی به‌ فیهله‌که‌وه بلکیت «دیتم، هاتیت، ده‌چووین».
 که‌ بوون به‌ دوو راناوی یه‌ک له‌ دوا یه‌ک وه‌ک «دیتمت، بیستمین،
 دیتیانین...» ئه‌وساش هه‌ردوو‌یان ویکرا به‌ فیهله‌که‌وه بلکین. که‌
 پاشگری «هوه»‌ش به‌ فیهله‌که‌وه بوو به‌ دووهم راناوه‌وه بلکیت
 «دیتمنه‌وه، دیتیانینه‌وه...» خولاسه‌ چه‌ندیک راناوی لکاو و پاشگر و
 نیشانه‌ی خۆزی به‌ دوا فیهلدا بین هه‌موویان پیکه‌وه پێیه‌وه بلکین
 وه‌ک «نووستبامایه، بتخواردایه، بماندیبات، هه‌لم‌کیشابایت».

هه‌ر له‌باره‌ی کیشه‌ی راناوی لکاوه‌وه پێویسته باسی ئه‌وه‌ش بکه‌م که‌ له
 هه‌ندئ ناوچه‌ی وه‌ک ده‌وروبه‌ری که‌رکووک له‌ جیاتی «دیتانین،
 بیستمینیت...» ده‌لێن «دیتمانیان، بیستمین...» وه‌یا که‌ شیخ ره‌زا ده‌لی
 «خۆی کرد به‌ نێره‌ تورک و لێمی خوری کیم بلرسزی» له‌جیاتی «لێی
 خوریم...» راستیه‌که‌ی ئهم به‌کاره‌ینانه له‌وانه‌یه‌ باستر بی له‌وه‌ی له‌ به‌ری
 سو‌ران و موکریان و بابان و نازانم کو‌ی باوه‌ چونکه‌ له‌ هه‌ندئ باردا ئهم
 دارشته‌ راگه‌یه‌نتره وه‌ک که‌ ده‌لی «پێیم‌گوت...» مه‌فعوولی راناوی که‌سی
 سییه‌م ده‌رده‌که‌وئ که‌چی له‌ له‌هجه‌کانی دیکه‌دا راناوه‌که‌ ده‌رناکه‌وئ و
 ده‌لێن «پێیم‌گوت». ئیمه‌ ده‌زانین که‌ که‌سی سییه‌می تاک مه‌فعوول بوو
 راناوه‌که‌ی ده‌رناکه‌وئ ته‌نانه‌ت که‌ ده‌لێن «لێم‌ستانده‌وه» دوو مه‌فعوول

بزره به لّام که گوت «لّییم ستانده وه...» مه فعوولی دوه م له شکلی راناوی
 «ی» دا دهر کهوت و حه قیشیه تی دهر کهویت چونکه تهنه یه ک مه فعوول
 دهشی ههر به تصور جیی بۆ بکریته وه له ئاخاوتندا وه ک که ده لّیی «دیتم»
 ده زانین شتیک وه یا یه کیکت دیتوه به لّام که بوون به دوو مه فعوول وا باشه
 دوه مه که یان دهر کهوئ. له لایه کی دیکه شه وه که له وه له هجه یه دا ده لّین «لّیتم»
 وه رگرت «راناوی که سی دووه م که له بهر حوکمی «لّی» ی پریپوزیشن
 یه که سه ر به دوایدا هات به لّام که گوت «لّیتم» وه رگرتیت «راناوی که سی
 یه که م که فاعيله ئه ویان که وته بهر حوکمی پریپوزیشن ههر چی که سی
 دوه مه به سه لامه تی که وته دواي فاعيله که وه... به هه مه حال ئه م
 به راورد کردنه سه ر به ریزمانه نه ک به ریتووس، به لّام ریم بۆ ده کاته وه بلّیم
 له ههر له هجه یه کدا بی راناوی لکاو ده بی به پیی ئه وه ده ستوورانه بنووسری
 که بۆ نووسینی ئه ده بی قه رارداده ده کری، چ زهره ریکیش له وه دا نابینم ئه گه ر
 لیژنه یه کی شاره زای ریزمان خه ریک بی ئه وه ته رزه به کاره یئانه و دارپشتانه
 هه لّسه نگی نی به لکوو هی وایان تیدا ره چاو ده کات که له وه ی باوی نووسینه
 په سه ندر بن، خۆ هه مووی ههر کوردیه و هیچیان نابنه مندالی
 هه لگیرایه وه...

به‌شی 5: گیروگرفتی ئامرازه لیکدراوه‌کان (حروف العطف)

زاراوه‌ی «ئامرازی لیکده‌ر» له‌رووی واتاوه‌له‌گه‌ل «اسم الموصول» دا‌ریک دیت‌هه‌رچی «حروف العطف» له‌گه‌ل وشه‌ی «پیوه‌ندی» دا‌پتر ده‌گونجی. به‌لام لی‌ره‌دا‌پیره‌وی بانگه‌وازه‌که‌ده‌که‌ین و به «عاطف» ده‌لێین «لیکده‌ر». هه‌رچه‌ند تا ئیستا‌ریکه‌وتنی گشتی له‌سه‌ر تیکرای ئه‌و وشانه‌ی به‌لیکده‌ر دانراون په‌یدا نه‌بووه‌ دیسانه‌وه‌ ده‌توانین بریار‌ی وه‌ها‌بده‌ین که‌له‌رووی چۆنیه‌تی نووسینیانه‌وه‌هه‌موویان بگریته‌وه‌.

ئامرازی لیکده‌ر هه‌ر که‌ناوی ئامرازی وه‌رگرت ده‌بیته‌یه‌ک له‌وچه‌ند به‌شه‌سه‌ربه‌خۆیه‌ی که‌زمانی به‌سه‌ردا‌دابه‌ش ده‌کری وه‌ک ناو، کار، ئاوه‌لناو... دیاره‌که‌له‌ری‌زماندا‌سه‌ربه‌خۆبوو ده‌بی له‌نووسینیشدا به‌جودا‌بنووسری. به‌لام که‌بیین وشه‌لیکده‌ره‌کان بخه‌ینه‌به‌ر نیگای سه‌رنجه‌وه‌چه‌ند تێبینیه‌ک خۆره‌پیش ده‌کات

1- وشه‌مه‌شووره‌که‌ی «عطف» که‌فارسی و کوردی و تورکی‌ش تێیدا‌هاوبه‌شی عه‌ره‌بین واوی عه‌تفه. له‌باره‌ی ئه‌م واوه‌وه‌ده‌بی دوو‌خال‌ره‌چاو بکری

خالی‌یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌که‌شکلی «وه» ئامرازه‌سه‌ریحه‌که‌ی عه‌ره‌بییه‌به‌زه‌قی را‌ده‌گوێزری بۆ ناو ئاخوتنی کوردی. له‌به‌ر ئه‌مه‌پیوسته‌دوو‌ره‌پاریزی لی‌بکری وه‌ک که‌دوو‌ره‌پاریزی له‌«بلی به‌لا» دا‌ده‌کری و ده‌گوێری به‌«به‌لی».

خالی‌دوو‌هم چۆنیه‌تی نووسینی «و» ی عه‌تفه‌وا‌بزانم نووسه‌ران هه‌موویان واوه‌که‌به‌جودا‌ده‌نووسن و نایلکێنن به‌لام هه‌ندیکیان له‌نزی‌ک وشه‌ی پیش‌خۆیه‌وه‌ی ده‌نووسن هه‌ندیکی‌شان لی‌دوو‌رده‌خه‌نه‌وه‌. به‌لای منه‌وه‌هه‌ردوو‌شی‌وه‌نووسین به‌لگه‌ی خۆی له‌گه‌ل خۆیدا‌یه، ته‌نها ئه‌وه‌نده‌هه‌یه‌که‌ئێمه

بریارمان دا به جودا بنووسرئ بۆچی وه کوو وشه جودا کانی دیکه له دووره وهی وشانیه وه نه نووسین؟ ئه گهر بگوترئ دوور خستنه وهی وه های داده برئ که ئیتر نه شی بیته بزوین بۆ وشه ی پیشیه وه، له وه رامدا ده لئین نزیک خستنه وه شی له وشه ی پیشیه وه مافی ئه وه ی لی ده ستینی که پییه وه نه لکی. جگه له مه، جاری وه هاش هه یه واوه که به دوا هه ندئ وشه دا ئه گهر لیی دوور نه خریتته وه به پیتی ئه و حساب بکرئ به تایبه تی بۆ ئه وانه ی له خویتنه وه دا جاری شلکن، واش ده بی به دوا وشه یه کدا دیت که کۆتاییه که ی ده نگی واوی تیزه. ئنجا ئه وانه ی واوی تیز به دوو واو ده نووسن لیان ناقولا به دهر ده داته وه. به هه مه حال وا ده زانم چاکتر ئه وه یه له دووره وه بنووسرئ. پیی ناوی بلیم له خووه دیاره که ده بی ته نها یه ک واوی بی نیشانه بۆ ئه م واوه ی عه تف دا بندرئ هه ر نه بی له به ر ئه وه ی که به دوا بزویتدا هات واوه که ده بیته وه کونسانت و نیشانه قبوول ناکات.

له حالیکدا واوه که به شداری دروست کردنی وشه ی فره هنگی بوو ده بی له سیفه تی عه تف و سه ره خوپی بکه ویت و به پیش خویه وه بلکیت، وه ک له وشه کانی «هاتوچۆ، هه چو بووچ، شتومه ک...» و هی ئه و تویدا واوه که بۆته که رتی پیکه ئنه ر. هه رچۆنیک بی ناشی له وشه کانه وه دوور بخریتته وه. ئه مه ده لیم له به ر ئیحمالی پهیدا بوونی گرفت له نووسینی وشه ی وه ک «هه رچی و په رچی» چونکه ئه گهر بریار نه درئ له سه ر دانانی نیشانه بۆ «ی» ی تیز ئه وساکه واوه که به چیمه که وه لیکدرا له وانه یه بخویندریتته وه «هه رچی یو په رچی».

له وشه ی وه ک «سه رو سه ر، که ل و که ل، مل و مل، ده شت و ده شت...» دا واوه که نه بۆته که رتی پیکه ئنه ری وشه له وه ش دهرچوو عه تفی رووت بی له به ر ئه وه پیوسته به جودا له نزیکه وه بنووسرئ.

2- وشەى «هەر» لەگەڵ «کۆى، کەى، کام، سات...»دا سیفەتى عەتف دەدۆریتیت و دەبیتە جۆرە وەسفیک بۆ ئەو وشانە. لەبەرئەمە لیانەووە نزیک دەخریتەووە. بەلام کە گووت «لە نێوان فلانە کۆمەلە وشەدا هەر کام بۆ پەرسە» دەبێ «هەر» دووربخریتەووە چونکە بۆ عەتفە.

3- وشەى، وەیا راستى، دەنگى «ش»ى عەتف بێ چەند و چۆن بە پێش خۆیەووە دەلکیت وەک «بیتوتینیش دەشتە، شوتیش هەرزانە، منیش دیت...». کە هات و کەوتە نێوان نیشانەکانى مضارە و نەفى و نەهى و ئەمر و نێوان فیعلەووە دەبێ بە هەردوو لایە بنووسیت وەک «بشخۆ، مەشرۆ، دەشچى، نەشچوو، ناشچى، نەشرۆشتایە، بشرۆشتایە». وا دەزانم لە رابردووی بەردەوامدا کە لەگەڵ نەفى هات وەک کە دەگوترێ «نەشدەهاتم» هەردەبێ بە دوا خۆیەووە بلکێ بەلام کە راناو هات و کەوتە دواى «ش»ووە جوداى بکاتەووە وەک «نەشم دەزانى». بەهەمەحال راناو هەمیشە شینەکە لە وشەى دواووە جودا دەکاتەووە جا ئەگەر شینەکە بە دوا پێشگر و نیشانەکاندا هات پیکرا لەگەڵ راناووەکە لە نزیک وشەى دواووە بنووسرێن وەک «هەلێشم گرت، بشم گرتایە، نەشم دیت، مەشم بێنە، ناشم دویتى...» بەلام کە بەدوا دەستەواژە و وشەى سەرەخۆدا هاتن تیکرايان بە جودا دوور لە وشەى دواووە بنووسرێن «خانوشم کړى، سەفەرىش دەکەم، سەرەو هەورازیش دەپروم...».

ئەم ماملەت جوداییە داخوایى رێزمانە، جا ئەگەر ویسترا بە نیازى ئاسان کردن یەک ماملەت لەگەڵ وشەى سەرەخۆ و دەستەواژە و پێشگردا بکریت و هەموویان دوور لە وشەى پاشەووە بنووسرێن دەبێ ماملەتى نیشانەکان هەر جودا بێ و لەگەڵ «ش»ەکە ویکرا بە دوا خۆیانەووە بلکێن وەک بشرۆ، دەشبینی، دەشچوو، نەشدەچوو.

4- «نه»ی «عهتف - نهفی» به جودا له دووره‌وه‌ی وشانه‌وه دهنووسری
وه‌ک نه ده‌خۆم نه ده‌خۆمه‌وه، نه دارا و نه برزوو، نه ده‌شهات و نه
ده‌شچوو... هتد.

به‌شی 6: گیروگرتی وشه لیکدراوه‌کان له باره‌ی پیکه‌وه نووسان و...

وا بزانه له‌ناوتویژی چی لیره به پیشه‌وه باسماں کرد پروون بۆته‌وه به پیی باوه‌ری من چۆن وشه‌ی لیکدراو بنووسری، کاکلی قسه‌ش له‌وه‌دا ئه‌وه‌یه که‌وا هه‌تا‌کو وشه‌ی لیکدراو و دارپژراو و ده‌سته‌واژه به‌ره‌و سه‌ربه‌خویی و جۆش خواردنه‌وه برۆن پتر به‌یه‌که‌وه لکان هه‌لده‌گرن. پله‌ی لکانیش له‌وه‌دا دووه: یه‌کیان لکانی ته‌واو، ئه‌وی دیکه‌یان له‌یه‌کتر نزیک کردنه‌وه‌ی که‌رتی وشه‌کان. ئه‌وه‌ی راستیش بی ئه‌و ته‌رزه وشانه به‌هوی ئه‌وه‌وه که به هه‌رجۆریک بنووسرین وانا نادۆرینن وا له نووسه‌ر ده‌کات که یه‌ک وشه به چه‌ند جۆریک بنووسیت بۆیه‌شه سه‌پاندنی یه‌ک وینه بو هه‌ر تاکیک له‌و وشانه پیوستی به بریار و ده‌سه‌لات هه‌یه، ئنجا کاتیشی ده‌وی تا ده‌ست و قه‌له‌می تیکرای خه‌لق رادیت له جۆری نووسینیان به‌لام بیگومان دوا ی ئه‌وه‌ی شیوه‌ی وشه‌کان و جۆری ریتووس له قوتابخانه‌کان جیگیر ده‌بن پاش چه‌ند سالیکی زوربه‌ی خه‌لق به‌و شیوه‌یه‌یان ده‌نووسی که به ده‌رس گوتراوه‌ته‌وه چونکه هه‌رچی مندا له ده‌چیته قوتابخانه و هه‌موویان یه‌ک جۆر ریتووس فیر ده‌بن ئه‌وساش کاره‌که به‌ند ده‌بی به هه‌بوونی مامۆستای شاره‌زا بایی هه‌موو قوتابخانه‌کان. ئه‌مه‌یش به‌ولای ئیمکانه‌وه نییه، زۆریش زه‌حمه‌ت نییه چونکه ئیمه له‌م کاره‌دا یه‌که‌م هه‌نگاو هه‌لنانین.

به شی 7: گیروگرتی دانانی نیشانه کان

ئه گهر مه به ست له نیشانه ئه وه بی که له سهر هه ندی پیت داده ندری ئیمه لی بووینه وه و له یه که م به ندی خالی یه که می بانگه وازه که دا بوو به سهره باس. ئه گهر مه به ستیش نیشانه ی مضارع و فهران و نه هی و نه فی پیناسین و کو کردن و چوک کردن وه و پاشگره کانی ناوی مه عنه وی و ئاوه لکار و ئاوه لئاو و شتی ئه و تو بی بی دیسانه وه له تیکرای ئه م نووسینه دا باسیان کرا و گوترا ده بی ئه و نیشانه و پاشگرانه به کوتایی وه یا به رای و شانه وه بلکین. لیره دا تیبینییه ک هه یه باس کردن ده هیتی.

پاشگر بیهیزتر و ناسه به خوتره له پیشگر، ته نانه ت هی وایان تیدایه به حال وجودی هه یه وه ک دهنگی فته تیه ی دوا «چاکه، خراپه» وه یا هی دوا «گرزه، پروته». هه رچی پیشگره هه بوونی سهر به خوی هه یه با واتای ته و اویشی نه بی چونکه مومکین نییه هیچ بیهیه ک له پیشه وه بیت و وجودیشی به ند بی به وشه ی دوا خویه وه وه ک بزوتی دوا «خراپه، پروته، جوانی، سه روو، زانا». پیشگر هه یه وجودی سهر به خو و واتای ته و اویشی هه یه وه ک «دهر، بهر، لا...». له وشه کانی «بیدین، به ناموس» دا پیشگره کان پرپوزیشن که له هه بووندا به شیکی ئاخوتنه وه ک ناو و کار... له بهر ئه مه پاشگر پتر ئاماده ی پتوه لکانه، بگره نه لکان هه لئاگری.

هه ر بویه یه نوو سه ران به ئاسایی وا ده بی پیشگر به جودا ده نووسن وه یا خود که له مه پر که وته نیوان وشه و پیشگره که یه وه به پیی ده ستور پیشگره کان لی داده برین وه یا دوو پیشگر پیکه وه به فیعله وه نالکین. ئه م دیار ده یه خۆشجله ویی پاشگر بو لکان به پیش خویه وه زور به سه یری، له پیته کانی ئه لفوینش به دیار ده داته وه که ده بینین هه موو پیته کان به پیش خویانه وه ده لکین، ئه وانه ی که نالکین نه لکانه که یان به پیتی دوا خویانه وه یه.

دوو تیبینی وردیله هه ن ده بنه دوایین ئالقه ی ئه م زنجیره یه. یه کیان نیشانه ی مضارعه ته که له سلیمانی و خوشناوه تی و هه ندئ شوینی دیکه دا «ئه» ی بۆ به کار ده هینن. راستیه که ی «ده» باشته له «ئه» ئه ویش له م دوو ږوه وه. ږووی یه که م ئه وه یه که له سه دی نه وه دی کورد «ده ږۆم، ده بیهم، ده منووسی...» به کار ده هینن. ږووی دوهم ئه وه یه که له زاری کرمانجی سه روودا به ولای «ده» وه «دئ» ش هه یه له بری «سوف» ی عهره بی وه ک ده لئین «دیچم». ئیمه له جیاتی ئه وه ی که رسته ی وه ها ږاگه یه نه ر په ره پئ بده ی نابی ئیعدامی بکه یین چونکه مه نع کردنی «ده» له پئشه وه «دئ» ش مه نع ده کات.

تیبینی دووهم ئه وه یه که زوربه ی هه ره زۆری نووسه ران زۆر به سه یری له گه لیک باردا پیتی «ی» داده برن له وشه ی پئش خۆیه وه. به نمونه که ده نووسن «لئیت ږازییه» ږاناوه که ی «ت» به «لی» وه ده لکئین به لام که ده نووسن «لئی ږازییه» ږاناوه که ی «ی» له «لی» داده برن «لئی ږازییه». نووسه ران له م مه مله ته دا ده ستووری لکان و نه لکانی پیت هه لده گیر نه وه که دین «ی» ی دووهم به پئش خۆیه وه نالکئین چونکه وه ک پئشتر گوتم «ر، د، و، ز، ا» ش به پئش خۆیا نه وه ده لکئین، له نمونه کانیشدا یی یه که م به پئش خۆیه وه لکا «لئیت ږازییه، لئی ږازییه». باوه ر ناکه م هه یج که سیک وه رامی هه بی بۆ ږرسیاریک که بلئ «ئه ری نووسه ری کورد له کوپوه ده ستووری نه لکانی ئه و ییانه ت هینا؟».

کورت ه پئشینازه کان

له م چه ند دیره ی خواره وه دا کورته یه کی بی به لگه کاری ده که م به چه ند خال له باره ی ئه لفوبی و ږتووسه وه.

أ- له باره ی ئه لفوبیوه

- (1) ناشی بۆ تاکه دهنگ دوو پیت دابندری.
- (2) دهبی نیشانه بخریته سهر واوی تیژ و ییی تیژهوه، وههاش پهسهند دهکه م نیشانه کهیان ههشتیکی بچووک بیت که ده کاتهوه حهفتی بهرهواژ.
- (3) دیفتۆنگی «وی، نگ، ند» هیچیان راسته دیفتۆنگی نژادی نین چونکه بریتین لهو دهنگه ئاشکرایانهی به نووسین دهیاننووسین.
- (4) دالی کلور و تیی کلور، دال و تیی حهقیقین دهبی ههر به پیته عادهتیه کانی بینیشانه بنووسرین.
- (5) دهبی پیت بۆ دیفتۆنگی واوی تیژی بادینانی دابندری وهیا نیشانهی بۆ رهچاو بکری تاکوو له واوه تیژه کهی بیدیفتۆنگ جودا بیتهوه.
- (6) ئهو دهنگانهی له کوردیدا نین بهو شیوهیه بنووسرین که له زاری کوردوهه دپنه دهری، وهیا به پیتی زمانی خویان بنووسرین و بخریته نیوان کهوانهوه.
- (7) لهبری «شده»ی عهرهبی دوو پیتی دهنگه گوشراوه که بنووسری.
- (8) نیشانه بۆ ری قهلهو دابندری چ له سه رهوهی بیت چ له ژیرهوهی.
- (9) پیویست نییه بۆ «کسرة مختلسه»ی که من پیی دهلیم «قورس کردنی دهنگ» هیچ نیشانهیه ک دابندری. کاتیک باس گهیشته دانانی ئهلفوبیی لاتینی بۆ نووسینی کوردی ئهوسا قسهی لیوه بکری.
- (10) کهسره و فهتحه و «ضمه» وه ک باوه بنووسرین «ی، و، ه».

ب- له باره‌ی رینووسه‌وه

1- وشه‌ی لیکدراو و دارێژراو به تیکراییی که بوون به وشه‌ی فرهه‌نگی هه‌موو که‌رته‌کانیان به‌یه‌که‌وه بنووسرێن. ده‌سته‌واژه‌ی ئاوه‌لکاری و ئاوه‌لناویی که جاری نه‌بوونه‌ته وشه‌ی فرهه‌نگی که‌رته‌کانیان به جودا له نزیک یه‌ک‌تره‌وه بنووسرێن «چنگ‌له‌سه‌رشان...».

2- وشه‌یه‌ک که که‌رتی ناته‌واوی فیه‌لی تیدا به‌شدار بوو هه‌میشه که‌رته‌کانی به‌یه‌که‌وه بلکیندرێن وه‌ک خویتمژ، ده‌سکه‌نه، هه‌لکه‌وت، گورگنه‌خۆره، پاشبه‌ند، ده‌سته‌سته، پێره‌وکه... هتد. مه‌رجیش نییه وشه‌که بووبێته فرهه‌نگی.

3- هه‌رچی ناوی کۆکه مامله‌تی تاکه وشه‌ی له‌گه‌لدا بکری وه‌ک «گۆلبه‌ده‌م، قه‌ره‌تاژدین، کیله‌شین، کاکه‌مه‌م، دوو‌گرتکان، کاکه‌للا، پیرۆته‌سور، مه‌لای‌جه‌زیری» ته‌م ناوه‌ی دوا‌ی چونکه «مه‌لا» که تیدا به له‌قه‌ب ماوه‌ته‌وه تا ئه‌وه‌ی «ی» ئیزافه‌شی داخوازی کردوه نه‌شیا «ی» که‌ی به «جه‌زیری» یه‌وه بلکی به‌لام هه‌ردوو وشه له نزیک یه‌ک‌دییه‌وه نووسران. (بۆ له‌قه‌به‌کان بگه‌رێوه سه‌ر درێژه‌ی نووسینه‌که).

4- ناوی عه‌ره‌بی و بیگانه ته‌گه‌ر وه‌ک خۆیان را‌گۆیزران ده‌خه‌رتنه‌ نیو که‌وانه‌وه و به پێی ریتنوسی زمانه‌که‌یان ده‌نووسرێن وه‌ک «محمد، خلعتبری، George». به‌لام که پیتی ئه‌و زمانانه له چاپه‌مه‌نی وه‌یا ریتنوسی کوردیدا نه‌بوون ده‌بی به‌و شیوه‌یه بنووسرێن که له زاری کورده‌وه ده‌ردێن.

5- پیشگر هی فیعل و هی غیری فیعل به دوا خۆیهوه دهلکئ. بهلام که دوو پیشگر بهیه که وه هاتن تهنها تهوهی دراوسیتی وشه که یه پنییهوه دهلکئ، تهوی دیکه یان به جودا له نزیکه وه دهنووسرئ

أ- نیشانه کانی مضارع، أمر، نه هی، نه فی به فیعله وه دهلکئ ته نانهت که دهنووسرئ «نه ده رۆشت» ده بی وا له قه لهم بدرئ که بهیه که وه نووساون هه رچه ند «نه، ده» به حوکمی تهلقوبی رپی تهوه یان نییه به دوا خۆیهوه وه بلکئ، له بهر ته مه له نزیک یه کدییه وه دهنووسرئ.

ب- ته نیشانه له دوا پیشگریشدا هه ر به وشه وه دهلکئ وه ک هه لگره، هه لمه گره، هه لنه گرئ، هه لئاگرئ، هه لنه فرئ، هه لده گرئ.

ج- که راناوی لکاو که وته نیتوانه وه به خۆی و تهوهی پیش خۆیهوه له وشه ی دواوه داده برئت وه ک هه لم ده گرت، هه لم گرت، تیم گه ییشت، بۆم هات، وهرم گره... به لام له نزیکه وه دهنووسرئ.

د- که راناوی لکاو که وته دوا ی وشه ی سه ربه خۆوه له هه موو باریکدا له وشه ی دواوه ی دوور ده خاته وه وه ک خانووم کرد، سه ریان تاشی، داره که تان برپه وه...».

ه- پیشگری پرپۆزیشن وه ک «بیدین، به نامووس» به وشه وه دهلکئ، به لام که له پیشگریه تی که وت، له وشه که دوور ده که ویتته وه وه ک «دنیا بی دین هه لئاکا، خانووم به قور و خشت کرد...».

ز- پیشگری لیکدراو هه میشه به جودا و دوور له فیعله وه دهنووسرئ وه ک «تیک هه لقزان، لیکه وه هاتن، پیکه وه ژیان».

6- هه‌موو پاشگریک به وشه‌ی پیشیه‌وه ده‌لکیت، ته‌نانه‌ت ئه‌گهر دوو پاشگر و دوو راناوی لکاویش به دوا یه‌کدیدا هاتن هه‌موویان پینکرا به وشه‌ی پیشیه‌وه ده‌لکین وه‌ک «میتوانداریتانه‌م تاقی کرده‌وه، جوولاندنه‌وه‌یانت را لی نه‌بوو».

7- داتاشین به‌ر واتاو حوکمی وشه‌ی دارپژراو ده‌که‌وئ هه‌رچه‌ند پروونیش نییه ئه‌م داتاشینه‌ی بانگه‌وازه‌که چی مه‌به‌سته. به هه‌مه‌حال ئه‌وه‌ی بوته وشه‌ی فره‌ه‌نگی وه‌یا له داتاشینه‌که‌دا سوان و قرتان و سووک کردن په‌یدا بووبوو به سه‌ریه‌که‌وه وه‌یا له شکلی لکاودا ده‌نووسری.

8- قرتانی ده‌نگ هه‌ر له په‌راویزی زمانی ئیستا‌که‌ی کوردی به هه‌ند هه‌لده‌گیرئ. له‌و په‌راویزه‌دا ئه‌و ده‌نگه‌ی که له له‌ه‌جه‌یه‌که‌دا قرتابوو به‌لام له له‌ه‌جه‌ی دیکه‌دا زیندوو بوو ده‌بی زیندوه‌که بچیته‌وه بو نووسینی ئه‌ده‌بی.

9- ژماره‌کان به‌م شیوه‌یه ده‌نووسرین: چوار، هه‌فت، یازده، دوازه‌ده، سیزده، چوارده، پانزده یاخود پازده، شازده، هه‌ڤده، هه‌ژده، نۆزده، هه‌فتا — هه‌فصه‌د — هه‌فسه‌د. دووه‌م، سینه‌م، نۆیه‌م، ده‌یه‌م، یازده‌م، دوازه‌ده‌م — یازده‌مین — دوازه‌ده‌مین، سیزده‌م،... هتاد. هه‌فتایه‌م، هه‌شتایه‌م، نه‌وه‌ده‌م، سه‌ده‌م،... هتد. هه‌زاره‌م، ده‌هه‌زاره‌م، ملیونه‌م، ملیونه‌مین.

10- راناوی لکاو هه‌میشه به وشه‌ی پیش خۆیه‌وه ده‌لکئ و له‌هی دوا خۆیه‌وه‌ی داده‌برئ و لئی دوور ده‌خاته‌وه مه‌گهر نیشانه‌کانی «مضارع، نفی، نه‌ی، أمر» به‌یه‌که‌وه ده‌نووسرین. دیاره راناوی لکاو به راناوی لکاوه‌وه ده‌لکیت وه‌ک «قسه‌تم پی خۆشه، قه‌له‌مه‌که‌ت چ لی کرد، دیتمانن...».

11- هه‌رچی «حروف العطف» هه‌یه به جودا ده‌نووسری به‌لام

- دووره پاریزی بکړئ له به کارهینانی «وه» که راگوښتیکي دهقاودهقه له عهره بییه وه.

- واوی عه تفي کوردی دوور له وشه ی پيشيه وه بنووسړئ.

- که واوی عه تف بوو به که رتي وشه ده بیته به شیکي بنجی وشه که و به پیته کانی دیکه وه ده لکي «که لوپهل، شتومه ک ... هتد».

- له وشه ی وه ک «مل و مل، دهشت و دهشت، که ل و که ل» واوه که جودا یی به لام له نزيک پیته کانی دیکه وه یی.

- وشه ی «هر» که له گهل «کوئ، کئ، کام...» دا به یه که وه هاتن لیانه وه نزيک بنووسړئ وه ک هر کام، هر کئ، هر کوئ. به لام که گوت «له نیو کومه له وشه که دا هر کام بو پرسه» ده بی «هر» دوور بخړیته وه چونکه بووه به وشه ی عه تف.

- «نه» ی نه فی و عه تف له دووری وشه وه دهنووسړیت وه ک نه دیم نه ده روم، نه تو نه ته حمه د هیچتان نه هاتن. به لام له «نه میر» دا له وشه که نزيک ده بیته وه.

له کوتایي ته م کورته یه دا ده لیم کاتی خو ی ته نجوومه نی کوړ وای په سهند کرد که سی ژماره ی یه ک پیت به دوا یه کدیدا هاتن دووی پيشه وه له نووسیندا به یه که وه بلکین سییه مه که ش له نزيکیانه وه به جودا بیت یا خود به پی داخوازی ریزمان دووی دواوه به جودا له نزيک کوتایي وشه که وه بنووسړین وه ک «لادی یی، می یینه» که ده لین «ییی کراوه» سییه مینیان جودا ده بی وه یا که ده لین «نیوه عاشقی فهنن» نوونی سییه م جودا ده بی. وا ده زانم پيشنیا زیکي باش بی بو ئیمکان بوونی خویندنه وه ی سی پیتی یه کجوری به دوايه کدا.

«...»